

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల మాస పత్రిక

సంపుటి : 55

సంచిక : 8

ఆగస్టు, 2022

పేజీలు : 24

వెల : రు. 10/-

విద్యారంగాన్ని దాపిడి వేసేరుగా విగజారుస్తున్న ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం

ఆందోళనాపీఠంలా ఉపాధ్యాయులు, విద్యార్థులు

సమాజం సర్వతోముఖంగా వికసించటంలో విద్య చాలా ముఖ్యమైన పాత్ర నిర్వహిస్తుంది. దశాబ్దాలుగా కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అమలు చేస్తున్న విద్యావిధానాలు విద్యార్థులకు శాస్త్రీయమైన ఆలోచనను అందించటంలేదన్నది స్పష్టం. దేశంపట్ల, సమాజంపట్ల కనీసం తన కుటుంబంపట్ల బాధ్యతగా ఆలోచించేవారిగా విద్యార్థులను మలచటంలో పాలకులందిస్తున్న విద్య ఘోరంగా విఫలమౌతున్నది. ఇక బతుకు తెరువుకు, పొట్టపోసుకునేందుకు, ఉద్యోగావసరాల మేరకైనా విద్యార్థులకు విద్య లభ్యమవటంలేదు. దేశంలో ఈనాటికీ ప్రభుత్వ లెక్కల ప్రకారమే చదువకోనివారు వాస్తవానికి నూటికి 50 మందిపైగా వున్నారంటే, గత 75 సం॥లుగా ప్రభుత్వాలు విద్య మీద ఎంత శ్రద్ధ కనబరుస్తున్నాయో అర్థమౌతుంది.

విద్యావిధానంలో కీలకమైనదిగా వునాదిగా వుండే ప్రాథమిక విద్యపట్ల పాలకులు ఎంతో దుర్మార్గంగా వ్యవహరిస్తున్నారు. మొదట వికసించే ఆ వయసులోనే వారిని నానా హింసలకూ గురిచేస్తున్నారు. దానికి తాజా ఉదాహరణే, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రాథమిక విద్యారంగంలో చేపట్టిన అస్తవ్యస్త విధానాలు.

విద్యార్థుల సంక్షేమానికే కట్టుబడి వున్నామన్న ప్రభుత్వ పాలనలో, విద్యా సం॥రం ప్రారంభదినాననే 'మా బడిని మూసేయొద్దు' అని రాష్ట్రంలోని అనేక ప్రాంతాలలో విద్యార్థులు, వారి తల్లిదండ్రులు ఆందోళనకు పూనుకోవటం దేశానికి సంకేతం? ప్రాథమిక పాఠశాలల్లోని 3, 4, 5 తరగతులను వేరుచేసి 3 కిలోమీటర్ల దూరంలోని హైస్కూళ్ళలో విలీనం చేయాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జీవోనెం.85ను జారీచేసింది. నూతన విద్యా విధానం - 2020 పేరిట రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఈ చర్యలు చేపట్టింది. అలాగే 6, 7, 8 తరగతుల్లో వందమందిలోపు విద్యార్థులుంటే వారిని ఉన్నత పాఠశాలలకు తరలిస్తున్నారు. ఇప్పటికే రాష్ట్రంలో 8 వేల పాఠశాలలు ఏకోపాధ్యాయ పాఠశాలలుగా వున్నాయి. 3, 4, 5 తరగతులను ఉన్నత పాఠశాలల్లో విలీనంచేస్తే మరో 8 వేల పాఠశాలలు ఏకోపాధ్యాయ పాఠశాలలుగా మారతాయి. దీనితో గ్రామీణ నిరుపేద

విద్యార్థులకు చదువు భారమౌతుంది. పుస్తకాల సంచలతో కిలోమీటర్ల దూరం వెళ్ళాల్సి వస్తుంది. తల్లిదండ్రులకు వారిని బడికి పంపటం - ఆర్థికంగానూ, సమయం వెచ్చించటం ద్వారానూ - కష్టమౌతుంది. మరీ ముఖ్యంగా కూలినాలి ప్రజల బిడ్డలు ఇటువంటి పరిస్థితిలో చదువులకు దూరమవటమే జరుగుతుంది. అంతిమ పరిశీలనలో ప్రభుత్వాల ఈ చర్యలన్నీ ప్రాథమిక స్థాయి ప్రభుత్వ విద్యను కూడా మరింతమందికి దూరంచేయటంతోపాటు, అనివార్యంగా విద్యార్థులను ప్రైవేటు విద్యాసంస్థల వైపు నెట్టేందుకు, ప్రభుత్వం తమ బాధ్యత నుండి తప్పుకునేందుకేనని విదితమౌతుంది.

బడికి వెళ్ళే ప్రతి విద్యార్థి తల్లిపేరిట సం॥నికి 15 వేలు ఇచ్చే 'అమ్మబడి' పథకాన్ని అమలుచేస్తామన్నారు. అధికారంలోకి వచ్చాక కుటుంబంలో ఒక్కరికేనన్నారు. పాఠశాల, మరుగుదొడ్ల నిర్వహణకని అందులో 2 వేలు కోత బెట్టారు. ఈ పథకం వర్తించాలంటే 75 శాతం హాజరు, నూతన ప్రభుత్వం ఇచ్చిన తెల్ల రేషన్కార్డు, బ్యాంకు ఖాతాకు ఆధార్లింక్ వంటి సవాలక్ష షరతులన్నింటినీ పరిపూర్తిచేయాలి. 84 లక్షలమంది ఈ పథకం పరిధిలోకి వచ్చారంటూనే 44 లక్షల 50 వేలమందినే అర్హులుగా ప్రకటించటమంటే వడపోత ఎంతగా సాగుతుందో అర్థమౌతుంది. ప్రతి సం॥రం ఈ వడపోత ఇంకా ఎక్కువవుతోంది.

విద్యారంగానికి సంబంధించి, విద్యార్థుల సంక్షేమానికి సంబంధించి ఎన్నో పథకాలను తమ ప్రభుత్వం అమలుచేస్తోందని, గత 3 సం॥లలో సుమారు 70 వేల కోట్ల రూ॥ను ఈ పథకాలకు వెచ్చించామని కోట్ల రూ॥ల ఖర్చుతో మొదటిపేజీ ప్రకటనలు ఇచ్చి మరీ ప్రభుత్వం ప్రచారం చేసుకుంటోంది.

'నాడూ నేడూ' పథకం పేరుతో వేల కోట్ల రూ॥ ఖర్చుచేసి ఎంపిక చేసిన పాఠశాలలు కొన్నింటికి ఫ్లోరింగ్, ఫ్యాన్లు, డిజిటల్ స్క్రీన్లు వంటి ఆర్భాటాలు ఏర్పాటుచేసినంతమాత్రాన కనీస అవసరాలకు నోచుకోని మిగిలిన పాఠశాలల పరిస్థితి ఏమిటి? అంతేగాక వీటి దీర్ఘకాల నిర్వహణ గురించి కూడా ప్రభుత్వానికి దృష్టిలేదు. దేశ భవిష్యత్తును నిర్ణయించే

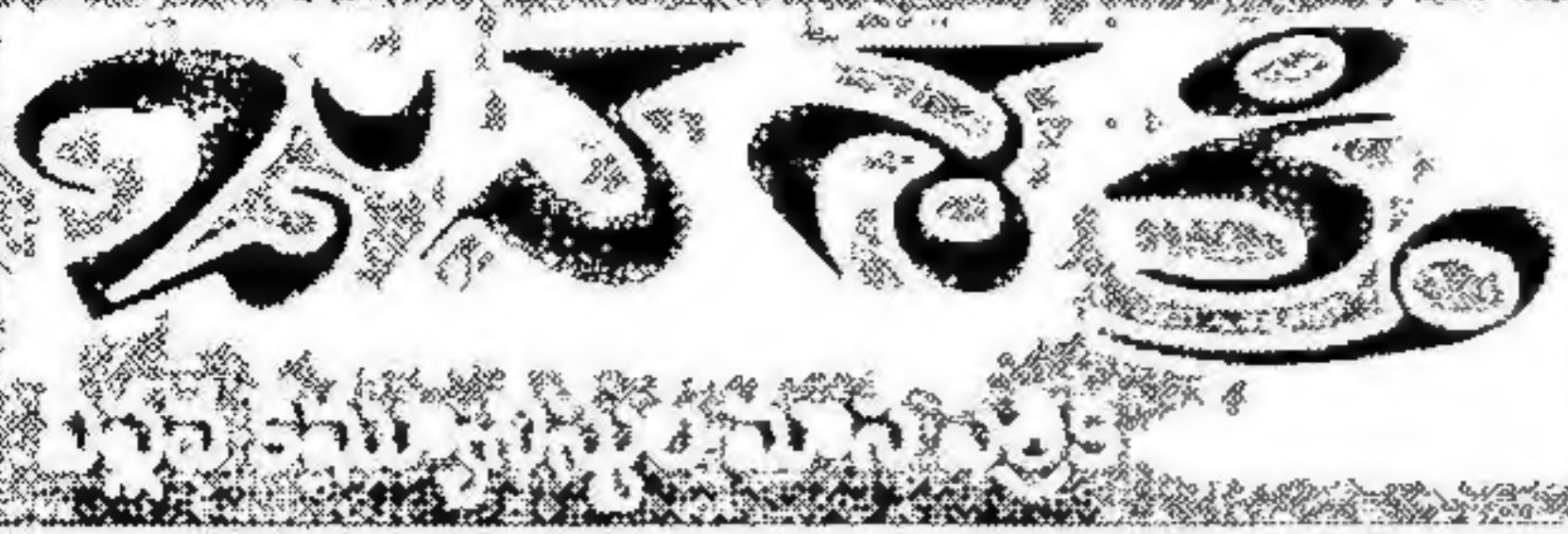
2022

ఆగస్టు 27

కా॥ జిత్వంత్ వర్ధంతి

మార్క్సిస్టు మేథో దార్శనికుడు
కామ్రేడ్ జిత్వంతరావుకు జోహార్లు

వెబ్సైట్ :
www.janasakthionline.com
 ఈ-మెయిల్ :
janasakthi1963@gmail.com

సంపుటి : 55
 సంచిక : 8

రాజకీయార్థికం :

- విద్యారంగాన్ని దిగజారుస్తున్న
 ఏపి ప్రభుత్వం 1
 రైతాంగానికి ద్రోహంచేసిన
 మోడీ ప్రభుత్వం 22
 దోపిడీదారుల పంటభూమి-ధ్వంసం 4

అంతర్జాతీయం :

- బ్రిక్స్ సదస్సు 7
 నాటో సదస్సు 8
 జి-7 సదస్సు 9

డాక్యుమెంట్ :

- భారత లగ్నవలస-లగ్నపూజలో
 రాజ్య స్వభావం - విశ్లేషణ 10

సంస్కరణ :

- కా. జస్వంతకు జోహార్లు
 'జనశక్తి' సంపాదకీయం 3

రిపోర్టులు :

- హిమాచలప్రదేశ్ 6
 బీహార్ 23
 టి.ఎన్.వర్ధంతి సభలు 24

వెల : విడిప్రతి.....రూ.10/-
 సంవత్సర చందా....రూ. 100/-

చిరునామా :

ఎస్.శేషమ్మ ఎడిటర్
 32-13-26/1, బి.ఎం.ఆర్. రోడ్,
 ఎం.ఆర్.పురం, విజయవాడ-10.

విద్యారంగానికి బడ్జెట్లో కేటాయింపులు నానాటికీ తగ్గించి వేయటం జరుగుతోంది. కేటాయించే కొద్దిపాటి నిధులను కూడా విద్యార్థుల దీర్ఘకాల ప్రయోజనాల కోసం కాకుండా, పాలక పార్టీల ఎన్నికల, ఓట్ల ప్రయోజనాల దృష్టితో ఖర్చుచేయటంలో భాగమే ఈ నగదు బదిలీ పథకాలన్నీ!

అలాగే రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పాఠశాలల విలీనం, ఆంగ్లభాషా మాధ్యమం, ఉపాధ్యాయ హేతుబద్ధీకరణ గురించి జీవో 117 తీసుకు వచ్చింది. దీనితో తరగతిగదిలో 40 మందికి ఒక ఉపాధ్యాయునికి బదులు 60 మందికి ఒక ఉపాధ్యాయుడుగా నిష్పత్తి పెంచారు. ప్రస్తుత మున్ను విద్యార్థుల సంఖ్యకు 50 వేలమంది ఉపాధ్యాయుల అవసరం ఇంకా వుండగా, ప్రభుత్వం చేసిన ఈ 'సర్దుబాటు'తో ఆ కొరవ కాస్తా పూడిపోయి 25 వేలమంది ఉపాధ్యాయులు అవసరానికి మించి వున్న విధంగా లెక్క తేల్చగలిగిన నైపుణ్యం విద్యాశాఖాధికారులకే చెల్లు! గత 3 సం॥లుగా ఉపాధ్యాయ పోస్టుల భర్తీ జరగలేదు. సమీప భవిష్యత్తులో ప్రభుత్వం డిఎన్ఎస్ నిర్వహించబోవటం లేదు. 5 లక్షల మంది ఉపాధ్యాయ శిక్షణ పొంది ఉద్యోగాల కోసం వేచి చూస్తున్నారు.

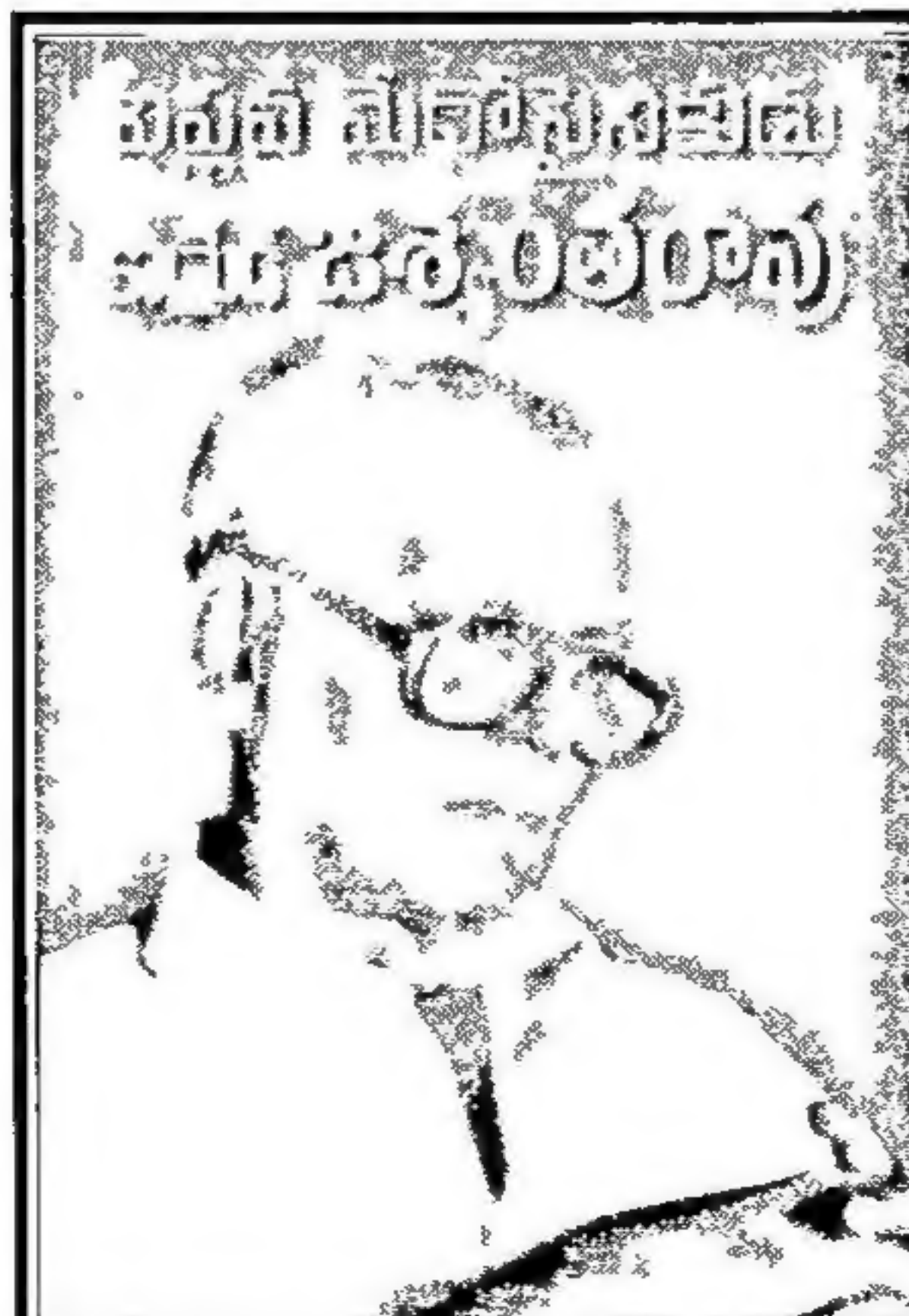
ఈనాటి వరకూ 70 శాతం ప్రభుత్వ పాఠశాలల్లో తెలుగు మాధ్యమం, ఇంగ్లీషు మాధ్యమాలలో బోధన సాగుతుండగా, ప్రభుత్వం నూతనంగా ఇచ్చిన ఆదేశాల ప్రకారం 8వ తరగతి వరకు ఒక మాధ్యమంలో మాత్రమే (ఆంగ్ల మాధ్యమంలో) బోధన జరపాలని తెలిపారు. తెలుగు మాధ్యమంలో బోధనను పూర్తిగా ఎత్తివేయదలచుకున్నారు.

పాఠశాలలో మధ్యాహ్న భోజన పథకం అమలు, దాని రికార్డులు నిర్వహణ, టాయిలెట్స్ నిర్వహణ, వాటి ఫోటోలను ఏరోజుకారోజు అప్లోడ్ చేయటం, విద్యార్థుల, ఉపాధ్యాయుల మరియు 'మధ్యాహ్న భోజనం' చేసేవారి డిజిటల్ హాజరు నమోదుచేసి, వాటిని అప్లోడ్ చేయటం వంటి బోధనేతర పనులకే ఉపాధ్యాయులు చాలా సమయం వెచ్చించాల్సి వస్తోంది. విద్యాబోధన మీద నుండి ప్రధానంగా దృష్టి మళ్ళించబడుతోంది.

ఈ సమస్యలకు తోడు ఉపాధ్యాయులు, ఉద్యోగులందరితోపాటు సిపిఎస్ స్థానంలో పాత పెన్నను విధానం కావాలని, మరికొన్ని ఆర్థిక, విద్యారంగ డిమాండ్లతో 2022 ఫిబ్రవరిలో వివిధ స్థాయిల్లో ఆందోళన నిర్వహించారు. 2022 ఫిబ్రవరి 3న లక్షమందికి పైగా ఉపాధ్యాయులు, ఉద్యోగులు విజయవాడ బిఆర్టిఎస్ రోడ్లో ప్రదర్శన నిర్వహించి తమ డిమాండ్లను ఎలుగెత్తి చాటారు. దీనిలో ఏపిటిఎఫ్ ప్రముఖపాత్ర నిర్వహించింది. జాయింట్ యాక్షన్ కమిటీ నాయకత్వం ప్రభుత్వంతో చేతులు కలిపి చర్యలలో ఉద్యోగ, ఉపాధ్యాయులకు ద్రోహం చేసింది. ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా ఏపిటిఎఫ్ నిలిచి, ఈ విద్రోహాన్ని ఎండ గట్టింది.

ఈ సమస్యలు ఇంకా అపరిష్కృతంగానే వున్నాయి. వీటన్నిటిపై ఏపిటిఎఫ్ వందరోజుల ఆందోళన కార్యాచరణ ప్రణాళికతో ముందుకు సాగుతోంది.

ఇప్పటికే అనేక ప్రాంతాలలో విద్యార్థులు, వారి తల్లిదండ్రులు, ఉపాధ్యాయులు విలీన ప్రక్రియతో పాఠశాలల మూసివేతను, ఎయిడెడ్ పాఠశాలలను ప్రైవేటుకు అప్పగించటాన్ని నిరసిస్తూ ఆందోళనాపథంలో వున్నారు. తమ గ్రామాల నుండి పాఠశాలలను తరలించవద్దని వారు డిమాండ్ చేస్తున్నారు. అయితే సామ్రాజ్య వాదుల నిర్దేశిత విధానాలకనుగుణంగా పాలన సాగించే ప్రభుత్వాలు, ప్రజల డిమాండ్లలోని వాస్తవికతను, బాధను, ఇబ్బందులను అర్థం చేసుకోగలిగిన స్థితిలో లేవు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు విద్యను ప్రైవేటీకరించటం, కార్పొరేటీకరించటంలో పోటీపడుతున్నాయి. ఏపి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం దీనిలో ముందుంది. కావున ప్రభుత్వ విద్యా వ్యతిరేక, ఉపాధ్యాయ వ్యతిరేక, విద్యార్థి వ్యతిరేక విధానాలపై బలమైన ఐక్య ప్రజాఉద్యమం నిర్మించటం ద్వారానే ప్రభుత్వ చర్యలను నిలువరించటం సాధ్యమౌతుంది. ★

సిపిఎ(ఎం.ఎల్) ప్రచురణ

విప్లవ మేధోసైనికుడు
 కామ్రేడ్ జ.శ్వంతరావు

పేజీలు : 192 విరాళం : రు. 100/-

కాపీలకు : మైత్రీబుక్ హౌస్

జబీల్ వీధి, కారల్ మార్బ్ రోడ్, విజయవాడ-2

స్వా(హా)తంత్రమా వర్ధిల్లు!

జి.శ్యాంక్

(అధికారమార్పిడి విద్రోహాన్ని విప్పిచెబుతూ 'జనశక్తి' సంపాదకునిగా కామ్రేడ్ జి.శ్యాంక్ రాసిన అనేక సంపాదకీయాలలో ఇది ఒకటి. కా|| జి.శ్యాంక్ రెండవ వర్ధంతి సందర్భంగా 'జనశక్తి' జోహార్లర్నిస్తూ జి.శ్యాంక్ కలం పదునును, విషయ స్పష్టతను, వ్యంగ్యాన్ని, ఆవేశాన్ని వ్యక్తీకరించే ప్రాసంగికత కలిగిన 5-8-2010 నాటి 'జనశక్తి' సంపాదకీయాన్ని పునర్ముద్రిస్తోంది. - సంపాదకులు)

అత్యుత్తమ మిత్రులైన రైతాంగానికి, కార్మిక వర్గానికి, మధ్యతరగతి వర్గానికి వ్యతిరేకంగా భారత బడా బూర్జువావర్గం విద్రోహం చేసిన దినమిది. భారత భూస్వామ్య వర్గంతో రాజీపడి, ప్రజల కోపాగ్నినుండి వారిని కాపాడేందుకు పూనుకున్న దినమిది. సామ్రాజ్యవాదంతో నీచ ఒప్పందం చేసుకుని పెల్లుబుకుతున్న జాతీయోద్యమ కాంక్షలను కాలరాస్తానని మాటయిచ్చి, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ, ఆధిపత్యాలను బలీయమొనర్చేందుకు పూనుకున్న దినమిది. 63 ఏళ్లుగా సాగుతున్న విద్రోహమిది. గత ఆరు నెలల్లో జరిగిన కొన్ని ముఖ్యపరిణామాలను గమనిస్తే ఈ విద్రోహం కొనసాగుతున్న తీరు స్పష్టమౌతుంది.

అమెరికాతో జరిగిన అణుఒప్పందంలో భాగంగా, అణువ్యర్థాల పునశ్చుద్ధిని అమెరికా కనుసన్నలలో భారత్‌లో సాగించేందుకు మరో ఒప్పందాన్ని జూలై 31న చేసుకుంది. అంతకు ముందు అణు కర్మాగారాలలో ప్రమాదాలు సంభవించినప్పుడు వాటిని నిర్మించి, నడుపుతున్న అమెరికా కంపెనీలకు ఎలాంటి బాధ్యతా లేకుండా చేసే ఒప్పందాన్ని చేసుకుంది. భారత దేశపు 20వేల కోట్ల అణువిద్యుత్తు కార్యక్రమంలో అమెరికా కంపెనీల వాటా పెరిగి (ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని రణస్థలం, గుజరాత్‌లో రెండు అణువిద్యుత్తు కర్మాగారాలను నిర్మించేది అమెరికా కంపెనీలే) భారత - అమెరికా సంబంధాలు కొత్త పుంతలు తొక్కుతాయని అమెరికా ఆనందపడుతున్నది. ఎందుకు పడదు? 25 శాతంగా వున్న పంపిణీ నష్టాలను తగ్గిస్తే 16 శాతంగా వున్న విద్యుత్తు లోటును పూడ్చుకోవచ్చునని తెలిసికూడా, దానికోసం 6వేల కోట్లతో ఒక పథకాన్ని రూపొందించినా అమలుజరపని ప్రభుత్వం, 20వేల కోట్లతో అణువిద్యుత్తు, వందల కోట్లతో ధర్మల్ విద్యుత్తు కర్మాగారాలనూ నిర్మిస్తున్నదంటే అమెరికా కంపెనీలకు వ్యాపారాభివృద్ధికోసమే. ఫలితంగా ఇక్కడ లక్షలాది రైతాంగం జీవనోపాధి కోల్పోయి బిచ్చగాళ్లుగా మారవలసి వస్తుంటే, అమెరికాలో ఈ కంపెనీల్లో లక్షమందికి ఉద్యోగాలు పోకుండా ఉంటాయని బరాక్ ఒబామా సంతోషిస్తున్నాడు. సోంపేట కాల్పులకు గల నేపథ్యమిదే. దీనిని నిర్మించే ఎబిబి కంపెనీ అమెరికాదయినా భారత

కంపెనీగానే చెలామణి అవుతున్నది. జూలై చివరి వారంలో వచ్చే లాభాలను తరలించుకునేందుకు పూర్తి అమెరికా కంపెనీగా మార్చారు. అదే సమయంలో భారత పర్యటనకు వచ్చిన బ్రిటన్ ప్రధాని కామెరూన్ తమ దేశంలో పెట్టుబడులు పెట్టి 90వేల ఉద్యోగాలు సృష్టించమని భారత పెట్టుబడిదారులను కోరాడు. అందువల్ల భారత్‌లో ఉద్యోగావకాశాలు పెరుగుతాయట. ఎలా పెరుగుతాయన్న దానికి సమాధానం లేదుగానీ, అణువిద్యుత్తు కర్మాగారాల నిర్మాణంలో తనకు వాటాయిస్తే అదంతా ఉద్యోగాల కల్పనే నంటాడు.

విదేశాలకు నిర్మాణ కార్మికులను చౌకగా ఎగుమతిచేసి, వారు కడుపు కట్టుకుని తమ ఇళ్లకు పంపే ధనంతో సామ్రాజ్యవాదుల అప్పులు తీర్చుకుంటూ, అమెరికాకు ఐటి నిపుణులను పంపి వారు పంపే ధనానికి 2 రూ||ల వడ్డీ యిస్తూ, 'మన వాళ్లు సకల దేశాల్లో అద్భుతాలు సాధిస్తున్నారు, గర్వపడమంటు'న్న పాలకులు, దేశంలో వీరికి ఉపాధికల్పించి దేశ సంపదను పెంచలేని తమ వైఫల్యాన్ని, సామ్రాజ్యవాదుల సంపదలు పెంచే విధానాన్ని అగ్రరాజ్యంగా గుర్తింపుగా పొగుడుకుంటున్నారు. సిగ్గుతో తలదించుకోవలసిందిపోయి గర్వంతో తలెత్తుకు తిరగమంటున్నారు.

చదువును కొనుగోలు సరుకుగా మార్చి, చదువుకొనే హక్కు చట్టాన్ని చేశారు. నిత్యావసర సరుకుల ధరలను ఆకాశానికెత్తి, ఆహార హక్కు చట్టం చేస్తామంటున్నారు. అటవీ భూములు అన్నింటినీ సామ్రాజ్యవాదుల పరంచేసి, ఆదివాసులను తరిమివేస్తూ అటవీ హక్కులచట్టం చేశారు. రైతాంగాన్ని రుణగ్రస్తులను చేసి, భూముల నుండి వెళ్లగొడుతూ రుణమాఫీ పథకాలను ప్రచారం చేస్తున్నారు. లక్షలాది దేశీయ చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమలను నష్టాల బారిన పడవేసి కార్మికులను వీధులలోకి నెట్టివేస్తూ విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు పెంచే ఉపాధి అవకాశాలను - కార్మికులను విదేశీ సూపర్వైజర్లు బూటుకాలితో తన్నినా పడివుండ వలసిన - గురించి నోరూరించే కథనాలు ప్రచారం చేస్తున్నారు. దేశీయ ఔషధ కంపెనీలు నష్టాలపాలై విదేశీయులకు అమ్ముడుపోయే విధానాలు అమలుజరిపి, విదేశీ గుత్తాధిపత్య

మేర్పడుతుండగా మందుల ధరలు నియంత్రిస్తామంటూ ప్రకటనలు చేస్తున్నారు. డబ్బులుంటేనే వైద్య, ఆరోగ్య సేవలు అందుబాటులో కొచ్చే స్థితి కల్పించి, ఆరోగ్యశ్రీ పథకాలతో ప్రజాధనాన్ని దోచిపెట్టి, ఆరోగ్యం పొందే హక్కు గురించి మాట్లాడుతున్నారు. వ్యభిచార గృహాలను విదేశీ సొమ్ముతో అలంకరించే ఆధునిక తార్బుడుపనిలో నిమగ్నమై మహిళా సాధికారికతా రంగుల కలలను కనమంటున్నారు.

సోషలిజాన్ని లక్ష్యంగా ప్రకటించుకున్న రాజ్యాంగ చట్టాన్ని రూపొందించిన 63 ఏళ్ల స్వాతంత్ర్యం, 85 కోట్లమంది జనాన్ని నికృష్ట దారిద్ర్యంలోకి నెట్టింది. వందమందిని వేల కోటీశ్వరులుగా చేసింది. 20 కోట్లమందిని విదేశీ ఉద్యోగావకాశాల ఎండమావుల వెంట పరుగులు తీయిస్తూ జనాభాలో యువజనులు ఎక్కువగా వుండటాన్ని మానవ వనరుల సంపదగా కీర్తిస్తున్నది. వీరికి దేశంలో ఉపాధి కల్పించలేక కారుచౌకకు విదేశాలు తీసుకు పోవటాన్నే అభివృద్ధిగా చిత్రిస్తున్నది. అందుకనే అమెరికా వీసా జారీలో భారతీయులవాటా వార్తా పత్రికల్లో పతాకశీర్షిక అవుతుంది; గల్ఫ్‌లో భారత కంపెనీలు పొందిన నిర్మాణ కంట్రాక్టులు మొదటి పేజీ వార్తలవుతాయి. పెట్టుబడికి అమ్ముడుపోయిన పత్రికలకు దాని ప్రయోజనాలే ముఖ్యమయ్యాయి. ప్రజాజీవన సమస్యలపట్ల నిర్లిప్తత, దోపిడీ ప్రయోజనాల రక్షణపట్ల నిబద్ధత వాటిని నడిపే సూత్రమైంది.

కనుకనే కా||టి.ఎన్ చెప్పినట్లు, "భారత బడా బూర్జువా వర్గమూ, సామ్రాజ్యవాదమూ కలిసి దోపిడీ చేయటానికి వీలుగా భారత దేశాన్ని ఉంచేందుకు చేసుకున్న అవమానకరమైన రాజీ ఒప్పందమే అధికారమార్పిడి". అందుకనే నిరుద్యోగం బారినపడిన యువతను చూసి వారు బాధపడరు. చౌకశ్రమ లభ్యమౌతున్నందుకు ఆనందపడతారు. రైతాంగ ఆత్మహత్యలు వారికి చీమకుట్టినట్లుగా వుండవు; భూములు దక్కుతున్నందున వాటిలో "ఆధునిక" సాగు గురించి పథకాల రచనలో మునిగిపోతారు. ప్రజా జీవితాలను చిన్నాభిన్నం చేసే పథకాలకు వచ్చే విదేశీ నిధులను దిగమింగేందుకు కాట్లాడుకుంటారు.

భారత స్వా(హా)తంత్రమా వర్ధిల్లు! ★

నిర్మాణపరంగా బలపడుతున్న విప్లవ శక్తులు

అంతర్జాతీయ స్థాయిలో ఉన్న సమస్యలన్నింటినీ కూడా భారత్ ఎదుర్కొంటోంది. గ్లోబలైజేషన్ విధానాన్ని అనుసరించి సామ్రాజ్యవాదులు భారతదేశం వంటి దేశాల భుజస్కంధాలపై వీలైనంత ఎక్కువ భారాన్ని నిరంతరం మోపుతున్నారు, కాబట్టి ఇది మరింత వంచించేదిగా ఉంది.

భారతదేశ విభజన తరువాత భారతదేశంగా పిలువబడే బ్రిటిష్ ఇండియాలోని భాగమైన బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదం ద్వారా అధికారమార్పిడి జరిగినా సామ్రాజ్యవాదం యొక్క బారినుంచి నిజంగా బయటకు రాలేకపోయిందని చరిత్ర క్రమాన్ని వెనక్కి తిరిగి చూస్తే స్పష్టమవుతుంది. భారతదేశం వలస దేశం నుండి అర్థవలసగా మారింది, ఇక్కడ అనేక సామ్రాజ్యవాద శక్తులు మొత్తం ఆధిపత్యం కోసం ఒకదానితో ఒకటి పోటీ పడ్డాయి. ఎందుకంటే ఇప్పుడు ఒకటి కాదు, రెండు కాదు బహుళ సంఖ్యలో సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిదారీ దేశాలు భారతదేశంలోని సంపదను తరలించుకు పోవడానికి తమలో తాము పోటీ పడుతున్నాయి. భారత పాలకవర్గాలు తమ ఉనికి కోసం సామ్రాజ్యవాద ఆర్థిక పెట్టుబడిపై ఆధారపడే వారుగా లేదా సామ్రాజ్యవాద అధిపతుల ద్వారా “కోత మరియు నిలుపుదల” కొనసాగించే ప్రక్రియలో ఉన్నాయి, కాబట్టి రెండూ సామ్రాజ్యవాదానికి సేవ చేసేవే. మొదటిది దళారీవర్గం మరియు నిరంకుశ పెట్టుబడికి ప్రాతినిధ్యం వహించింది. రెండవది పూర్వదళిని ప్రాతినిధ్యం వహించింది. భారత బడా బూర్జువా వర్గం స్వభావరీత్యా దళారీ అయినప్పటికీ, తాము వృద్ధి చెందడానికి, తగినంత అవకాశాన్ని పొందడానికి, అలాగే ఏదో ఒక సామ్రాజ్యవాద శక్తి కింద విస్తరణవాదులుగా మారడానికి భారతదేశంపై సామ్రాజ్యవాద శక్తుల మధ్య ఉన్న వివాదాన్ని ఉపయోగించుకొనేంత అధునాతనమైనదిగా ఉన్నదనే విషయం స్పష్టమైంది. మరోవైపున భూస్వామ్య నిర్మాణాన్ని బ్రిటిష్ పాలకులు తమ ప్రయోజనాల దృష్ట్యా మలచినందున సామ్రాజ్యవాదులు కూడా ఎల్లప్పుడూ వారి అవసరాన్ని బట్టి పునర్నిర్మాణం చేయడానికి లేదా క్షీణింప చేయడానికి ప్రయత్నించారు. వ్యవసాయోత్పత్తి పద్ధతులను తదనుగుణంగా మారుస్తున్నారు. కానీ

కారుచౌకగా శ్రామికశక్తినీ, ముడి సరుకులనూ, ఆహారాన్నీ అందించే సరఫరదారులుగా ఉన్నాం. సామ్రాజ్యవాద దేశాల పాలకులకు, కిరాయి సైనికుల్ని సరఫరాచేసే వారి పట్ల ప్రజానుకూల అభిప్రాయాన్ని సృష్టించడానికి ఇది ప్రధాన సాధనం. అంతేకాక కుల, మత ఆధారిత సామాజిక విభజనలు మార్బ్ చెప్పినట్లు పెట్టుబడిదారీ పూర్వ దోపిడీ విధానం అయిన అదనపు ఆర్థిక నిర్బంధం ద్వారా దోపిడీని కొనసాగించడానికి ఒక ఆధారాన్ని సృష్టించాయి.

పైన పేర్కొన్నవి సామ్రాజ్యవాదం, దళారీ నిరంకుశ పెట్టుబడి, పూర్వదళింప కలిపి ఒక కూటమిగా ఏర్పడడం కేవలం దోపిడీ చేయడమే కాకుండా ప్రజలను అణచివేసేందుకు, ఇతర అసమ్మతిని అణచివేయడానికి కూడా. ఈ విధంగా భారతదేశ సామాన్య ప్రజానీకానికి పైన తెల్పిన కూటమికి మధ్యనున్న వైరుధ్యమే ప్రస్తుతం ప్రధాన వైరుధ్యంగా మారింది.

ఈ పద్ధతిలో సూత్రీకరించకుండానే భారతదేశంలోని కమ్యూనిస్టులు పోరాటాలను అభివృద్ధి చేసినప్పటికీ, మార్బ్ మాటలను “డజనుకు పైగా కార్యక్రమాలు చేయడం కన్నా విప్లవోద్యమం వైపుగా నిజాయితీగా వేసే ఒక్క అడుగు చాలా గొప్పది” అని రుజువు చేసింది. కాబట్టి తెభాగా ఉద్యమం, పున్నప్రవాహలాల్ పోరాటం, కయ్యూరు రైతాంగ ఉద్యమం, భూస్వామ్య ప్రభువులకే కాక రాజ్యానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న మురాకి వ్యతిరేకంగా అన్ని వీరోచిత పోరాటాలను మనం చూశాం. తెలంగాణలో జరిగిన ఉద్యమం గొప్పది, ఇది దోపిడీ నిజాం పాలనకు మరియు దాని రజాకార్ దళాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రారంభమైంది, కానీ చివరికి ఇది భారత సైన్యానికి వ్యతిరేక పోరాటంగా మార్చబడింది. వందలాది గ్రామాలను విముక్తం చేసి, వేలాది ఎకరాల భూమిని స్వాధీనం చేసుకుని, ప్రజా సైన్యాన్ని అభివృద్ధి చేశారు. కానీ అంతర్జాతీయ నాయకత్వం పేరు చెప్పి అత్యున్నత నాయకత్వం ద్రోహం చేశారు. కార్యకర్తలు అనేక ఒడిదుడుకులను, నష్టాలను ఎదుర్కొన్నప్పటికీ క్రమశిక్షణ కలిగిన సైనికుల్లా పార్టీకి, పార్టీ నిర్ణయాలకు కట్టుబడి పనిచేశారు.

భారతదేశంలోని పాలక వర్గాలలో మార్పులు చోటుచేసుకున్నాయి. సూయజ్ సంక్షోభం తరువాత సూయజ్కు తూర్పున సైనిక

విన్యాసం చేసే సామర్థ్యాన్ని బ్రిటిష్ వారు కోల్పోయారు. యుఎస్ సామ్రాజ్యవాదం అత్యంత ప్రభావవంతమైన అంతర్జాతీయ శక్తిగా ఎదిగింది. అమెరికా పెట్టుబడిపై భారతదేశం మరింతగా ఆధారపడింది. ఇంచుమించుగా ఇదే సమయంలో సోవియట్ యూనియన్ మరియు చైనా ప్రణాళికాబద్ధమైన సామ్యవాద ఆర్థిక ప్రగతిని సాధించడం ద్వారా ప్రపంచం దృష్టిని ఆకర్షించగలిగాయి. శాంతి మరియు జోక్యం లేని పంచ సూత్రాల ఆధారంగా చైనా, యుగోస్లేవియా, ఈజిప్టు మరియు ఇండోనేషియాతో పాటు కొత్తగా స్వతంత్ర దేశంగా వున్న భారతదేశం ఒక అలీన ఉద్యమాన్ని నిర్మించడం ద్వారా ప్రపంచ పాత్రను పోషించాలని కోరుకుంది. యుఎస్ సామ్రాజ్యవాదులు దీనిని వ్యతిరేకించారు. చైనా ప్రధానమంత్రి చౌ ఎన్ లై బాండుంగ్ కాన్ఫరెన్స్కు వెళ్లవలసియున్న భారతీయ విమానాన్ని తయారు చేసిన లాక్ హీడ్కు చెందిన కాశ్మీరు ప్రిన్సెస్ సముద్రజాలాల్లో కూలిపోవడానికి సిఐఎ పథక రచన చేసింది. అప్పుడు ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న దేశాలలో తిరుగుబాటులు మరియు సంక్షోభం సృష్టించడానికి కుట్రలు పుష్కలంగా ఉన్నాయి. చైనాను కట్టడిచేసే అమెరికా ప్రణాళికలో భారత్ భాగం కావాల్సి వచ్చింది, ఫలితమే 1962లో చైనా-భారత యుద్ధం. మూడు సం॥లు తిరగకుండానే పాకిస్తాన్తో జరిగిన మరో యుద్ధంతో భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ పూర్తిగా దివాళా తీసింది. భారతదేశం కరెన్సీని తగ్గించవలసి వచ్చింది మరియు అప్పటి భారత ప్రణాళికా మంత్రి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల ముందు మోకరిల్లి, “అమెరికా పెట్టుబడి కోసం భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ క్షేత్రం తెరిచి వుంది” అని అన్నారు. కానీ ఆ సమయానికి ప్రపంచాన్ని ఆర్థిక సంక్షోభం చుట్టుముట్టింది. అంతేకాదు భారతదేశ వ్యవసాయ రంగం వరుసగా రెండు సం॥లు తీవ్ర కరువు పరిస్థితులను ఎదుర్కోవడం వల్ల ఆహార సంక్షోభం తలెత్తింది. దేశవ్యాప్తంగా అసమ్మతి జ్వాలలు చెలరేగాయి, దానితో ప్రతిపక్ష శక్తులు కాంగ్రెస్ను దాదాపు ఉత్తర, తూర్పు భారతదేశంలోని అన్ని రాష్ట్రాలలో గద్దె నుండి తొలగించాయి. అప్పటికి సోవియట్ యూనియన్ తన రంగును మార్చుకోవడమే కాకుండా,

అమెరికాకు ఎదురునిలిచే సోషల్-సామ్రాజ్యవాద శక్తిగా మారింది. తాష్కెంట్లో పాకిస్తాన్తో శాంతికి మధ్యవర్తిత్వం వహించిన తరువాత సోవియట్ యూనియన్ రాజకీయ వ్యవస్థలోకి ప్రవేశించింది, (ఇది రాజ్యం నడుపుతున్న అనేక ఆర్థిక సంస్థలలో ఉంది). కేంద్రంలోని ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం దాని వైపు మరింతగా మొగ్గు చూపడం ప్రారంభించింది. అప్పటినుండి ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం సోవియట్ యూనియన్ వైపు బాగా మొగ్గు చూపించసాగింది.

ఆ సమయంలోనే దేశంలోని ఓ మూలన నక్కల్బరీ వద్ద రైతాంగ పోరాటం పాలక వర్గాలను కుదిపేసింది. అదే సమయంలో మహత్తర తెలంగాణ ఉద్యమం తర్వాత దేశవ్యాప్తంగా కమ్యూనిస్టులు దీనిని ఒక పాత్ బ్రేకర్గా స్వాగతించారు. అప్పటి నుండి కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో అనేక చీలికలు, అభిప్రాయ భేదాలు వచ్చినా పాలకవర్గాలను నక్కల్బరీ భూతం భయపెడుతూనే వుంది.

1969లో ఇండో - సోవియట్ శాంతి ఒప్పందంలో భాగంగా ఒక సైనిక కూటమి ఏర్పడింది. 1960ల్లో మొదలైన ప్రపంచవ్యాప్త ఆర్థిక సంక్షోభం 1973 నుండి తీవ్రమైన మలుపు తీసుకొంది. ఈ సంక్షోభం నేపథ్యంలో పాలకవర్గాల్లో చీలిక ఏర్పడింది. భారత పాలక వర్గాలలో కూడా చీలికకు నాంది పలికింది. నేడు అధికార వర్గాల మధ్య విభజన ప్రారంభమైంది. ఇప్పుడు మనం చూస్తున్న పాలకవర్గ పార్టీల విభజనకు బీజం అక్కడ వుంది.

ఇంతలో భారతదేశం పాకిస్తాన్తో మరొక యుద్ధం చేసి తూర్పు భాగాన్ని విచ్చిన్నం చేసింది. అమెరికా ఆ యుద్ధాన్ని వ్యతిరేకించింది, కానీ సోవియట్ యూనియన్ మద్దతుతో ఇందిరా గాంధీ భారత బడా బూర్జువాల ఆకాంక్షలను పరిపూర్తి చేసింది. పొరుగు దేశమైన సిక్కింను కూడా ఇందిరాగాంధీ భారత్ యూనియన్లో విలీనం చేసింది. ఈ చర్యలేవీ భారత పాలకవర్గాల మధ్య చీలికలను నివారించలేక పోయాయి. ఎందుకంటే అమెరికా తన ప్రయోజనాలనే రక్షించగల కొంతమందిని తనవైపు తిప్పుకోగలిగింది.

అప్పటినుండి వివిధ సామ్రాజ్యవాద శక్తుల మధ్య వైరుధ్యం వక్రమార్గంలో అభివృద్ధి కొనసాగుతోంది. ఈ పరిస్థితిని తమకు అనుకూలంగా మార్చుకోగలిగిన కొంత ప్రాంతీయ బూర్జువావర్గం ఆవిర్భవించింది. వారు రెండు వైపులా వారి తక్షణ ప్రయోజనాల మేరకు మిత్రదేశాలకు అనుగుణంగా ఉంటారు.

ప్రస్తుత జాతీయ పరిస్థితిని దృశ్యమానం చూస్తే కనిపించే తీరు యిది. ఈ రాజకీయ పార్టీ లేదా ఆ రాజకీయ పార్టీ వల్ల పరిస్థితి ఇష్టానుసారంగా, అకస్మాత్తుగా కనిపించలేదని అర్థంచేసుకోవడానికి పై సంక్షిప్త చరిత్ర అవసరం. సోవియట్ సోషల్ సామ్రాజ్యవాదంతో జరిగిన ప్రయత్నం కొద్దికాలమే అయినా, భారతీయ రాజ్యపాలనలో అది సుదీర్ఘ ప్రభావాన్ని వేసిందనే విషయం కూడా మనం గమనంలో ఉంచుకోవాలి. మిలటరీ, అన్ని రకాల ఆయుధాలు, సైన్యం, నావికాదళం మరియు వైమానిక దళాలతో పాటు ఈ జలాంతర్గాముల నుండి మిసైల్స్ వరకూ యుద్ధ సామాగ్రిని సరఫరా చేసే హెలికాప్టర్ల నుండి విమానాల వరకూ ఇప్పటికీ మనం రష్యాపై ఆధారపడి వున్నాం. ఇంధన రంగంలో వెలికితీత మరియు అన్వేషణ కోసం ఇప్పటికీ రష్యన్ సాంకేతిక పరిజ్ఞానంపై ఆధారపడి ఉంది. కొన్ని ఉక్కు పరిశ్రమలు మరియు భారీ యంత్ర పరిశ్రమల విషయంలో కూడా ఇదే విధంగా ఉంది.

1980ల ప్రారంభంలో పెట్టుబడి కొరతతో సతమతమవుతున్న ఇండియా ఈ క్లిష్ట పరిస్థితిని అధిగమించడానికి సహాయం కొరకు ఐఎంఎఫ్, ప్రపంచ బ్యాంకుల వైపు చేయి సాచింది. ఐఎంఎఫ్-ప్రపంచబ్యాంకులు కలిసి షరతులను నిర్దేశించడం ప్రారంభించాయి - పరిశ్రమల పునర్నిర్మాణం, ఉత్పాదకత లేని సేవా రంగాలను అభివృద్ధి చేయడం, సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా వ్యవసాయ ఉత్పత్తి ప్రక్రియను మార్చడం వంటివి. పేదలను భూముల నుండి వెళ్ళగొట్టడం ద్వారా మౌలిక సదుపాయాల అభివృద్ధి, గనుల కోసం గిరిజనులను పెద్ద ఎత్తున నిరాశ్రయులను చేయడం ఇవన్నీ కాంగ్రెస్ పాలనలో మొదలయ్యాయి.

కమ్యూనిస్టులలో చీలికలు వచ్చినప్పటికీ పాలకవర్గాల దుందుడుకు చర్యలకు వాళ్ళు మాత్రమే పోరాటాల ద్వారా ప్రజల పక్షాన అడ్డుకట్ట వేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. కళింగనగరం నుండి శ్రీకాకుళం వరకు, రాయ్గిరి నుండి నియంగిరి వరకు కొన్ని శక్తులు ప్రతిఘటించాయి, కాని సర్వసాధారణంగా వారిని ఒక రకంగా నక్కలైట్లు, కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు అని ముద్రవేశారు.

డబ్ల్యుటిఓలో చేరిన తరువాత మరియు ఎటువంటి పరిమితి లేకుండా విదేశీ ఆటగాళ్ళ కోసం వాణిజ్యం మరియు మూలధన మార్కెట్ను తెరవాల్సే ప్రపంచీకరణ విధానంలో

భాగమైన తరువాత, ఈ రెండు ముఖ్యమైన విషయాలు భారతదేశంపై ప్రభావం చూపాయి. మొదటిది సోవియట్ యూనియన్ విచ్చిన్నం కావడం, ప్రపంచ శక్తిగా రష్యా బలహీన పడటంతో సామ్రాజ్యవాద శక్తుల మధ్య బేరసారాలాడే పరిస్థితికి భారత పాలక వర్గాలను పరిమితం చేసింది. రెండవది ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలను పెద్దఎత్తున ప్రైవేటీకరణ చేయడం, వ్యవసాయ ఉత్పాదకాలకు ఇచ్చే ప్రభుత్వ సబ్సిడీలకు భారీగా కోతలు విధించడం, రైల్వేస్టేషన్లు, విమానాశ్రయాలు మరియు ఓడరేవులను కూడా ప్రైవేటీకరించారు. కమ్యూనికేషన్ల కోసం ప్రైవేట్ వ్యవస్థకు ప్రజలు మారేలా నెమ్మదిగా పోస్టల్ వ్యవస్థను నడపడం ప్రారంభించారు.

ఇక్కడ మిక్కిలి వేగంగా అభివృద్ధి చెందుతున్న ఒకే ఒక రంగం సమాచార సాంకేతిక (ఐటీ) రంగం: ఇందులో కూడా సేవా రంగం మాత్రమే వృద్ధి చెందుతోంది. పెద్దఎత్తున ఉత్పత్తుల కోసం యుఎస్ కంపెనీలు చైనాపై ఆధారపడటం వాస్తవం అయింది. అయితే 2008లో ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలన్నిటినీ మరొకసారి కుదేలు చేసిన ఆర్థిక సంక్షోభం, పెద్ద ఆర్థిక వ్యవస్థలపైనే ఆధారపడియున్న మన సమాచార సాంకేతిక (ఐటీ) రంగాన్ని కూడా దారుణంగా నష్టపరిచింది. ఈ పరిస్థితిలో పాలక వర్గాలకు ఉక్కు పిడికిలితో పాలించగల ప్రభుత్వం అవసరంపడింది. ఫాసిస్టు భావజాలం ఉన్న బిజెపి సరిపోయింది మరియు దానికి బలాన్ని అందించడానికి యుఎస్ సామ్రాజ్య వాదులు ఉత్తమంగా సరిపోయారు.

ఈ సంక్షోభంలో తీవ్రంగా దెబ్బతిన్న ప్రజలను బిజెపి తన హిందుత్వ ప్రచారంతో ఇప్పటికే ఉన్న సామాజిక విభజనల ఆధారంగా విభజించే వాతావరణాన్ని సృష్టించింది.

అంతేగాకుండా ప్రజల నుండి బలమైన, అర్థవంతమైన ప్రతిఘటన ఎదురైనప్పడల్లా, పాలకవర్గాలు కక్ష సాధింపు చర్యగా ఉపా, జాతీయ భద్రతా చట్టం, సాయుధ బలగాల ప్రత్యేకాధికారాల చట్టం వంటి క్రూరమైన చట్టాలను అమలు చేసి నాయకులను నిర్బంధిస్తున్నారు.

కార్మికుల హక్కులను హరించే చట్టాలను అమలు చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. కాశ్మీరీలకు అన్ని ప్రత్యేక హక్కులను రద్దు చేస్తూ రాజ్యాంగాన్ని సవరించారు.

అణచివేత పాలకులకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాలు చేసిన చరిత్ర మన ప్రజలకు వుంది.

(తరువాయి 6వ పేజీలో)

20 జూలై 2022, బుధవారం నాడు ఎగువ షిమ్లా పట్టణంలోను, రోహ్తా, ధియోగ్, రాంపూర్, కోట్ కామ్, నరకన్థ, నిర్మాండ్, కినారు మొదలగు ప్రాంతాలలో ఆపిల్ పండ్ల తోటల సాగుదార్లు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా భారీ ప్రదర్శన నిర్వహించారు. వివిధ సాగుదార్ల సంఘాలన్నీ తమ సమస్యల పరిష్కారాన్ని కోరుతూ “సంయుక్త కిసాన్ మంచ్” అనే ఉమ్మడి వేదిక ఏర్పరుచుకుని దాని కింద ఈ ప్రదర్శన చేశారు. గతంలో చేసిన ప్రదర్శనల కన్నా ఈసారి మరింత అధికంగా సాగుదార్లు కదిలి వచ్చారని, కొత్త ప్రాంతాలకు ఉద్యమం విస్తరించిందని నాయకులు తెలిపారు. ఈ ప్రదర్శనలో ప్రధానంగా : 1) ఆపిల్ పండ్ల ప్యాకింగ్ చేసే అట్ట డబ్బాలు, ప్లేట్ల పై 12 శాతం నుండి 18 శాతానికి పెంచిన జి.ఎస్.టి. రద్దు చేయాలి. 2) ఎరువులు, ప్యాకింగ్ మెటీరియల్స్ మీద సబ్సిడీ ఇవ్వాలి. 3) కాశ్మీర్ తరహాలో మార్కెట్ ఇంటర్వెన్షన్ స్కీం (ఎం.ఐ.ఎస్) పథకం ప్రవేశ పెట్టాలి. 4) హెచ్.పి.ఎం.సి & హెచ్.ఐ.ఎం.ఎఫ్.ఈ.డి లు బకాయిలను చెల్లించాలి. 5) ఏపిఎంసి చట్టాన్ని ఖచ్చితంగా అమలు చేయాలి. 6) షోగి వద్ద చార్జీలు వసూలు చేయరాదు అనే డిమాండ్లతో కదం తొక్కారు.

ఆపిల్ ఫార్మర్స్ ఫెడరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా (ఏఎఫ్ఎఫ్ఐ) నాయకులు 26 జూలై, 2022 ఢిల్లీలో నిర్వహించిన పత్రికా సమావేశంలో ఈ ఉద్యమానికి దారితీసిన కారణాలను వివరించారు. గతమాసం జూన్ లో శ్రీనగర్ లో ఏర్పడిన ఈ ఫెడరేషన్ నాయకత్వం కేంద్ర వ్యవసాయ మంత్రిని కలిసి సమస్యల పరిష్కారానికి చర్చించాలని ఢిల్లీ వచ్చింది. గత సంవత్సరం గణాంకాల ప్రకారం ఆపిల్ పండ్ల మార్కెట్ విలువ 14000 కోట్ల రూపాయలు కాగా దానిలో ఉత్పత్తిదారులకు దక్కింది 4000 కోట్ల రూపాయలు మాత్రమేనని, మిగతా 10,000 కోట్ల రూపాయలను మధ్య దళారీలు, బడా కార్పొరేట్ కంపెనీలు దండుకున్నాయని తెలియజేశారు. మార్కెట్ లో వినియోగదారుడికి 290 రూపాయలకు కిలో చొప్పున ఆపిల్ అమ్ముతుండగా దానిలో ఉత్పత్తిదారుడికి కిలోకు 24 రూపాయలు మాత్రమే చెల్లిస్తున్నారని, ప్రభుత్వం కూడా అదే చేస్తోందని అన్నారు. కనీసం కిలోకు 80 రూపాయలు చెల్లించకపోతే ఉత్పత్తిదారులు దెబ్బతింటారని అన్నారు. ఆపిల్ తోటల సాగుకు అవసరమైన ఎరువులు, క్రిమిసంహారక మందులు, వాటి వినియోగానికి

వాడే పరికరాల ధరలు రెండేళ్లలో రెట్టింపు అయినాయి. 800 రూపాయలకు దొరికే పొటాషియం బ్యాగు 1700 రూపాయలైంది. ఆపిల్ సాగులో తప్పనిసరిగా వాడాల్సిన కాల్షియమ్ నైట్రేట్ మార్కెట్ లో దొరకడమే లేదు. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ఈ సీజన్ లో పంట దిగుబడి పడిపోతుందని సాగుదారులు తీవ్ర ఆందోళన చెందుతున్నారు. అందువల్లనే ప్రభుత్వం తమను ఆదుకోవాలని ఆ సాగుదార్లు ఉద్యమిస్తున్నారు. గిట్టుబాటు ధర కల్పించాలని, రుణాలు మాఫీ చేయాలని, ప్రత్యేక ఆర్థిక సహాయాన్ని ప్రకటించాలని, సబ్సిడీలు పునరుద్ధరించాలని, విదేశాల నుండి దిగుమతి చేసుకునే ఆపిల్ మీద 100 శాతం ఎక్సయిజ్ సుంకం వేయాలని, ఉత్పత్తిదారుల సహకార సంఘాల నిర్మాణానికి మద్దతు నివ్వాలని, సాగుదార్లకు పరిశోధనా ఫలితాలు అందజేయాలి, సంపూర్ణ బీమా సౌకర్యాన్ని కల్పించాలని, ఎంజిఎంఆర్ జిఈఏ

(5వ పేజీ తరువాయి)

ఉత్తర భారతదేశ రైతులు ఒక సంవత్సరం పాటు దేశ రాజధాని యొక్క ముఖద్వారాల వద్ద రోడ్లను స్వాధీనం చేసుకున్నప్పుడు, మూడు వ్యవసాయ చట్టాలు అమలు చేయబడవని ప్రధానమంత్రిని ప్రకటించమని బలవంతం చేసినప్పుడు అది నిరూపించబడింది.

విప్లవం పరిపక్వ స్థితికి చేరుతున్నప్పుడు మనం మరింత విచక్షణతో వ్యవహరించాలి. కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులందరినీ సమీకరించడం ద్వారా స్వీయాత్మక శక్తులను అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. అయితే ప్రజలను సమీకరించగానే సరిపోదు, విప్లవాన్ని ముందుకు తీసుకు వెళ్ళడానికి దృఢ నిశ్చయం అవసరం. నిర్దిష్ట సందర్భానికి నిర్దిష్ట విశ్లేషణ మనకు అవసరం. మన పని తీరు మారాలి. ఆర్థిక పోరాటాలు,

పథకం కింద ఆపిల్ సాగును తీసుకురావాలనే డిమాండ్లను ప్రభుత్వం ముందు పెడతామని ఫెడరేషన్ నాయకులు విలేఖర్ల సమావేశంలో తెలిపారు. హిమాచల్ ప్రదేశ్ సాగుదారులు 5 ఆగస్టు 2022న షిమ్లాలో సెక్రటేరియేట్ ముందు తమ డిమాండ్ల సాధనకు భారీ ప్రదర్శన చేయాలని సిద్ధమౌతున్నారు.

పాలక వర్గాలు అనుసరిస్తోన్న కార్పొరేట్, దళారీ అనుకూల విధానాల వల్ల బాధితులైన రైతాంగం పోరాటాలకు సిద్ధమౌతుండడం దేశవ్యాప్తంగా కనపడుతోంది. కర్షకులే కాకుండా కార్మికులు కూడా రోజురోజుకు దిగజారిపోతున్న తమ జీవన ప్రమాణాలు, పెరుగుతోన్న దోపిడీ పట్ల తీవ్ర ఆగ్రహంతో ఉద్యమిస్తున్నారు. రాబోయే రోజుల్లో ఈ పోరాటాలు మరింత తీవ్రతరమై కార్మిక, కర్షక ఐక్య సంఘటనకు దారితీస్తాయనడంలో సందేహం లేదు. ★

ప్రజాసంఘాలకు పరిమితులు ఉంటాయని లెనిన్ స్పష్టంగా ఎత్తి చూపాడు. పార్టీ పని, ప్రజలను వ్యవస్థీకరించే పని రెండూ ఒకటి కావు. దేశం ఇప్పుడున్న పరిస్థితిలో కమ్యూనిస్టు పార్టీల ఐక్యత అవసరం. మనల్ని మనం సంస్థాగతంగా పెద్దదిగా చేసుకోవడానికి కాదు, ఫాసిస్టు ఆలోచనావిధానంతో ప్రస్తుత పాలకవర్గ సమూహం లోని క్రూరమైన శక్తులను ఎదుర్కోవడానికి మనల్ని మరింత బలోపేతం చేసుకోవడానికి.

పాలక వర్గాలు ఫాసిస్టు భావజాలంతో ప్రజలలో ఫాసిజాన్ని వ్యాపింపజేయడానికి వారికున్న అనుకూలతలు ఏమిటని, దానిని అడ్డుకోవడమే కాకుండా నిష్పాక్షికమైన శక్తిగా మారితే దానిని ఓడించే స్వాభావిక ఇబ్బందులు, స్వీయాత్మక వ్యతిరేక శక్తులు ఏమిటో మనం విశ్లేషించుకోవాలి. ★

జనశక్తి కేంద్ర నాయకులు

కామ్రేడ్ కూర రాజన్న ను విడుదల చేయాలి

ఆగస్టు 1, 2022న హైదరాబాద్ మేడ్చల్ ప్రాంతంలో ఒక ఇంటి వద్ద అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్న సిపిఐ(ఎమ్ ఎల్) జనశక్తి కేంద్రనాయకులు కామ్రేడ్ కూర రాజన్నను పోలీసులు అరెస్టు చేసినట్లు అరుణోదయ విమల పత్రికా ప్రకటన ద్వారా తెలిసింది. పోలీసులు అరెస్టు చూపిస్తూ సిరిసిల్లా కోర్టులో వివిధ కేసుల కింద హాజరు పరిచినట్లు వార్తలొచ్చాయి. కామ్రేడ్ రాజన్న తీవ్రమైన అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్నట్లు తెలుస్తూనే ఉన్నందున ఆయనను వైద్య సౌకర్యాల కోసం వెంటనే బెయిలుపై విడుదల చేయాలని కోరుతున్నాం.

గుర్రం విజయకుమార్

కేంద్రకమిటి, CPI(ML)

2.8.2022

‘బ్రిక్స్’ 14వ సదస్సు - లక్ష్యాలు

‘బ్రిక్స్’ (బ్రెజిల్, రష్యా, ఇండియా, చైనా, దక్షిణాఫ్రికా) దేశాల 14వ వార్షిక సదస్సు చైనా ఆధ్వర్యంలో ఆన్‌లైన్ పద్ధతిలో జరిగింది. చైనా దేశాధ్యక్షుడు జిన్‌పింగ్ ఈ సదస్సుకు అధ్యక్షత వహించాడు. బ్రెజిల్ అధ్యక్షుడు జైర్ బోల్సోనారో, భారత ప్రధాని నరేంద్రమోడీ, రష్యా అధ్యక్షుడు పుతిన్, దక్షిణాఫ్రికా అధ్యక్షుడు సిరిల్ రమాఫోసాలు ఈ సదస్సులో పాల్గొన్నారు. ఉక్రెయిన్ యుద్ధము, ‘నాటో’ విస్తరణకు ప్రయాసలు, రష్యాపై పశ్చిమ దేశాల ఆంక్షలు, చైనా-అమెరికాల నడుమ వాణిజ్య యుద్ధాల నేపథ్యంలో జరిగిన ఈ సదస్సు ప్రాధాన్యతను సంతరించుకుంది.

ఒక సంక్లిష్ట భౌగోళిక రాజకీయ నేపథ్యంలో - యుక్రెయిన్‌లో యుద్ధం నుండి చైనా, అమెరికాల నడుమ వాణిజ్య వివాదాల నుండి కోవిడ్-19 మహావిపత్తు కల్గించిన వినాశనం నుండి ప్రపంచ ఆర్థికవ్యవస్థ బయటపడేందుకు ప్రయత్నిస్తున్న నేపథ్యంలో ఈ సదస్సు జరిగింది. ఈ సదస్సు ముగింపుగా ‘బ్రిక్స్’ నేతలు ‘బీజింగ్ ప్రకటన’ను ఆమోదించారు.

ఉక్రెయిన్ యుద్ధంపై

బీజింగ్ సదస్సు ప్రకటన సారాంశం

గత కొద్ది నెలలుగా ‘బ్రిక్స్’ దేశాలు ఐక్యరాజ్యసమితి వద్ద వ్యక్తం చేసిన తమ తమ దేశాల స్థితులను బీజింగ్ సదస్సు ప్రకటనలో గుర్తు చేసుకున్నాయి : “రష్యా ఉక్రెయిన్‌ల నడుమ చర్చలను మేము సమర్థిస్తాం. ఉక్రెయిన్‌లోపలా, చుట్టు ప్రక్కలా తలెత్తిన మానవ హానన పరిస్థితి పట్ల మా ఆందోళనల గురించి కూడా మేము చర్చించుకున్నాం. మానవత్వం, తటస్థ స్థితి, నిష్పాక్షికతలనే మౌలిక సూత్రాల ప్రాతిపదికగా ఐక్యరాజ్యసమితి సెక్రటరీ జనరల్, ఐక్యరాజ్యసమితి విభాగాలు, ఐసిఆర్‌సిలు అందిస్తున్న మానవత్వ సహకారం పట్ల మా మద్దతును వ్యక్తం చేస్తున్నామని బ్రిక్స్ ప్రకటన పేర్కొంది.

భారతదేశ లక్ష్యం

‘బ్రిక్స్’ ఉనికిని మరింత దృఢపరచు కోవాలని భారత ప్రధాని నరేంద్రమోడీ పిలుపు నిచ్చాడు. బ్రిక్స్ డాక్యుమెంట్స్‌కు బ్రిక్స్ రైల్వేస్ రీసెర్చ్ నెట్‌వర్క్‌లకు ఆన్‌లైన్ డేటాబేస్‌ను ఏర్పరచుకోవాలని ప్రతిపాదించటంతోపాటు, ఎమ్‌ఎస్‌ఎమ్‌ఇ (మైక్రో, స్మాల్, మీడియం, ఎంటర్‌ప్రైజెస్) నడుమ సహకారాన్ని దృఢతరం చేసుకోవాలని పిలుపునిచ్చాడు. ‘బ్రిక్స్’ అంకుర ఘటనను భారతదేశం ఈ సం||రం

నిర్వహించటం ద్వారా బ్రిక్స్ దేశాలలోని అంకుర పరిశ్రమలలో సంబంధాలను దృఢతరం చేసుకోవాలని భావిస్తోందని, బ్రిక్స్ సభ్య దేశాల నడుమ భద్రతా అంశాల పట్ల బాధ్యతగా వుంటూనే టెర్రరిస్టుల చొరబాటు అంశంలో పరస్పర సహాయ సహకారాలు అందించాలని, సున్నితమైన ఈ అంశాన్ని రాజకీయం చేయతగదని ప్రధాని నరేంద్రమోడీ పేర్కొన్నాడు.

ఆఫ్రికా, మధ్య ఆసియా, ఆగ్నేయాసియా మరియు పసిఫిక్ నుండి కరేబియా వరకు భారతదేశం భాగస్వామ్యాలు ఏర్పరచు కోవటంలో కనబరుస్తున్న అభివృద్ధిని; అలాగే స్వేచ్ఛా, బహిరంగ, సమ్మిళిత, మరియు విధివిధాన ఆధారిత సముద్రమార్గాల గురించి, హిందూ మహాసముద్ర ప్రాంతం నుండి పసిఫిక్ మహాసముద్ర ప్రాంతం వరకు వున్న అన్ని దేశాల ప్రాదేశిక సమగ్రత, సార్వభౌమాధికారాల పట్ల గౌరవాన్ని; ఆసియాలోని విశాల ప్రాంతాలకు, ఆఫ్రికా - లాటిన్ అమెరికా ప్రాంతాలకు మొత్తంగానూ ప్రపంచస్థాయి నిర్ణయాధికారంలో పాత్ర లేకపోవటాన్ని, బహుళపక్ష వ్యవస్థలో సంస్కరణలను; అలాగే ‘బ్రిక్స్’ వ్యాపార సమూహం మరింతగా సామాజిక, ఆర్థిక సవాళ్ళను సాంకేతిక పరిజ్ఞాన ఆధారిత అంకుర పరిశ్రమ, ఎమ్‌ఎస్‌ఎమ్‌ఇల పరిష్కారానికి మరింతగా సహకరించుకోవాలని ప్రధాని నరేంద్రమోడీ పిలుపునిచ్చాడు.

చైనా దృష్టికోణం

అభివృద్ధి చెందుతున్న ప్రపంచంలో ఎదుగుతున్న ఆర్థికవ్యవస్థలన్నీ సమూహంగా వుండాలనే ‘బ్రిక్స్’ ఆలోచన ప్రపంచంలో ‘నిజమైన బహుళపక్షతత్వాన్ని’ ప్రోత్సహిస్తుందని, ప్రచ్ఛన్న యుద్ధ మనస్తత్వాన్ని తిరస్కరించాలని ప్రపంచాన్ని కోరుతుందని, ఏకపక్ష ఆంక్షలను, ఆంక్షల దుర్వినియోగాన్ని వ్యతిరేకిస్తుందని, ఆధిపత్యవాదం చుట్టూ నిర్మితమైన సమూహాలు - మానవత్వం కొరకు భవిష్యత్తును పంచుకునే పేరుతో ఒక సమూహానికి చెందిన ఒకే పెద్ద కుటుంబంగా ఏర్పడటాన్ని తిరస్కరిస్తుందని చైనా అధ్యక్షుడు జిన్ పింగ్ పేర్కొన్నాడు.

బ్రిక్స్ దేశాలకు నాలుగు అంశాల సహకార పథకాన్ని చైనా అధ్యక్షుడు జిన్‌పింగ్ సూచించాడు. ఆసియా, ఆఫ్రికా, దక్షిణ అమెరికాలలోని దేశాలు - బహుళపక్ష సంస్థలలో - న్యాయం, ధర్మాల అవసరంతో సహా - ఒక బలమైన, సంయుక్త కోవిడ్ సహకారం, ఆర్థికంగా పుంజుకునేందుకు స్థైర్యాన్ని కూడదీసుకోవటం, సరఫరా గొలుసులను భద్రంగా వుంచుకోవటం, పేదరిక నిర్మూలన,

విద్య, ఆరోగ్యం, ఆహార భద్రతలపై మరింత మదుపు చేయాలని చైనా ప్రతిపాదించింది.

రష్యా దృష్టికోణం

‘ఆర్థిక యంత్రాంగాలను వినియోగిస్తున్నందుకు’ అలాగే ఆర్థిక విధానాలలో ‘తమ స్వీయ తప్పిదాలను మిగతా ప్రపంచంపైకి బదలాయిస్తున్నందుకు రష్యా అధ్యక్షుడు పుతిన్ తన ప్రసంగంలో అమెరికా, యూరోపియన్ దేశాలపై ముసుగులో దాడిచేశాడు. నిజాయితీ మరియు పరస్పర అభివృద్ధికి సహకారాల ప్రాతిపదికన మాత్రమే నిర్దిష్ట దేశాల స్వార్థపూరిత, మోసకారితనంతో కూడిన చర్యల ఫలితంగా ప్రపంచ ఆర్థికంలో నెలకొన్న ప్రస్తుత ఈ సంక్షోభ పరిస్థితి నుండి బయట పడే మార్గాలను మనం చూడగలుగుతాం అని రష్యా అధ్యక్షుడు పుతిన్ పేర్కొన్నాడు.

దక్షిణాఫ్రికా దృష్టికోణం

బ్రిక్స్ దేశాల నడుమ అంతర్గత వాణిజ్యాన్ని పెట్టుబడులు, పర్యాటకంలో దృఢపరచు కునేందుకు మా ఆర్థిక భాగస్వాముల గొప్ప శక్తిని మేము గుర్తించాల్సిన అవసరముందని దక్షిణాఫ్రికా అధ్యక్షుడు సిరిల్ రమాఫోసా పేర్కొన్నాడు. ‘మా విదేశాంగ విధాన సూత్రాలను సరించి, ప్రపంచవ్యాపితంగా వున్న విభేదాల శాంతియుత పరిష్కార దిశగా సంభాషణలు, చర్చలు జరిపేందుకు దక్షిణాఫ్రికా నిరంతరం పిలుపునిస్తూనే వుంటుంది. అంతర్జాతీయ సమూహం యొక్క కేంద్రీకరణ, వనరులన్నీ మరొక ఇతర విభేదాల వైపుకు, మానవత్వపు సంక్షోభం వైపుకు పక్కదోవ పట్టించబడటం పట్ల మేము ఆందోళన చెందుతున్నాం. వాతావరణ మార్పులు, సుస్థిర అభివృద్ధి వంటి అత్యవసర ప్రపంచస్థాయి అంశాలు సమర్థవంతంగా చర్చించబడటంలేదు. ఐక్యరాజ్యసమితి వ్యవస్థలో నిర్ణయాలు చేసే తీరు అంతా బహుళపక్ష వ్యవస్థలు సమర్థవంతంగా ప్రపంచ సవాళ్ళను ఎదుర్కొనేలా ప్రజాస్వామీ కరించబడాలి.

బ్రెజిల్ దృష్టికోణం

బ్రెజిల్ అధ్యక్షుడు జైర్ బోల్సోనారో ఈ సదస్సులో మాట్లాడుతూ ‘వాణిజ్యం, శాస్త్ర సాంకేతిక సహకారం, దౌత్య సంబంధాలు, అభివృద్ధి బ్యాంకు ఏర్పాటు, ద్రవ్య రిజర్వు ఫూల్‌పై ఒప్పందపు అమలు మొదలైన అంశాలపై బ్రిక్స్ దేశాల నడుమ మన వ్యూహాత్మక భాగస్థులతో సంబంధాలను అభివృద్ధి చేసుకుందామని’ ఆయన పేర్కొన్నాడు. ★

నాటో సదస్సు - 2022

స్పెయిన్ లోని మాడ్రిడ్ నగరంలో 2022 జూన్ 28-30 తేదీలలో నాటో సదస్సు - 2022 జరిగింది. ఉక్రెయిన్ - రష్యాల నడుమ యుద్ధ నేపథ్యంలో మాడ్రిడ్ లో జరిగిన ఈ సదస్సుకు కూటమికి చెందిన మొత్తం 30 మంది నాయకులు, యూరప్, ఆసియా నుండి కీలకమైన నాటో భాగస్వామ్య దేశాల ప్రతినిధులు హాజరయ్యారు.

“మరింత పోటీతో కూడిన ప్రమాదకరమైన ప్రపంచపు భవిష్యత్తులోకి ‘నాటో’ను ఏవిధంగా ముందుకు తీసుకెళ్ళాలనే కార్యాచరణ ప్రణాళిక”ను ఒక నూతన వ్యూహాత్మక దృక్పథంగా రూపొందించుకోవటం ఈ సదస్సులో భాగంగా వుంది. నాటో యొక్క నిరోధకం, రక్షణకు సంబంధించి ఇది ఒక మౌలికమైన మార్పు; అదేవిధంగా దీర్ఘకాలంపాటు ఉక్రెయిన్ కు దృఢమైన మద్దతునందించటం, భాగస్వామ్య దేశాలతో మరింత సన్నిహిత సహకారాన్ని పెంపొందించుకోవటం ఈ సదస్సులో భాగంగా వున్నాయి. “నాటో” సభ్యులు కావలసిందిగా ఫిన్లాండ్, స్వీడన్ లను ఆహ్వానిస్తూ నాయకులు కూడా ఓ చారిత్రక నిర్ణయం చేశారు” అని నాటో సెక్రటరీ జనరల్ స్టోల్టెన్ బర్గ్ పేర్కొంటూ ఇది టర్కీ, ఫిన్లాండ్, స్వీడన్ ల నడుమ మంగళవారం నాడు జరిగే త్రైపాక్షిక సమావేశంలో సాధ్యం కాగలుగుతుందని అన్నాడు.

ఫిన్లాండ్, స్వీడన్ లు నాటోలో చేరటంపై టర్కీ తన వీటో తొలగింపు

ఫిన్లాండ్, స్వీడన్ - రెండు దేశాలూ భద్రతా కూటమిలో తమను భాగస్వాములను చేయవలసిందిగా కోరుతూ ఉక్రెయిన్ పై రష్యా దాడి ముందుకు నెట్టటంతో మే నెలలో సాధారణంగా దరఖాస్తు చేసుకున్నాయి. అయితే టర్కీ అధ్యక్షుడు ఆర్టి ఎర్టోగాన్ మాట్లాడుతూ టర్కీ ఆ ప్రతిపాదనకు మద్దతు తెలుపబోదని పదే పదే ప్రకటించాడు. టర్కీ టెర్రరిస్టు సంస్థగా పరిగణించే పికెకెగా పిలవబడే కుర్దుస్తాన్ వర్కర్స్ పార్టీ వేర్పాటువాద మిలిటెంట్ సభ్యులకు ఫిన్లాండ్, స్వీడన్ లు ఆశ్రయమిస్తున్నాయని అతను పేర్కొన్నాడు.

ఫిన్లాండ్, స్వీడన్ లు పశ్చిమ దేశాల కూటమిలో చేరటంపై నాటో మిత్ర దేశమైన టర్కీ తాను విధించిన వీటోను ఎత్తివేసింది. ఈ 3 దేశాలు మిగతా దేశాల భద్రతను పరిరక్షించటానికి అంగీకారం తెల్పుటంతో రష్యాకి;

యుక్రెయిన్ పై యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా కూటమి ఐక్యతను పరీక్షిస్తూ వచ్చిన వారాల తరబడి నడుస్తున్న నాటోకానికి ముగింపు పలకాలని భావిస్తోంది.

నాటో అధినేతకు, టర్కీ అధ్యక్షునికి, స్వీడిష్ ప్రధానికి నడుమ సంభాషణల అనంతరం నాటో సెక్రటరీ జనరల్ స్టోల్టెన్ బర్గ్, టర్కీ అధ్యక్షుడు విడివిడి ప్రకటనలలో ఒప్పందాన్ని నిర్ధారించారు.

‘గుర్తింపదగిన విధంగా’ నాటో తన శక్తులను ‘దృఢపరచుకోవటం’

నూతన సభ్య దేశాలకు స్వాగతం పలకటంతోబాటు, నాటో మిత్రకూటమి దేశాలు తమతమ రాపిడ్ రియాక్షన్ బలగాలను దాదాపుగా 8 రెట్లు - అంటే 40 వేల నుండి 3 లక్షలకు పెంపు జేయటం ద్వారా తమ సామర్థ్యాన్ని పెంచుకోవాలని కూడా సదస్సులో అంగీకారానికొచ్చారు. నూతనంగా ఏర్పరిచే ఈ బలగాలు తమ మాతృ దేశాలపై ఆధారపడి వుంటాయి. కానీ, రష్యాను ఆనుకొని నాటో తూర్పువైపునున్న నిర్దిష్ట దేశాలతో అత్యవసరంగా మోహరించటానికి అవి సిద్ధమై వుంటాయి. ఇక్కడే కూటమి కూడా ఆయుధాలు, మందుగుండు సామాగ్రి నిల్వలను ఏర్పరచాలని ప్రయత్నిస్తోంది కూడా.

“మరింత ప్రమాదకరమైన ప్రపంచంలో రక్షణ ఏర్పరచుకోగలగటానికి మా రక్షణ కోసం మరింత పెట్టుబడి పెట్టాల్సి వుంటుంద”ని నాటో సెక్రటరీ జనరల్ పేర్కొన్నాడు.

చర్చించాల్సిన అంశాలలో నాయకులకు అత్యంత ప్రాధాన్యత కలిగిన అంశమేమంటే, రష్యాకు వ్యతిరేకంగా రక్షణలను దృఢపరచుకోవటం, మాస్కోకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్న యుక్రెయిన్ కు మద్దతుగా నిలవటం. కాగా ఈ రెండింటికీ నాటో సభ్యదేశాలన్నింటికీ అధిక ఆర్థిక మదుపులు అవసరమౌతాయి. నాటో లక్ష్యమైన రక్షణకు జిడిపిలో 2 శాతం ఖర్చు చేయాలనే దాన్ని, నాటోకు చెందిన 30 సభ్యదేశాలలో కేవలం 9 మాత్రమే అందుకోగల్గుతున్నాయి.

ఉక్రెయిన్ కు మద్దతు

రష్యా దాడి తదనంతరం ఉక్రెయిన్ కు మద్దతును కొనసాగించాలని, దాడికి ఏమైనా ఇతర సభ్యదేశాలు గురైతే వారికి సహకారంగా నిలుస్తామని, తీవ్రమౌతున్న సంక్లిష్ట భౌగోళిక వాతావరణంలో ‘సాంకేతిక అంశాన్ని’

కొనసాగించటానికి సమిష్టి క్రమాన్ని ఏర్పాటు చేసుకునేందుకు నాటో సభ్యులు ప్రతినబూనారు.

కాగా, రష్యా అధ్యక్షుడు పుతిన్ మాట్లాడుతూ ‘నాటో’ నాయకులు తమ ఆధిపత్యాన్ని వక్యాణించటానికి. వారి సామ్రాజ్యవాద ఆకాంక్షల కోసం ప్రయత్నిస్తున్నారని పేర్కొన్నారు. చైనా విదేశాంగ మంత్రిత్వశాఖ ప్రతినిధి మాట్లాడుతూ “ఈ కూటమి తన కోరలను ఆసియా - పసిఫిక్ వైపు విస్తరిస్తూ ప్రచ్ఛన్న యుద్ధ మానసిక పరిస్థితిని కల్పించేందుకు ప్రయత్నిస్తోంద”ని పేర్కొన్నాడు.

ఉక్రెయిన్ అధ్యక్షుడు జెలెన్ స్కీ యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా ఉక్రెయిన్ పోరాటానికి మద్దతుగా తనకు నిధులు, ఆధునిక ఆయుధాలు కావాలని నాటో నాయకులను అడిగాడు.

అలాగే ఈ యుద్ధం ఈ సరిహద్దులమేరకే పరిమితం కాబోదని, సరిహద్దులు దాటి వారి దేశాలకు కూడా పాకవచ్చని హెచ్చరించాడు. భవిష్యత్ ప్రపంచ క్రమం ఎలా వుండాలనే దానికోసం “యూరప్ లో పరిస్థితులను నిర్దేశించే హక్కు కోసం యుద్ధం”గా జెలెన్ స్కీ ఈ యుద్ధాన్ని చిత్రీకరించాడు.

రష్యా స్పందన

ఫిన్లాండ్, స్వీడన్ దేశాలు అమెరికా నాయకత్వంలోని సైనిక కూటమిలో చేరిన తర్వాత నాటో ఒకవేళ సైన్యాలను దించి, మౌలిక సౌకర్యాలను కల్పిస్తుంటే రష్యా కూడా అందుకు తగినవిధంగానే ప్రతిస్పందిస్తుందని రష్యా అధ్యక్షుడు పుతిన్ పేర్కొన్నాడు.

“స్వీడన్, ఫిన్లాండ్ దేశాలతో యుక్రెయిన్ తో నున్న విధంగా మాకేమీ సమస్యలు లేవు. వారు ‘నాటో’లో చేరుతామంటే - వారి ఇష్టం” అని రష్యా టెలివిజన్ తో మాట్లాడుతూ పుతిన్ వ్యాఖ్యానించాడు. అంతకు ముందుగా ఆయన మధ్య ఆసియాలోని మాజీ సోవియట్ రాష్ట్రమైన టుర్కమెనిస్తాన్ ప్రాంతీయ నాయకులతో సంభాషణలు జరిపారు.

హెలెన్ స్కీ, స్టాక్ హోమ్ లతో మాస్కో సంబంధాలు వారి నాటో సభ్యత్వం తర్వాత అనివార్యంగా చెడిపోతాయని పుతిన్ పేర్కొన్నాడు.

“మా మధ్య అంతా బాగానే వుంది. కానీ ఇప్పుడు కొన్ని ఉద్రిక్తతలు ఏర్పడవచ్చు. మాకు (తరువాయి 9వ పేజీలో)

జి-7 దేశాల సదస్సు చైనాకు పోటీగా మౌలిక సదుపాయాల పథకం

ఈ సం॥రం జూన్ 26 నుండి 28 వరకు జర్మనీలోని బవేరియన్ ఆల్బ్స్లో ఫ్లాస్ ఎల్బావ్ నేషనల్ మాన్యుమెంట్లో జి-7 దేశాల నాయకులు 48వ జి-7 దేశాల సదస్సు సందర్భంగా సమావేశమయ్యారు. కెనడా, ఫ్రాన్స్, జర్మనీ, ఇటలీ, జపాన్, యుకె, అమెరికా, దేశాలతోపాటు యూరోపియన్ యూనియన్ ప్రతినిధులు ఈ సదస్సులో పాల్గొన్నారు. భారత ప్రధాని నరేంద్రమోడీని జర్మనీ ఆహ్వానించగా, ఇండోనేషియా, దక్షిణాఫ్రికా, సెహగల్, అర్జెంటీనా దేశాల నాయకులు కూడా ఈ సదస్సుకు ఆహ్వానితులుగా హాజరయ్యారు.

వాతావరణ మార్పు, ఇంధనం, మరియు అభివృద్ధి చెందుతున్న ప్రజాస్వామిక దేశాలలోని అంశాలైన ఆహార భద్రత, ఆరోగ్యం, ప్రతి - ఉగ్రవాదం, లింగ సమానత్వం, ప్రజాస్వామ్యం మొదలైన అంశాలపై ఈ దేశాలు చర్చలు జరిపాయి.

ఉమ్మడినాలుగు నెలలపైగా సాగుతున్న రష్యా- ఉక్రెయిన్ల యుద్ధం మొదలైన గంటల వ్యవధిలోనే రష్యా క్షిపణులు ఉక్రెయిన్ ముఖ్య పట్టణం కివ్ పై దెబ్బకొట్టాయి.

ఉక్రెయిన్ పక్షాన 'జి-7' సభ్యులు

జి-7 నాయకులు ఒక సంయుక్త ప్రకటన విడుదల చేస్తూ వారు ఉక్రెయిన్కు అందిస్తున్న ఆర్థిక, సైనిక, దౌత్య, మానవత్వ మద్దతును కొనసాగిస్తామని ప్రకటించారు. "అంతర్జాతీయ ఆర్థిక, రాజకీయ వత్తిడిని పుతిన్ ప్రభుత్వంపై బెలారస్లోని వారి అనుయాయులపై పెంపు చేయటాన్ని కొనసాగిస్తామని" కూడా వారు ప్రతినబూనారు.

ఉక్రెయిన్ అధ్యక్షుడు జెలెన్స్కీ ఆన్లైన్లో వీడియో లింక్ ద్వారా ఈ సమావేశాల్లో ఈ సంభాషణలో పాల్గొన్నాడు. ప్రస్తుతం రష్యాతో చర్చలు జరపటానికి తగిన సమయం కాదని ఉక్రెయిన్ అధ్యక్షుడు చాలా స్పష్టంగా ప్రకటించాడని ఫ్రాన్స్ అధికార ప్రతినిధి చెప్పాడు.

"ప్రపంచ మార్కెట్లో పాల్గొననీయకుండా రష్యాను ఒంటరి చేసేందుకు నూతన మార్గాలను అన్వేషించటానికి" నాయకులంతా ప్రతిన బూనారని జి-7 సంయుక్త ప్రకటనలో పేర్కొన్నారు. రష్యా బంగారాన్ని దిగుమతి చేసుకోవటంపై నిషేధానికి జి-7

ప్రయత్నిస్తున్నదని అమెరికా అధ్యక్షుడు జోబైడెన్ ప్రకటించిన వెంటనే ఈ ప్రకటన వెలువడింది.

జర్మనీ ఛాన్సలర్, అమెరికా అధ్యక్షుడు వారి ద్వైపాక్షిక చర్చల సందర్భంగా అప్పటికే చర్చించి వున్నారు. ఇద్దరు నాయకులు వారి కర్తవ్యాలలో ఏకాభిప్రాయంతో వున్నారు. "ఉక్రెయిన్ భద్రత ప్రశ్నార్థకమైనపుడు జర్మనీ, అమెరికా ఎల్లప్పుడూ కలిసికట్టుగా వ్యవహరిస్తామని" జర్మనీ ఛాన్సలర్ పేర్కొన్నాడు.

ద్రవ్యోల్బణాన్ని అదుపు చేసే అంశంపై ఆహ్వానిత దేశాల నాయకులతో జి-7 దేశాల నాయకులు చర్చలు జరుపుదామని భావించారు. ఉక్రెయిన్ అధ్యక్షుడు జెలెన్స్కీ కూడా ఉక్రెయిన్కు ధాన్యపు ఎగుమతుల సహకార ప్రయత్నాల గురించి అడిగాడు.

చైనాకు పోటీగా పథకం

జి-7 దేశాల నాయకులు ప్రైవేటు, పబ్లిక్ నిధుల ద్వారా 5 సం॥ల కాలంలో 600 బిలియన్ డాలర్లను సమీకరించి అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలలో మౌలిక సదుపాయాలకు, చైనాకు చెందిన పాతబడిన, బెల్ట్ అండ్ రోడ్ ప్రాజెక్టుకు పోటీగా వెచ్చించాలని నిర్ణయించు కున్నారు.

ప్రపంచ మౌలిక వసతులు మరియు పెట్టుబడి (పిజిఐఐ)లో భాగస్వామ్యానికి అది తిరిగి ఒక పథకాన్ని ఇంగ్లండ్లో గత సం॥రం జరిగిన జి-7 సంభాషణల సందర్భంగా ప్రారంభించింది.

ఈ పథకం మంచి ఫలితాలనిస్తుందని జోబైడెన్ అన్నాడు. చైనా రూపొందించిన అత్యంత ఖరీదైన మౌలికవసతుల పథకం, దేశాలను అప్పుల్లో ముంచెత్తుతోందని విమర్శించారు.

తమ పథకం గురించి చెబుతూ బైడెన్ 'ఇది సహాయమో, పరోపకారమో కాదు' అని

(8వ పేజీ తరువాయి)

ప్రమాదమున్నదనుకొన్నపుడు అది అనివార్యం" అని ఆయన చెప్పారు.

"అయితే ఇంతకు మునుపు ఎలాంటి ప్రమాదమూ లేదని వారు అర్థం చేసుకోవాలి. కాగా ఇప్పుడు సైనిక బలగాలు, తదనుగుణమైన మౌలిక ఏర్పాట్లు జరుగుతూ వుంటే, మేము తగిన విధంగా ప్రతిస్పందించి, ఏవైపు నుండి ప్రమాద హెచ్చరికలు సృష్టించారో అలాంటి

స్పష్టం చేశాడు. 'ఇది ఒక పెట్టుబడి, మంచి ఫలితాలనిస్తుంది' అని పేర్కొన్నారు. 'ప్రజా స్వామికాల భాగస్వామ్యంతో నిర్దిష్ట ప్రయోజనాలను' ఈ పథకం ఆయా దేశాలకు కల్పిస్తుందని బైడెన్ పేర్కొన్నాడు.

గ్రాంటులు, ఫెడరల్ నిధులు, ప్రైవేటు పెట్టుబడుల ద్వారా 200 బిలియన్ డాలర్లను సమీకరిస్తామని అమెరికా వాగ్దానం చేసింది. కాగా యూరోపియన్ యూనియన్ మరో 300 బిలియన్ యూరోలను ప్రకటించింది. వాతావరణ మార్పును కట్టడి చేయటం, ప్రపంచంలో ఆరోగ్యాన్ని మెరుగుపరచటం, లింగ సమానత్వాన్ని సాధించటం, డిజిటల్ సేవలకు మౌలిక వసతులను నిర్మించటం వైపుగా ఈ నిధులను వెచ్చిస్తామని ప్రకటించారు.

జి-7లో మోడీ పర్యటన

జర్మనీ ఛాన్సలర్ ఆహ్వానం మేరకు ప్రధాని మోడీ జి-7 సదస్సుకు హాజరయ్యారు. "ఈ రోజున భారతదేశంలో శుభ్రమైన ఇంధన సాంకేతికతలకు చాలా పెద్ద మార్కెట్ పెరుగుతోందని, జి-7 దేశాలు పరిశోధన, నూతన ఆవిష్కరణలు, మరియు ఈ రంగంలో ఉత్పత్తి వంటివాటిపై పెట్టుబడులు పెట్టవచ్చుననీ, ప్రతి నూతన సాంకేతికతకు భారతదేశం అందించే ప్రమాణం, ఆ సాంకేతికత యావత్ ప్రపంచం దానిని వినియోగించటాన్ని సాధ్యం చేస్తుందని" మోడీ పేర్కొన్నాడు.

'ప్రపంచ సవాళ్ళు, ప్రపంచ స్థిరత్వం'పై సమిష్టి నిర్ణయాల కొరకు కీలకమైన జి-7 సమావేశ సందర్భంగా ఫ్రాన్స్ అధ్యక్షుడు, భారత ప్రధాని సంభాషణలు జరిపారు. మోడీ దక్షిణాఫ్రికా అధ్యక్షుడిని, ఇండోనేషియా అధ్యక్షుడిని కలిసి అనుసంధానత, ఆహారశుద్ధి, ఫైనటెక్ల గురించి చర్చలు జరిపారు. ★

ప్రమాద హెచ్చరికలతోనే మేము ప్రతి స్పందించాల్సి వుంటుంది".

ఫిన్లాండ్, స్వీడన్ దేశాలు 'నాటో'లో చేరటంపై వున్న తన వీటోను నాటో సభ్యదేశమైన టర్కీ ఎత్తివేసి కూటమిలో జేరాలని, మూడు దేశాలు పరస్పరం రక్షించుకోవాలని అంగీకరించిన ఒకరోజు తర్వాత పుతిన్ ఈ వ్యాఖ్యానం చేశాడు. ★

భారతదేశ అర్థవలస, అర్థభూస్వామ్య రాజ్య స్వభావ సామాజికార్థిక రాజకీయ విశ్లేషణ

(ఈ పత్రాన్ని రెండేళ్ల క్రితం సిపిఐ (ఎం-ఎల్) కామ్రేడ్ ఒకరు రాసారు. దీన్ని ఉపయోగకరమైన మంచి ప్రయత్నంగా మేము భావిస్తున్నాము. కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి ప్రసిద్ధ పుస్తకం 'తాకట్టులో భారతదేశం' మరియు కొన్ని సర్వేల నివేదికల నుంచి సేకరించిన వివిధ వాస్తవాలు, గణాంకాలు, విశ్లేషణలను సంక్షిప్తీకరించి ఈ పత్రం రాసారు. 2022 జూలై సంచికలో ఒకటవ భాగం ఇచ్చాము. ఇది రెండవ భాగం తరువాయి భాగాలు వచ్చే సంచికలలో ప్రచురిస్తాం.) - సంపాదకులు

(బి) 3వ లక్షణం విశ్లేషణ :

సామ్రాజ్యవాదం ఈ వెనుకబడిన దేశాల్లో శిక్షణ పొందిన తన ఏజెంట్లకు రాజ్యాధికారాన్ని అప్పజెప్పే క్రమంలో బడా బూర్జువా వర్గం అత్యంత విశ్వసనీయమైన, ఆధారపడదగిన సహచరుడిగా ముందు పీరిన వుంటుంది. ఎందుకంటే ఈ వర్గం సామ్రాజ్యవాద సంపర్కంతో భూస్వామ్య గర్భాన జన్మించింది. అందువల్ల అది సామ్రాజ్యవాద ప్రభువుల పట్ల విశ్వాసంతో వుంటూ తొలినుంచీ దళారీ స్వభావాన్ని కలిగి వుంటుంది. అంతకంతకూ అధిక పెట్టుబడిని పెంచుకోవడంలోని వారి స్వార్థ ప్రయోజనాలు, సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్య పెట్టుబడి చేసే దోపిడీ క్రమంతో సన్నిహితంగా ముడిపడి వుంటాయి.

ఈ సందర్భంలో మొట్టమొదట మనం తెలుసుకోవలసింది, “దళారీ బూర్జువా వర్గం” అంటే అర్థమేమిటి అన్నది. ఆ తరువాత భారత బూర్జువావర్గం యొక్క వివిధ సామాజికార్థిక కార్యకలాపాల ఆధారంగా వారు దళారీ లక్షణాలు కలిగివున్నారా లేదా అని నిర్ధారించవచ్చు.

మొత్తం దళారీ బూర్జువావర్గం, ప్రత్యేకించి భారత బూర్జువా వర్గం లక్షణాలను వివరించే క్రమంలో కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి తన పుస్తకంలో ఈ విషయమై మొదట రివిజనిస్టుల వైఖరిని విమర్శిస్తూ, బయల్పరుస్తూ వారి దృక్పథాన్ని ఎండగట్టాడు. ఆ తరువాత చైనా దేశపు బూర్జువా వర్గాన్ని, భారత బూర్జువా వర్గాన్ని సరిపోలుస్తూ ఆ విషయమై కా॥ మావో వైఖరిని ప్రస్తావించి మొత్తం విషయంపై ఖచ్చితమైన అవగాహనను అందించారు. ఆయన ఇలా రాసారు:

దళారీ బూర్జువావర్గం లక్షణమేమిటి?

భారత దళారీ బూర్జువావర్గాన్నీ, చైనా దళారీ బూర్జువావర్గాన్నీ ఒకే కొలబద్దతో చూసి

అన్ని అంశాల్లోనూ భారత బూర్జువా వర్గం, చైనా దళారీ బూర్జువావర్గం లాంటిదే కాదు కాబట్టి భారతీయ బూర్జువావర్గం దళారీ బూర్జువావర్గం కాదు; అలా ఉండలేదు అని నొక్కి చెప్పే ఒక సాధారణ ధోరణి ఉంది. భారత బూర్జువావర్గం చైనా బూర్జువావర్గం కన్నా పారిశ్రామికమైనది కాబట్టి, ఇది ఒక పారిశ్రామిక వ్యాపారవర్గం కాగా చైనా బూర్జువావర్గం ప్రధానంగా పారిశ్రామిక వర్గం కాదు, కాబట్టి భారత బూర్జువావర్గాన్ని చైనా బూర్జువావర్గంతో పోల్చవీలులేదని ఈ ధోరణి వాదిస్తుంది.

వారి వాదన ఇలా ఉంది : “సామ్రాజ్య వాదానికి, భారతదేశానికి ఉన్న సంబంధం ఏమిటి?” భారత రాజ్యాంగం యంత్రం ఏ విధంగా నయావలస రాజ్యాంగం యంత్రం?

“రెండు తీవ్రమైన సూత్రీకరణలు - రెండూ మార్క్సిస్టు సూత్రీకరణలుగా చెప్పుకుంటున్నవే - వాస్తవాన్ని తప్పుగా చిత్రిస్తున్నాయి. ఒకటి భారత బూర్జువా వర్గానికి చాలా హెచ్చు స్వతంత్ర లక్షణాన్ని ఆపాదించి సామ్రాజ్యవాదంతో దాని మిలాఖత్ను పూర్తిగా తక్కువ అంచనా వేస్తుండగా; రెండవది, విప్లవపూర్వం చైనా పాలకవర్గమైన దళారీ బూర్జువావర్గం వంటి దళారీ బూర్జువా వర్గపు పాలనక్రిందనున్న అర్థవలస దేశంగా భారతదేశాన్ని పరిగణిస్తున్నది. మొదటి దృక్పథం - భారత ఆర్థిక వ్యవస్థలోకి విదేశీ పెట్టుబడి చొరబాటు తీవ్రతను, భారత ఆర్థికవ్యవస్థపై దాని అదుపును గుర్తించనిరాకరిస్తుంది; దేశంలో తలెత్తుతున్న ప్రజాతంత్ర శక్తులకు వ్యతిరేకంగా భారత పాలకవర్గం అంతకంతకూ ఎక్కువగా సామ్రాజ్యవాదంతో మిలాఖత్ అవుతున్నదని గుర్తించటంలో విఫలమవుతున్నది. రెండవ దృక్పథం - చరిత్ర పట్ల గుడ్డితనంతో ఉంది.

భారతదేశంలో, వలస ఆసియాలోని ఇతరదేశాల బూర్జువావర్గం కన్నా అభివృద్ధి చెందిన దేశీయ పారిశ్రామిక బూర్జువావర్గం ఆవిర్భావాన్ని, పెరుగుదలను చూడకుండా గుడ్డిగా ఉంటోంది. స్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని నడిపింది ఈ వర్గమే. సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా జాతీయ పోరాటాన్ని సాగించవలసినంత తీవ్రంగా దళారీ... నిరంకుశ వర్గం వైరుధ్యాలను అభివృద్ధి చేయగల్గడం ఊహించటానికే వీలులేనిది. పారిశ్రామిక బూర్జువా వర్గం దళారీవర్గంగా హీనస్థితికి దిగజారిపోయిందని సూచించటానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చిననాటి నుండి దాఖలాలేమీ లేవు.”

భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలోని ఒక సెక్షన్ యొక్క దృఢమైన దృక్పథాన్ని ఇది వ్యక్తం చేస్తున్నది. ఇది సి.పి.ఐ (యమ్) దృక్పథం. మద్రాసు నుండి వెలువడుతున్న “రాడికల్ రివ్యూ” (వాల్యూం 2, నెం 3) నుండి తీసుకొన్న పై కొటేషన్ సి.పి.ఐ (యమ్) అభిప్రాయంగా తీసుకొనవచ్చు. ఎందుకంటే ఇది ఆ పార్టీ వాదనను శక్తివంతంగానూ, స్పష్టంగానూ ఇక్కడ ఉంచుతుంది.

భారత బూర్జువావర్గం మౌలికంగా దళారీ స్వభావం కలిగినదన్న విశ్లేషణను తిరస్కరించటానికి ఇది మూడు కారణాలను పేర్కొంటున్నది.

1. భారత బూర్జువావర్గం, విప్లవ పూర్వపు చైనా పాలకవర్గం ఒకే రకమైనవి కావు
2. ఈ కారణం వల్ల బూర్జువావర్గం “సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా జాతీయ పోరాటాన్ని సాగించవలసినంత తీవ్రంగా వైరుధ్యాలను అభివృద్ధి చేయగలదు.”
3. భారత బూర్జువావర్గం దేశీయమైన పారిశ్రామిక బూర్జువావర్గం; అనేక ఇతర దేశాల్లోని బూర్జువావర్గం కన్నా ఇది చాలా అభివృద్ధి చెందింది.

చైనా బూర్జువావర్గం -

భారత బూర్జువావర్గం

పైన పేర్కొన్న సి.పి.ఐ.(యం) అభిప్రాయం ప్రకారం చైనాలో పారిశ్రామిక బూర్జువావర్గమే లేనట్లు కనిపిస్తున్నది. ఇది వాస్తవం కాదు. భారతదేశంలో వలెనే, చైనా సామాజిక ఆర్థిక వ్యవస్థను విచ్ఛిన్నం చేయటంలో విదేశీ పెట్టుబడిదారీ విధానం ముఖ్యమైన పాత్ర నిర్వహించింది. చైనా స్వయంపోషక ఆర్థికవ్యవస్థ పునాదులను అణగారొక్కి పట్టణాల్లోనూ, పల్లెల్లోనూ సరుకుల ఆర్థిక వ్యవస్థ (commodity economy) పెరుగుదలను త్వరితపర్చింది. ఈ పరిణామం కొంతమంది వ్యాపారులు, భూస్వాములు, నిరంకుశాధికారులు ఏనాడో 19వ శతాబ్దం చివరి భాగంలోనే ఆధునిక పరిశ్రమల్లో పెట్టుబడి పెట్టడానికి చైనాలో పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని సృష్టించటానికి అవసరమైన భౌతిక పరిస్థితులను, అవకాశాలను కల్పించింది. అందువల్ల చైనాలో పారిశ్రామిక బూర్జువావర్గం, ముఖ్యంగా జొలిపరిశ్రమ, పిండి పరిశ్రమల్లో ఉండేది. సామ్రాజ్యవాదుల యుద్ధకృషిలో వారితో మిలాఖతైన కారణంగా భారత బూర్జువావర్గం అసాధారణమైన లాభాలు గుంజుకొని మొదటి, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధాల కాలంలో బలపడినమాట సత్యమే. అయితే సమస్యల్లా సామ్రాజ్యవాదంతోనూ, పూర్వజాతిజంతోనూ లింకులున్న కారణంగా ఈ బూర్జువావర్గం - జాతీయపోరాటానికి నాయకత్వం వహించటంలో, కార్మికవర్గ పార్టీ బలహీనత, వైఫల్యం కారణంగా తాను నాయకత్వం వహించి నప్పటికీ - ప్రజాతంత్ర విప్లవం యొక్క సంపూర్ణ విజయం పట్ల ఆసక్తి చూపకుండా సామ్రాజ్యవాదంతో రాజీపడింది.

అందువల్ల చైనా బూర్జువావర్గం తక్కువ అభివృద్ధి చెందిందా, ఎక్కువ అభివృద్ధి చెందిందా అన్నది కాదు ప్రశ్న. ప్రధానమైన లక్షణాలేమిటన్నదే ప్రశ్న. చైనా బూర్జువావర్గం జాతీయ విముక్తి యుద్ధానికి నాయకత్వం వహించిందని కూడా మనం గుర్తుంచుకోవాలి. “సామ్రాజ్యవాద అణిచివేతకు గురైన చైనా బూర్జువావర్గం ఒకప్పుడు 1911 విప్లవాన్ని నడిపింది; అందులో ప్రధానపాత్ర నిర్వహించింది” (మావోసేటుంగ్). అందువలన భారత బూర్జువావర్గమే జాతీయ ఉద్యమాన్ని నడిపిందనీ చైనా బూర్జువావర్గం నడపలేదని భావించటం సరైనదికాదు. ఆ మాటకొస్తే “స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి నాయకత్వం వహించింది ఈ బూర్జువావర్గమే.” అని ప్రత్యేకించి భారత బూర్జువావర్గం గురించి ఒక నిర్ధారణ చేయటం

పూర్తిగా తప్పు (భారత బూర్జువా వర్గం జాతీయ విముక్తి యుద్ధానికి ప్రజలను మేల్కొల్పటానికి ఎప్పుడూ వ్యతిరేకమే; ప్రజలు కార్యచరణలోకి దిగిన ప్రతిసారీ, 1946లో గాంధీ పేర్కొన్న “అల్లరిమూక” (పోరాడే ప్రజలు - అను)కు భయపడి సామ్రాజ్యవాదులతో రాజీపడటమే. చరిత్ర పట్లా, వాస్తవాల పట్లా నిజాయితీగా ఉండాలంటే - దేశంలోని అన్ని వర్గాల ప్రజలూ సామ్రాజ్యవాదానికి, పూర్వజాతీయ వ్యతిరేకంగా యుద్ధపథంలో ఉన్న సమయంలో జాతీయ విముక్తి పోరాటానికి జరిగిన “గొప్ప నమ్మక ద్రోహా”నికి నాయకత్వం వహించినది ఈ బూర్జువా వర్గమేనని చెప్పాలి.

దళారీ బూర్జువావర్గ లక్షణాలను గురించి చర్చించే ముందు మనం మరొక తెలివైన వాదానికి జవాబు చెప్పవలసి వుంటుంది.

సి.పి.ఐ(యమ్) కేంద్ర కమిటీ 1967లో మధురైలో ఆమోదించిన తీర్మానం “అతివాద పెడధోరణి లేదా అతివాద అవకాశవాదం”లో ఈ విధంగా వాదించబడింది.

“ప్రపంచవ్యాపితంగా సామ్రాజ్యవాదం కూలిపోతున్న దశలో తొత్తు ప్రభుత్వం, నయావలస రాజ్యాంగయంత్రం లేదా సామ్రాజ్య వాదంతో మిలాఖతై నిర్వహించబడుతున్న రాజ్యాంగ యంత్రం అనే వాటి అంతర్భావాలేమిటి? దీని అర్థమేమిటంటే రాజ్యాంగ యంత్రమూ, ప్రభుత్వమూ ఇప్పటికే ఏకాక్షేపియి సర్వత్రా ద్వేషించబడుతున్నదనీ, సాయుధ పోరాటమొక్కటే ప్రజలకు మిగిలి ఉన్న పోరాట రూపమనీ, పిలుపు యివ్వటం తరువాయిగా ఈ పోరాటం ప్రారంభమౌతుందనీ” (పేజి - 5)

ఇదెంత కుర్రతనపు వాదనంటే హేతుబద్ధమైన వివరణలన్నింటికీ అతీతమైంది. దీనికి అసంఖ్యాకమైన అంతర్భావాలున్నాయి. ‘తొత్తు ప్రభుత్వం’ అంటే సామ్రాజ్యవాదానికి తొత్తుగా ఉన్న ప్రభుత్వం. తమ దోపిడీకి సంపూర్ణ ఆధిపత్యం కోసం పోరాడుతున్న వివిధ సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య వైరుధ్యాలకు ఒకానొక దేశం కేంద్రంగా ఉన్నప్పుడు ఇటువంటి పరిస్థితికి ఆశ్చర్యపోవలసిన అగత్యమేమీ లేదు.

కా॥ మావో సేటుంగ్ ఇలా చెప్పారు: ‘దళారీ బూర్జువా వర్గంలో విభిన్న సెక్షన్లు, విభిన్న సామ్రాజ్యవాద శక్తులకు విధేయమై ఉంటాయి. అందువల్ల సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య వైరుధ్యాలు చాల తీవ్రమై, విప్లవం ప్రధానంగా ఒక ప్రత్యేక సామ్రాజ్యవాద కూటములకు సేవ చేస్తున్న సెక్షన్లు ఆనాటి సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక సంఘటనలో

ఒక మేరకు, కొంతకాలం పాటు కలవటం సాధ్యమౌతుంది. అయితే తమ యజమానులు ఎదురుతిరిగిన క్షణంలోనే వీరు కూడా చైనా విప్లవానికి ఎదురు తిరుగుతారు.” (చైనా విప్లవం, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ)

సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య పెరుగుతున్న వైరుధ్యాల కారణంగా భారతదేశం కోడిపందేల స్థలంగా మారుతున్నది. ఇంతవరకూ ఈ వైరుధ్యాలు ప్రధానంగా మరుగున ఉన్నప్పటికీ, అంతకంతకూ బహిరంగమౌతున్నాయి. కేవలం ఇట్టి పరిస్థితి వల్లే (ఈ వైరుధ్యాలు మరుగున ఉన్న పరిస్థితి) రాజ్యాంగ యంత్రం యొక్క అర్థవలస స్వభావాన్ని గుర్తించ నిరాకరించలేదు.

రెండవది : ఒక దేశాన్ని “నయావలస దేశంగా” వర్గీకరించడమంటే “రాజ్యాంగ యంత్రమూ, ప్రభుత్వమూ, ఇప్పటికే ఏకాక్షేపియి, సర్వత్రా ద్వేషించబడుతున్నదనీ సాయుధ పోరాటమొక్కటే ప్రజలకు మిగిలిన పోరాట రూపమనీ, పిలుపు ఇవ్వటం తరువాయిగా ఈ పోరాటం ప్రారంభమవుతుందనీ అర్థమిస్తుంద”నే వాదన బుద్ధిహీనమైంది. కుర్రతనపు వైపరీత్యం. ప్రభుత్వమూ, పాలకవర్గమూ ఇప్పటికే ఏకాక్షేపియి కాకపోయినంత మాత్రాన “సర్వత్రా ద్వేషించబడ”నంత మాత్రాన; కేవలం ఈ కారణం వల్లనే ఒక నయావలసదేశం సర్వసత్తాక స్వతంత్ర దేశమైపోతుందా? ఒక రాజ్యాంగయంత్రం అర్థవలస లేదా నయావలస రాజ్యాంగంగా స్థూలమైన నిర్వచనం చేస్తే “సాయుధ పోరాటమే ఏకైక పోరాట రూపమవుతుంద”నే అర్థమవుతుందనే అర్థం అప్రయత్నంగా వచ్చేస్తుందా? లేకపోతే, సాయుధపోరాటం “పిలుపునివ్వడం తరువాయిగా ప్రారంభమైతే తప్ప ఏ రాజ్యాంగ యంత్రానైనా నయావలస రాజ్యాంగ యంత్రమని నిర్వచించకూడదా? ఒక రాజ్యాంగ యంత్రాన్ని నిర్వచించేందుకు ఇవన్నీ హాస్యాస్పదమైన షరతులు. ఒకానొక సమయంలో ప్రజల నుండి పూర్తిగా వేరు పడిపోవటం అనే ప్రాతిపదికపై రాజ్యాంగయంత్రం స్వభావం మారిపోదు. ఒక సమయంలో హిట్లర్ అత్యంత ప్రజాపలుకుబడి కలిగిన రాజ్యాధినేత. అయితే ఆనాటి జర్మనీని ఫాసిస్టు రాజ్యంగా పిలవకుండా ఉండటానికి ఈ కారణం సరిపోతుందా? వలసపాలన కాలంలో భారత ప్రజలు సాయుధ పోరాటానికి సిద్ధం కాలేరు. అంతమాత్రన భారతదేశాన్ని వలస దేశంగా నిర్వచింపటానికేమైనా ఆటంకమా?

దళారీ బూర్జువావర్గానికి చైనీయుల నిర్వచనం

విభిన్న రంగులూ, రూపాలు, ఏవైనప్పటికీ దళారీ బూర్జువావర్గం మౌలిక లక్షణాలు ఒకటే. సామ్రాజ్యవాదంలో పెద్దా, చిన్న (ఉదా: పోర్చుగీస్, బ్రిటిష్) భేదాలు సామ్రాజ్యవాదం మౌలిక లక్షణాన్ని ఏవిధంగా మార్చలేవో అదే విధంగా భారత బూర్జువా వర్గం ఆసియాలోని ఏ ఇతర బూర్జువా వర్గం కన్నా ఎక్కువ అభివృద్ధి చెందినంతమాత్రాన; ఈ కారణం ఒక్కటే అది దళారీ బూర్జువావర్గం కావటానికి ఆటంకం కాదు.

అందువల్ల దళారీ బూర్జువావర్గం లక్షణాన్ని ముందుగా అర్థం చేసుకోవడం అవసరం. దళారీ అంటే చైనీయుల భావమేమిటో అర్థం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నిద్దాం.

“ఆర్థికంగా వెనుకబడిన అర్థవలస చైనాలో భూస్వామ్యవర్గమూ, దళారీ వర్గమూ తమ బ్రతుక్కి పెరుగుదలకూ సామ్రాజ్యవాదంపై ఆధారపడుతూ ఉంది. అంతర్జాతీయ బూర్జువా వర్గానికి పూర్తిగా తోకలు (ఉపాంగాలు)గా ఉంటారు.” (కా॥ మావో సేటుంగ్ - చైనా సమాజ విశ్లేషణ - ఎనాలసిస్ ఆఫ్ చైనీస్ సొసైటీ) పై విశ్లేషణకు నోట్గా ఇంకా ఇలా వివరించబడింది.

“దళారీ అంటే విదేశీ వాణిజ్యసంస్థలలో మేనేజరు గానో లేక ఉన్నత ఉద్యోగి గానో ఉన్న చైనీయుడు అని అసలు అర్థం. దళారీ విదేశీ ఆర్థిక ప్రయోజనాలకు ఊడిగం చేసేవాడు. సామ్రాజ్యవాదంతోనూ, విదేశీ పెట్టుబడితోనూ సన్నిహిత సంబంధం కలిగి వుండేవాడు.”

ఆ విధంగా కాలాన్ని బట్టి దళారీ వివిధ రకాలుగా పరాధీనమై ఉంటాడు. వాడు కేవలం సాధారణ ఉద్యోగిగా ఉండవచ్చు లేదా మేనేజరుగా వ్యవహరించవచ్చు. వాడు విదేశీ కంపెనీకి ముడిపదార్థాన్ని నేరుగా కొనుగోలు చేసే ఏజంటుగా ఉండవచ్చు. లేదా తన ఉత్పత్తినే అమ్మేవాడుగా ఉండవచ్చు; విదేశీ పెట్టుబడికి బినామీగా వ్యవహరిస్తూండవచ్చు లేదా విదేశీ సంస్థలో అప్రధాన (subordinate) భాగస్వామిగా ఉండవచ్చు లేదా సామ్రాజ్యవాద పతనానికి చరమాంకంలో, జాతీయ విముక్తి ఉద్యమాల జైత్రయాత్ర దశలో ఈ కార్యకలాపాలు ‘సంయుక్త రంగం’ రూపం తీసుకోవచ్చు. ఈ వివిధ రూపాలన్నీ దేశీయ బూర్జువావర్గాన్ని అంతర్జాతీయ బూర్జువా వర్గానికి పూర్తిగా తోకగా చేస్తాయి; “తమ బ్రతుక్కి అభివృద్ధికి సామ్రాజ్యవాదంపై ఆధారపడి” నందువల్ల సామ్రాజ్యవాదంతో సన్నిహిత

సంబంధాలుకలిగి విదేశీ ఆర్థిక ప్రయోజనాలకు సేవచేసే విధంగా చేస్తాయి.

ఈ భిన్న భిన్న రూపాలు భారతదేశానికి ప్రత్యేకమైనవికావు. ఇండియాలో మాదిరిగానే సమస్యను గందరగోళపరిచే కొన్ని రాజకీయ పార్టీలు ఎప్పుడూ వుంటాయి. “యావత్తు విప్లవాన్నీ, సంపూర్ణమైన ప్రతిఘటననూ తుడిచి పెట్టేయడానికీ, తమ లొంగుబాటుకు అనుకూలంగా ప్రజాభిప్రాయాన్ని మలుచుకోవటానికీ...” (నూతన ప్రజాస్వామ్యం-మావో) అవి ప్రయత్నిస్తాయి.

అటువంటి పరిస్థితిని వివరిస్తూ మావో యిలా చెప్పాడు :

“ ఈ పరిస్థితిని జపాను సామ్రాజ్యవాదం ఉద్దేశపూర్వకంగా పెంచిపోషిస్తున్నది. వారు వూహాన్ ను ఆక్రమించుకొన్నప్పటి నుండి సైనికశక్తి ఒక్కటే చైనాను లొంగదీసుకోలేదని గుర్తించారు. అందువల్ల వారు రాజకీయ దాడులకు, ఆర్థిక బుజ్జగింపులకు పూనుకొన్నారు. జపాను వ్యతిరేక శిబిరంలో ఊగిసలాడే శక్తులకు ఆశలు కల్పించటం, ఐక్య సంఘటనను విచ్ఛిన్నం చేయటం, కొమింటాంగ్ కమ్యూనిస్ట్ సహకారాన్ని కూలద్రోయడం - ఇవి వారి రాజకీయ దాడులలో భాగాలు. వారి ఆర్థిక బుజ్జగింపులు సంయుక్త పారిశ్రామిక సంస్థలుగా చెప్పబడుతున్న వాటి రూపంలో ఉన్నాయి. మధ్య, దక్షిణ చైనాలో అటువంటి సంస్థల్లో 49% జపాను పెట్టుబడితో, 51% పెట్టుబడిని పెట్టటానికి చైనా పెట్టుబడిదార్లను అనుమతిస్తున్నారు. ఉత్తర చైనాలో 51%, జపాను పెట్టుబడితో 49% పెట్టుబడి పెట్టటానికి చైనా పెట్టుబడిదార్లను అనుమతిస్తున్నారు. పెట్టుబడి వాటాల రూపంలో చైనా పెట్టుబడిదార్ల పూర్వపు ఆస్తులను తిరిగి ఇచ్చివేస్తామని కూడా జపాను దురాక్రమణదారులు వాగ్దానం చేస్తున్నారు. లాభాపేక్షతో అంతరాత్మలేని కొంతమంది పెట్టుబడిదారులు అన్ని నైతిక సూత్రాలను మర్చిపోయి దీనికి అంగీకరించేందుకు సిద్ధంగా ఉన్నారు. ఒక సెక్షను ఇప్పటికే లొంగిపోయింది. జపాను వ్యతిరేక శిబిరంలో తచ్చాడుతున్న మరొక సెక్షను కూడా ఫిరాయించగోరుతుంది.... అందువల్ల వాళ్ళ బుర్రలన్నీ ఒక చోటికి చేర్చి పత్రిక ద్వారా సాంస్కృతిక సంస్థల్లోనూ దీనికి రంగం సిద్ధం చేయటానికి నిర్ణయించారు. వారి విధానాన్ని నిర్ణయించుకొన్న తర్వాత కాలాన్ని వృధా చేయకుండా కొంతమంది “జడాత్మక వాదులను” ట్రాట్స్కీవాదులను కలిపి కిరాయికి పెట్టుకున్నారు. వీరు (జడాత్మకవాదులూ, ట్రాట్స్కీ వాదులూ - అను॥) కలాలను ఈటెల్లాగ రుఖిపిస్తూ నలుదిక్కులా సాముచేసి పిచ్చికొంపను

సృష్టిస్తున్నారు.” (‘ఆన్ న్యూ డెమోక్రసీ’ నుండి)

పరిస్థితి ఇప్పుడు స్పష్టం చేయబడింది. ఒకానొక చారిత్రక దశలో దేశీయ బూర్జువా వర్గంతో మరింత దృఢమైన సంబంధాలు పెట్టుకోవడం కోసం సామ్రాజ్యవాదం కొత్త ఎత్తుగడలను సరిస్తుంది. “సంయుక్త పారిశ్రామిక సంస్థ”ల్లో “సంయుక్త” భాగస్వామ్యాన్ని అనుమతించడం ఆ ఎత్తుగడల్లో ఒకటి. ఇది కేవలం “వలస ఆసియాలోని ఇతర దేశాల బూర్జువావర్గం కన్నా అభివృద్ధి చెందిన దేశీయ పారిశ్రామిక బూర్జువా వర్గం పెరుగుదల”కు సంబంధించిన సమస్య కాదు. మామూలుగా కన్పించే బాహ్యరూపం చూసి లోపలి సరుకును మర్చిపోయేవారు అవివేకులే గాని మార్క్సిస్టులు కాదు. విదేశీ సహాయాన్ని రివిజనిస్టులెంత సింగారించటానికి ప్రయత్నించినా “మెరిసేదంతా బంగారమూ కాదు,” “తెల్లనివన్నీ పాలూ కావు.”

అందువల్లే దళారీ బూర్జువావర్గాన్ని నిర్వచిస్తూ మావో సేటుంగ్ ఇలా చెప్పారు :

“దళారీ బడాబూర్జువావర్గం సామ్రాజ్యవాద దేశాల పెట్టుబడిదార్లకు ప్రత్యక్షంగా ఊడిగం చేసే వర్గం; వారివల్ల పెంచి పోషించబడుతూ ఉంటుంది. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లోని పూర్వదేశ శక్తులు దీనిని అసంఖ్యాక బంధాలతో ముడివేసి ఉంచుతాయి.” (చైనా విప్లవం-చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ)

ఎంతో సంగ్రహంగానూ, స్పష్టంగానూ నిర్వచించబడింది : దళారీ బూర్జువా వర్గం సామ్రాజ్యవాదంచే పెంచి పోషించబడుతుంది. ఈ దళారీ బూర్జువావర్గం వాళ్ళకు ఊడిగం చేస్తుంది. ఈ పరస్పర అవగాహన భారతీయ పరిస్థితుల్లో ఏవిధంగా పనిచేస్తుందన్నది అత్యంత స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. భారత బూర్జువావర్గం పెరుగుదల విదేశీ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడితో ప్రత్యక్షంగా ముడిపడి ఉంది. ఈ దేశంలో స్థాపించబడుతున్న ప్రతి క్రొత్త పరిశ్రమా విదేశీ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిచే పెంచి పోషించబడుతోంది. “స్వాతంత్ర్యానంతర” కాలంలో బడా బూర్జువావర్గపు అసాధారణ అభివృద్ధి విదేశీ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడితో ప్రత్యక్షంగా ముడిపడి ఉంది. టాటాలు, బిర్లాలు, మఫత్లాల్లు, ఇంకా అనేకమంది. విదేశీ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి రక్షకచక్రం (productive umbrella) నీడనే అభివృద్ధియ్యారు; ఇంకా అవుతున్నారు. అదే సమయంలో ఉదారమైన పన్నుల రాయితీల ద్వారా, అన్ని ద్రవ్యసంస్థలనూ, అరకొరగా ఉన్న బడ్జెట్ వనరులను వారి సేవలకు వినియోగించటం ద్వారా దళారీవర్గం విదేశీ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడికి ఊడిగం చేస్తుంది.

థెరిసా హైటర్ తన గ్రంథం “ఎయిడ్ యాజ్ ఇంపీరియలిజం”లో విదేశీ సహాయాన్ని గురించి ఏమి వ్రాసిందో జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవటం ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది. సహాయమూ, విదేశీ ప్రైవేటు పెట్టుబడి నిరంతరాయంగా కొనసాగటం పైననే ఆధారపడి ఆవిధంగా సామ్రాజ్యవాదంతో ముడిపెట్టుకొనే ఒక వర్గాన్ని మూడవ ప్రపంచ దేశాల లోపల సృష్టించటానికే, పెంచి పోషించటానికే తోడ్పడుతుంద”ని వ్రాసింది. (పేజీ - 9)

అయినప్పటికీ కొంతమంది కమ్యూనిస్టు వేషధారులు వివిధ రూపాల్లోని ఈ జుగుప్సా కరమైనదేగాక, ప్రమాదకరమైన ఒప్పందాన్ని కప్పిపుచ్చాలనే జాలిగొలుపు ఉద్యమంలో “తమ కలాలను ఈటెల్లాగ రుళిపిస్తూ నలుదిక్కులా సాముచేసి పిచ్చికొంపను సృష్టిస్తున్నారు”.

భారత బూర్జువా వర్గంలో పెరుగుతున్న హీనస్థితి

భారత బూర్జువావర్గం దళారీ వర్గం కాదనే సూత్రీకరణకు మద్దతుగా “పారిశ్రామిక బూర్జువా వర్గం దళారీ వర్గంగా దిగజారిపోయిందనేందుకు దాఖలాలేమీలేవ”నే మరొక స్పష్టమైన వాదన ఉంది. స్థూలంగా అసంగతమైన ఆ సూత్రీకరణలో ప్రమాదకరమైన అంతర్భావాలున్నాయి. భారత బూర్జువావర్గం స్వతంత్రమైన బూర్జువావర్గం కావటంవల్ల, స్వతంత్ర పాత్రను నిర్వహిస్తూ సోవియట్ సోషల్ సామ్రాజ్యవాదానికి, పాశ్చాత్య సామ్రాజ్యవాదానికి మధ్య వైరుధ్యాన్ని అవకాశంగా తీసుకొని, వివిధ పాశ్చాత్య సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య ఆటలాడుతూ స్వతంత్రంగా అభివృద్ధికాగల స్తోమత కలదని ఈ సూత్రీకరణ ఆమోదిస్తుంది. అభివృద్ధి మందంగానూ, ఆగుతూనూ ఉండవచ్చు కాని ఖచ్చితంగా అది స్వతంత్రమైన అభివృద్ధి నంటుంది. భారత విప్లవానికి జాతీయ విముక్తిని పరిపూర్తి చేయాల్సిన కర్తవ్యం ఇంకెంత మాత్రమూ లేదనే అంతర్భావం ఈ సూత్రీకరణలో ఉంది. లెనిన్ జన్మదిన సందర్భంగా తన నివేదికలో లియోనిడ్ బ్రెజ్నెవ్ ఇలా చెప్పినట్లుగా సెప్టెంబరు 4, 1970 నాటి ఇజ్వెస్టియా వ్రాసింది.

“ఈనాడు పెట్టుబడిదారీ వలస సామ్రాజ్యం ప్రధానంగా విచ్ఛిన్నమై పోవటంతో, మాజీ వలస ప్రపంచం ఒక నూతన దశలో ప్రవేశించింది. పోరాటం ఇంకెంతమాత్రమూ పూర్తిగా జాతీయ విముక్తి పోరాటం కాదు. ఈనాటి ప్రధాన విషయ మేమంటే ఈ పోరాటం సమాజ విముక్తి పోరాటంగా అంతకంతకూ తీవ్రంగా ప్రస్ఫుటమౌతుంది.”

దీనర్థం, వలస సామ్రాజ్య విచ్ఛిన్నం “ప్రధానంగా పూర్తి అయింది.” కనుక మాజీ వలస ప్రపంచానికి ప్రధానంగా సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక రాజకీయ కర్తవ్యం ఇంకెంత మాత్రమూ లేదనా? దీనర్థం అదే. ఎందుకంటే ఈనాటి కర్తవ్యం రాజకీయమైన విముక్తి కాదు; సాంఘిక విముక్తి. మాజీ వలస దేశాల్లో రివిజనిస్టులు చెప్పుతున్న నూతన దశ అదే. భారత బడా వ్యాపార వర్గాల లక్షణాన్నీ, సామ్రాజ్యవాదం పట్ల దాని సేవక పాత్రను గురించి తప్పుడు విశ్లేషణ నుండి ఇది తలెత్తుతుంది.

ఈ వ్యక్తులు నయావలస వాదం మరింత దుర్మార్గమైన, హానికరమైన వలసవాద రూపమని గుర్తించ నిరాకరిస్తున్నారు. భారతదేశ సామ్రాజ్యవాద దోపిడీని పూర్తిగా వదిలించుకోక పోవడమే కాక వివిధ సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య పోటీకి నిలయంగా ఉంది. ఇది మన నిత్యజీవితంలో ఒక వాస్తవంగా ఉంది. పాత వలసవాదులు నయావలస వాదులుగా మార్పు చెందారు. నూతన వలసవాదులు రంగంలో ప్రవేశించి తమ అధీనంలో ఉండే ఒక వర్గాన్ని సృష్టించుకొన్నారు.

మన ఆర్థిక వ్యవస్థపై బ్రిటిష్ వారి పట్టుతో పాటు, అమెరికా, పశ్చిమ జర్మనీ, జపాను ఫైనాన్సు పెట్టుబడి పట్టు కూడా యేమీ తక్కువైంది కాదు. సోవియట్ రివిజనిజం, ఇందులో ఒక భాగస్వామి; కంట్రోలు కోసం జరిగే పోరాటంలో ఒక పోటీదారు. బూర్జువావర్గం అది ఒక మేరకు అభివృద్ధి అయినప్పటికీ విదేశీ సామ్రాజ్యవాదంతో ముడిపడి ఉందనేది వాస్తవం. సామ్రాజ్యవాదం భారతదేశపు కీలక ద్రవ్య, ఆర్థిక రక్షణాశాలను కంట్రోలు చేస్తున్నది. ఆర్థికాభివృద్ధికే గాక సాంస్కృతికాభివృద్ధికి కూడా కార్యక్రమాలను రూపొందించేదీ, ద్రవ్య సహాయం చేసేది సామ్రాజ్యవాదమే. తన బ్యాంకులు, సహాయం, ప్రైవేటు పెట్టుబడి చొరబాటు - వీటి ద్వారా సామ్రాజ్యవాదం మన వాణిజ్యాన్ని కంట్రోలు చేస్తుంది. తేలిక మరియు భారీ పరిశ్రమల్లో అనేక సంస్థలను వారు ప్రత్యక్షంగా నిర్వహిస్తున్నారు. సంయుక్త రంగం ద్వారా మరెన్నో సంస్థలను నిర్వహిస్తున్నారు. ఆ విధంగా పెద్దయెత్తున ఆర్థిక పలుకుబడినీ, ఒత్తిడినీ ప్రయోగించి ఉత్పత్తి | శక్తుల అభివృద్ధిని నిరోధిస్తున్నారు. సామ్రాజ్యవాదులు ఈవిధంగా భారత భూభాగంలోని అత్యంత మారుమూల ప్రాంతాలను దోచుకునేందుకు వీలుగా దళారీవర్గం ద్వారా ఒక పెద్ద వలయాన్ని నిర్మించుకొన్నారు.

ఈ విధంగా ‘స్వాతంత్ర్యం’ అనంతర కాలంలో అన్ని ప్రధాన పారిశ్రామిక సంస్థల్లోనూ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడి ద్వారానూ, రుణ పెట్టుబడి

ద్వారానూ, విదేశీ యాజమాన్యం కంట్రోలు సంపూర్ణంగానూ, సాపేక్షికంగానూ కూడా నిరంతరాయంగా పెరుగుతోంది.

అందువల్ల, భారత ఆర్థిక వ్యవస్థలో దళారీ బూర్జువావర్గం అత్యంత ప్రబలమైన శక్తి. ఈ వర్గం అంతర్జాతీయ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడికి పూర్తిగా తోకలుగా ఉన్నారనీ, తమ అభివృద్ధికి పూర్తిగా దానిపై ఆధారపడి ఉన్నారనీ పైన పేర్కొన్న వాస్తవాలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. పూర్వోక్త భూస్వామ్య విధానంతో సన్నిహిత సంబంధాలు కలిగిన ఈ వర్గం అత్యంత వెనుకబడినటువంటి, అత్యంత అభివృద్ధి నిరోధకమైన ఉత్పత్తి సంబంధాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుందనీ; అందువల్ల భారతదేశపు ఉత్పత్తిశక్తుల అభివృద్ధిని ఆటంకపరుస్తుందనీ స్పష్టమౌతుంది. ఈ వర్గం సామ్రాజ్యవాదంతో అసంఖ్యాకంగా బంధాలు కలిగి స్వల్పమైన, అప్రధానమైన లాభాల కోసం సామ్రాజ్యవాదానికి ప్రత్యక్షంగా ఊడిగం చేసే వర్గం. సామ్రాజ్యవాదానికి అణకువగా ఉండే, ఉపయోగకరమైన శక్తిగా ఇది పెంచి పోషించ బడుతూ ఉన్నది. దళారీ బూర్జువా వర్గానికి పూర్వోక్త భూస్వాములతోనున్న ముదులు బలీయమైనవి. వారికి ప్రజాతంత్ర విప్లవం నిషిద్ధం. “వారు ద్రోహుల శిబిరంగా కూడారు. ఒక విదేశానికి బానిసలుగా ఉండటమన్నది వారికసలు సమస్యే కాదు. ఎందుకంటే వారిప్పటికే జాతీయతా భావాన్ని సొంతం పోగొట్టు కున్నారు. వారి ప్రయోజనాలు సామ్రాజ్యవాదంతో విడదీయ వీలు లేకుండా ముడిపడి ఉన్నాయి”. వీరికి స్తన్యం ఇవ్వటానికి ఏ సామ్రాజ్యవాదం సిద్ధమైనా దానికి దాసోహం కావటానికి వీరు సంసిద్ధంగా ఉన్నారు.

ఈ కారణం వల్ల, అంతర్జాతీయ వైరుధ్యాలకు భారతదేశమొక కోడిపందేల రంగస్థలంగా తయారు చేయబడుతూ వుంది. తనకే అత్యధిక లాభాలు సమకూర్చే బలమైన స్థావరంగా భారతదేశాన్ని తయారు చేసుకోవటానికి ప్రతి ఒక్కరూ ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ప్రజాతంత్ర విప్లవం సంపూర్ణంగా వికసించటానికి బూర్జువావర్గం ఎందుకు వ్యతిరేకమో వివరించాను. బూర్జువావర్గం జాతీయ విముక్తి పోరాటానికి ఎందుకు ద్రోహం చేసిందో, సామ్రాజ్యవాదంతోనూ, పూర్వజాతితోనూ ఎలా రాజీపడిందో క్లుప్తంగా వివరించాము.

1940లో మావో సేటుంగ్ వివరించినట్లుగా “ప్రపంచంలో ఒక భాగంలో పెట్టుబడిదారీ కూటమి కూలిపోయి, అన్నిచోట్లా దాని క్షీణత ప్రస్ఫుటమౌతున్న యుగమిది. మిగిలిన భాగాల్లో

పెట్టుబడిదారీ విధానం వలన, అర్థవలన దేశాలపై ఎప్పుటికన్నా కూడా ఎక్కువగా ఆధారపడితే తప్ప బ్రతకలేని పరిస్థితిలో ఉంది. ఈ యుగంలో సోషలిస్టు రాజ్యం ఏర్పడి అన్ని వలన, అర్థవలన దేశాల విముక్తి ఉద్యమాలకు చురుకైన మద్దతు నివ్వటానికి తన సంసిద్ధతలను ప్రకటించింది; ఈ యుగంలో పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లోని కార్మికవర్గం సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీల సోషల్ సామ్రాజ్యవాద పలుకుబడి నుండి స్థిరంగా విముక్తయి వలన, అర్థవలన దేశాల విముక్తి ఉద్యమాలకు మద్దతు ప్రకటిస్తూన్నది. ఈ యుగంలో వలన దేశంలో గాని, సామ్రాజ్యవాదానికి లేదా అంతర్జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానానికి వ్యతిరేకంగా ఎక్కువెట్టుబడిన ఏ విప్లవమైనా పాత తరహా బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విప్లవం కాదు. అది నూతన తరహా క్రిందికి వస్తుంది. అది ఇంకెంత మాత్రమూ పాత బూర్జువా లేక పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచ విప్లవంలో భాగం కాదు. అది నూతన ప్రపంచ విప్లవంలో, శ్రామికవర్గ ప్రపంచ సోషలిస్టు విప్లవంలో భాగంగా ఉంటుంది.”

“అటువంటి విప్లవం సామ్రాజ్యవాదంపై - సరిగ్గా దాని పునాదులపై దాడి చేస్తుంది.”

భారతదేశంలో ప్రజాతంత్ర విప్లవం యొక్క స్వభావం అటువంటిది. సామ్రాజ్యవాదం, దళారీ బూర్జువావర్గం, పూర్వదల్ భూస్వామ్య విధానం వీటికి వ్యతిరేకమైనది.

అటువంటి విప్లవానికి బూర్జువావర్గం నాయకత్వం వహించలేదు. ప్రపంచవిప్లవ పోరాటంలో ఒక భాగంగా దాని చివరివరకూ కార్మికవర్గం నాయకత్వం వహించవలసిందే.

రివిజనిస్టులెంతగా కోరుకున్నా, ఎంతగా సంపూర్ణ సహకారం అందించినా భారత బూర్జువా వర్గం ఈ బాధ్యతను నిర్వహించలేదని చరిత్ర రుజువు చేసింది. అందువల్ల ఈ బాధ్యత కార్మికవర్గం భుజాల మీద పడింది.

భారత ప్రజలు సాగించిన అన్ని రకాల బ్రిటిష్ వ్యతిరేక విముక్తి పోరాటాలకు ద్రోహం చేసి, బ్రిటిష్ ప్రభుత్వంతో రాజీపడడం ద్వారా భారత బడా బూర్జువా వర్గం తన దళారీ స్వభావాన్ని నిరూపించుకుంది.

‘స్వాతంత్ర్యానంతర’ కాలంలో భారత బడా బూర్జువావర్గం సాధించిన అసాధారణమైన పెరుగుదల అది పొందిన విదేశీ రుణాలతో ప్రత్యక్షంగా ఎలా ముడిపడి వుందో ఈ క్రింది వివిధ పట్టికలను పరిశీలిస్తే తెలుస్తుంది.

వివిధ అంతర్జాతీయ ద్రవ్య సంస్థలు అదే విధంగా సామ్రాజ్యవాద దేశాలు 1967-68 మధ్యకాలంలో భారత ప్రైవేటు రంగానికి మంజూరు చేసిన రుణాల మొత్తం ఈ విధంగా వుంది.

(కోట్ల రూపాయలలో)	
ప్రపంచ బ్యాంకు	178.25
ఎక్స్‌పోర్ట్ ఇంపోర్ట్ బ్యాంకు	79.98
డిఎల్‌ఎఫ్/ఎఐడి రుణాలు	83.55
కూలి నిధులు (పి.యల్.480)	70.40
కెనడా	2.42
పశ్చిమ జర్మనీ	1.36
జపాన్	43.50
నెదర్లాండ్స్	5.94
మొత్తం	459.49

విదేశీ ప్రైవేటు పెట్టుబడి, విదేశీ రుణ పెట్టుబడి పరిశ్రమలలో గుత్తాధిపత్య ధోరణులను తీవ్రతరం చేస్తాయి. దాదాపు రూ.460 కోట్లుగా ఉన్న ఈ రుణాల రూపంలో భారత పారిశ్రామిక రంగంలో జొరబడిన విదేశీ గుత్త పెట్టుబడి, ఈ గుత్తాధిపత్య ధోరణులను అత్యంత ప్రస్ఫుటంగా వ్యక్తం చేస్తోంది. దాదాపు 80 కంపెనీలు 460 కోట్ల రుణాన్ని స్వీకరించాయి. కంపెనీ వ్యవహారాల శాఖలోని పరిశోధన, గణాంక వివరాల విభాగం వారు వర్గీకరణ చేసిన ప్రైవేటు, కార్పొరేటు రంగంలోని అతిపెద్ద కంపెనీలు 101 వుండగా, అందులో 19 బడా కంపెనీలు ఈ విదేశీ రుణాల నుండి హెచ్చుగా లాభపడ్డాయి. మొత్తం రుణాలుగా ఇవ్వబడిన రూ.460 కోట్లలోనూ ఈ 19 కంపెనీలే దాదాపు రూ.397 కోట్లు స్వంతం చేసుకున్నాయి.

(కోట్ల రూపాయలలో)	
1. టాటా ఐరన్ అండ్ స్టీల్ కంపెనీ	81.76
2. ఇండియన్ ఐరన్ అండ్ స్టీల్ కంపెనీ	73.99
3. కోరమండల్ ఫెర్టిలైజర్స్	34.92
4. హిందూస్థాన్ మోటార్స్	31.86
5. ట్రాంబే థర్మల్ స్టేషన్	31.06
6. హిందూస్థాన్ అల్యూమినియం	27.24
7. డి.సి.యం	23.60
(కోటా ఫెర్టిలైజర్స్-రెయోన్ టైర్ కార్డు)	
8. టెల్కో	20.44
9. ఇండియన్ ఎక్స్‌ప్లోజివ్స్ (కాన్సూర్ ఫెర్టిలైజర్స్)	19.95
10. ఓరియంట్ పేపర్	13.88
11. యూనియన్ కార్బైడ్	7.85
12. ప్రీమియర్ ఆటోమోబైల్స్	7.57
13. సింథటిక్స్ అండ్ కెమికల్స్	6.50
14. హార్డిల్లా కెమికల్స్	5.16
15. రేణుసాగర్ పవర్	4.79
16. ఇండియన్ అల్యూమినియం	2.81
17. శేషశాయి పేపర్	2.09
18. నేషనల్ రెయోన్	1.35
19. ఫిలిప్స్ ఇండియా	0.48
మొత్తం	397.24

మొత్తం మంజూరైన రుణాలలో ఇది 86%. భారతదేశపు కార్పొరేట్ రంగంలోని పెద్ద కంపెనీలలో అతిపెద్ద కంపెనీలు ప్రధానంగా విదేశీ మిలాఖత్ వల్లనూ, భారత ప్రభుత్వపు చురుకైన మద్దతుతోను మరింతగా పెద్దవౌతున్నాయని దీనివల్ల స్పష్టమౌతున్నది. అంతేగాక, ఇందులో టాటా, బిర్లా కంపెనీలు విదేశీ పెట్టుబడితో మిలాఖతై ఈ రుణాలలో అతిపెద్ద మొత్తాలను తమ వశం చేసుకొన్నాయి. భారతదేశంలో ప్రైవేటు రంగంలో గల ఈ రెండు అతిపెద్ద కంపెనీలతో చేతులు కలపడానికి విదేశీ గుత్త పెట్టుబడిదారులు ఎంతగా ఆదుర్దా పడుతున్నారో దీన్ని బట్టి గ్రహించవచ్చును. టాటా, బిర్లా కంపెనీలు స్వీకరించిన విదేశీ రుణాల వివరాలు ఈ క్రింద ఇవ్వబడ్డాయి. మొత్తం విదేశీ రుణాలు పొందిన 19 పెద్ద కంపెనీలలో ఈ రెండు కుటుంబాలే 7 రుణాలు తీసుకున్నాయి. వీటిలో టాటా కుటుంబానికి 3, బిర్లా కుటుంబానికి 4 ముట్టాయి.

టాటా కుటుంబం

(కోట్ల రూపాయలలో)	
1. టాటా ఐరన్ అండ్ స్టీల్ కంపెనీ	81.76
2. ట్రాంబే థర్మల్ స్టేషన్	31.06
3. టెల్కో	20.44
మొత్తం	133.26

భారత కార్పొరేట్ రంగంలోని మొత్తం 19 పెద్ద కంపెనీలకు ఇచ్చిన రుణాల మొత్తంలో (రూ.397.23 కోట్లు) ఈ మూడు కంపెనీలకే 34.3 శాతం రుణాలు కేటాయించబడ్డాయి.

బిర్లా కుటుంబం

(కోట్ల రూపాయలలో)	
1. హిందూస్థాన్ మోటార్స్	31.86
2. హిందూస్థాన్ అల్యూమినియం	27.24
3. ఓరియంట్ పేపర్	13.88
4. రేణుసాగర్ పవర్	4.79
మొత్తం	77.77

బిర్లా కుటుంబానికి చెందిన ఈ 4 కంపెనీలకు కార్పొరేట్ రంగంలోని 19 పెద్ద కంపెనీలకు ఇచ్చిన మొత్తం రుణాలలో 19.5% కేటాయించ బడినవి.

టాటా, బిర్లా కుటుంబాలకు చెందిన ఈ కంపెనీల ఆస్తుల పెరుగుదలలో ఈ విదేశీ రుణాలు నిర్వహిస్తున్న ప్రముఖ పాత్ర ఏమిటో - వాటిపై విదేశీ పెట్టుబడి ఆధిపత్యం ఎంత ఉన్నదో 1955 నుండి 1968 వరకు ఈ కంపెనీల ఆస్తుల వివరాల గురించి తెలుసుకొన్నట్లయితే చాలా వరకు అర్థం చేసుకోవచ్చును.

1956-1968 మధ్య పైన పేర్కొనబడిన 7 అతి పెద్ద కంపెనీల ఆస్తుల పెరుగుదల రూ.375 కోట్లు ఉన్నది. అదే సమయంలో విదేశీ ద్రవ్య సహాయమే రూ.211 కోట్ల వరకు ఉంది. అంటే ఈ సంస్థలు సంపాదించిన కొత్త ఆస్తులలో 61% వరకు విదేశీ రుణాల వల్ల లభ్యమైనవేనని స్పష్టం.

ప్రైవేటు కంపెనీలకు ముఖ్యంగా మూడు వనరుల నుండి రుణాలు మంజూరయ్యాయి. అమెరికన్ ఎగుమతి దిగుమతుల బ్యాంకు, పి.యల్-480 'కూలీ నిధులు', డిఎల్ఎఫ్/ఎఐడి రుణాలు. ఈ మూడు కూడా అమెరికావే. ఈ రుణాలివ్వడం వరుసగా భారతదేశంలో బ్రాంచీలున్న అమెరికన్ సంస్థలకు, అమెరికన్ సంస్థలతో లింకులున్న భారతీయ సంస్థలకు, రూపాయి రుణాలు, డాలరు రుణాలు రెండూ అవసరమైన భారతీయ కంపెనీలకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడుతున్నది. ఈ పద్ధతుల ద్వారా భారతదేశపు సంస్థలపై అమెరికన్ పెట్టుబడులు ఆధిపత్యం నెరపగలవు. ఈ రుణ పెట్టుబడి వనరులు భారతదేశంలోకి అమెరికన్ పెట్టుబడులు చురుకుగా చొరబడటానికి ప్రోత్సాహాన్నిస్తున్నాయి. ఆ విధంగా అల్యూమినియం, రసాయనాలు, మందులు, ఎరువులు, రవాణా, భారీ ఇంజనీరింగ్ వంటి కీలక పరిశ్రమల్లో గుర్తింపుపొందే సంపాదించటానికి; మన దేశపు వ్యూహాత్మకమైన పారిశ్రామిక శిఖరాలను అమెరికా వశపర్చుకోవటానికి దోహదం చేస్తున్నాయి. ఈ రుణాలు భారత బూర్జువా వర్గంతో స్థానిక సంబంధాలు పెంపొందిస్తున్నాయి. భారత పెట్టుబడిదార్లను సహాయక భాగస్వాములుగా చేయటానికి ఆ విధంగా అమెరికా వ్యాపారంతో వారిని ముడిపెట్టటానికి ఇవి తోడ్పడుతున్నాయి. ఈ రుణాలను గురించి ఆయా సంస్థలతో అమెరికన్ గుర్తింపు పెట్టుబడిదారులు నేరుగా సంప్రదింపులు సాగిస్తారు. ఏయే సంస్థలకు రుణాలివ్వాలని నిర్ణయించేది, ఎగుమతి దిగుమతి బ్యాంకు మేనేజిమెంట్ మాత్రమే.

దీన్ని బట్టి అమెరికన్ సంస్థలకు ఉపసంస్థలుగా గానీ లేదా వాటితో అనుసంధానం చేయబడిన సంస్థలుగా గానీ వున్న వాటికి మాత్రమే రుణాలు లభ్యమవుతాయనేది స్పష్టమవుతుంది. వాస్తవం ఇంత స్పష్టంగా వున్నా మన దేశంలో పెట్టుబడుతున్న విదేశీ పెట్టుబడి దేశ ప్రయోజనాలకే అని దేశభక్తులుగా ఫోజులు పెట్టే భారత ప్రభుత్వం, అధికార కాంగ్రెస్ దేశ ప్రజల్ని నమ్మించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

ఇవన్నీ మన బడాబూర్జువా వర్గమూ, వారి ప్రాతినిధ్య రాజకీయ పార్టీ రెండూ కూడా

సామ్రాజ్యవాదం యొక్క 'సేవా దళం' అని నిరూపించే ఉదాహరణలు. విదేశీ రుణాలు వాటిననుసరించి దేశీయ బడా పెట్టుబడిదారుల ఆస్తులు ఏ మేరకు పెరిగాయన్నది నేడు మన ఊహకు కూడా అందదు. ప్రజలపై సాగిన తీవ్రమైన దోపిడీ, దానితో పాటు దేశ సహజ వనరుల క్షయమూ వల్లనే అదంతా సాధ్యమైంది.

కావున, పైన పేర్కొన్న వాస్తవాలు, గణాంకాలు, ఉదాహరణలు పరిగణిస్తే మన బడాబూర్జువా వర్గం దళారీ లక్షణాన్ని కలిగి వుంది అని నిర్ధారించడానికి ఎటువంటి సంకోచమూ అవసరం లేదు. ఆ విధంగా భారతదేశాన్ని అర్థవలస దేశంగా నిర్వచించే 3వ లక్షణం నిరూపణ కూడా నెరవేరింది.

(డి) 4వ లక్షణం విశ్లేషణ :

రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం కలిగి వున్నప్పటికీ ఈ వెనుకబడిన మరియు అర్థవలస దేశాలు తమనితాము స్థిరంగా ప్రణాళికాబద్ధంగా అభివృద్ధి పరచుకొనే ప్రయత్నంలో విదేశీ అప్పుల కోసం చొరవ చేస్తూ సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్య పెట్టుబడి వలలో ఇరుక్కుపోతాయి. దీని ఫలితంగా ఆర్థిక సంక్షోభంలో కూరుకుపోయి క్రమంగా రాజకీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని కోల్పోతాయి.

1947లో శాంతియుత అధికార మార్పిడి ద్వారా 'స్వాతంత్ర్యం' తెచ్చుకున్న తర్వాత దేశ సత్వరాభివృద్ధి కోసం భారత ప్రభుత్వం దీర్ఘకాలిక అభివృద్ధి దృష్ట్యా కొన్ని పంచవర్ష ప్రణాళికలను చేపట్టింది. ఆ ప్రణాళికలన్నిటినీ విజయవంతంగా అమలు చేయాలంటే సహజంగానే అందుకవసరమైన నిధులను సమకూర్చుకోవడానికి దృఢమైన ప్రణాళికను ఎంచుకోవలసి వచ్చింది. వాటిని విదేశీ పెట్టుబడిదారుల నుంచి తప్ప వేరెక్కడ నుండి తెచ్చుకోలేదు. ఇటీవలి కాలంలో వారి ఉనికికి, పెరుగుదల కోసం ద్రవ్య పెట్టుబడిని అభివృద్ధి చెందని వెనుకబడిన దేశాలకు ఎగుమతి చేయడంపై ఆధారపడిన సామ్రాజ్యవాద శక్తులు ఇటువంటి పెద్ద అవకాశం కోసమే ఎదురు చూస్తున్న పరిస్థితి నెలకొని వుండింది. వివిధ రకాల దోపిడీకి ఆస్కారమున్న అంత పెద్ద సారవంతమైన భారతదేశాన్ని తాకకుండా వదిలివేయలేరు. అందుకే 'విదేశీ సహాయాన్ని' వివిధ రకాల మదుపుల రూపంలో అందించడానికి ముందుకొచ్చారు. భారత ప్రజలపై ఈ మొత్తం దోపిడీ కార్యకలాపంలో భారత బూర్జువావర్గం కూడా తమ సామ్రాజ్యవాద ప్రభువుల యొక్క చిన్నపాటి సహచరిగా తమ సంపదను పెంచుకొనే నిశ్చిత మార్గాన్ని కనుగొన్నారు.

ఇప్పుడు మనం భారతదేశం తెచ్చుకున్న ఆర్థిక సహాయాన్ని గురించిన, భారత సమాజము, దాని ఆర్థిక వ్యవస్థపై అది తెచ్చిపెట్టగల చిక్కులను గురించిన వివరాలను పరిశీలిద్దాం.

భారతదేశానికి విదేశీ సహాయం మొత్తం ఎంత?

భారతదేశానికి ఇస్తున్న విదేశీ సహాయం ఉరకలు పరుగులతో పెరిగిపోతుంది. భారతదేశం అన్ని పశ్చిమ దేశాల నుంచి-మొత్తం 20 దేశాల నుంచి సహాయం స్వీకరిస్తోంది. జపాన్ కూడా ఇందులో వున్నది. భారతదేశానికి ఎక్కువ సహాయం అందేట్లు చూడటంలో వివిధ దేశాల మధ్య సమన్వయకారిగా-ప్రపంచ బ్యాంకుగా, అందరికీ సుపరిచితమైన ఇంటర్నేషనల్ బ్యాంక్ ఆఫ్ రీ కన్స్ట్రక్షన్ అండ్ డెవలప్ మెంట్ (IBRD) ప్రధానపాత్ర నిర్వహిస్తోంది.

1970 సెప్టెంబరు చివరి నాటికి భారత దేశానికి వివిధ దేశాలు, ప్రపంచ బ్యాంకు రూ॥ 9,171.3 కోట్ల రుణాలు, గ్రాంటు మంజూరు చేశాయి. అందులో రూ॥ 8,063.4 కోట్లు అప్పటివరకు వినియోగించుకోబడింది. విదేశీ అప్పులు, గ్రాంట్ల కోసం భారత ఆర్థికవ్యవస్థ ఎంతటి తీరని దాహంతో వున్నదంటే మన పంచవర్ష ప్రణాళికలు సాధించిన అభివృద్ధి రేట్లలో అప్పులు, గ్రాంట్ల రంగంలో సాధించిన అభివృద్ధి రేట్ చాలా పెద్దది.

మన జాతీయాదాయంలో విదేశీ రుణం 1950-51లో కేవలం 0.3% ఉండగా, 1967-68లో అది 19% కన్నా ఎక్కువగా ఉన్నదంటే ఈ వాస్తవం నుండి విదేశీ రుణం పెరుగుదలలో గోచరమవుతున్న వేగాన్ని అంచనా వేయవచ్చు. "భారతదేశపు తలసరి విదేశీ రుణం దాదాపు రూ॥ 92.02 ఉన్నద"ని 1970లో భారత ఆర్థిక మంత్రి వై.బి.చవాన్ తెలియజేసాడు. (ఇండియన్ ఎక్స్ప్రెస్ 21-11-1970)

భారతదేశం తన అభివృద్ధి కార్యక్రమాల కోసమేగాదు; రానురాను తన కనీస ఉనికికి సైతం ఈ విదేశీ సహాయం మీద పూర్తిగా ఆధారపడు తోంది. కేంద్ర బడ్జెట్లో ఈ విదేశీ సహాయపు పాత్రను పరిశీలిస్తే దాని తీవ్రత స్పష్టమవుతుంది. "మొత్తం బడ్జెటు లోటులో విదేశీ సహాయం ద్వారా భర్తీ అయిన భాగం మొదటి ప్రణాళికలో 9.2% ఉండగా, రెండవ ప్రణాళికలో 30%కి పెరిగింది; అక్కడి నుండి మూడవ ప్రణాళికలో 49.2%కి పెరిగింది. 1965-66లో అది మరింతగా పెరిగి 52.7%కి చేరింది." (ఆర్.బి.ఐ. బులెటిన్, అక్టోబరు, 1968)

మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికా కాలంలో విదేశీ సహాయం కేటాయింపులు రూ॥ 381.7 కోట్లు (సగటున సం॥నికి రూ॥ 76.34 కోట్లు) ఉంటాయి. దాని వినియోగం రూ॥ 201.7 కోట్లు (సగటున సం॥నికి రూ॥ 40.54 కోట్లు) ఉంది.

విదేశీ సహాయం విస్తరించటంలో 1956-57 సంవత్సరం ఒక మలుపు వంటిది. దేశాన్ని పారిశ్రామికవంతం చేయటంలో ఒక్క ముఖ్యమైన ముందడుగు కూడా వేయకుండానే భారతదేశం తనకు అప్పటికున్న సుమారు వెయ్యి కోట్ల రూపాయల విలువ కలిగిన స్టెర్లింగ్ నిల్వలను ఖర్చుచేయటమే గాక తీవ్రమైన విదేశీ మారక ద్రవ్య సంక్షోభంలో ప్రవేశించింది. ఈ సంక్షోభాన్ని నివారించటానికి పెద్ద మొత్తాల్లో విదేశీ సహాయం కోసం దేబిరించే స్థితిలో పడిపోయింది. అప్పటి నుంచి ఈ సంక్షోభం మరింత తీవ్రరూపం ధరించి కొనసాగింది. అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాద నాయకత్వాన సామ్రాజ్యవాదులు భారత సహాయక సంస్థ (Aid India Club) ద్వారా ఉత్పత్తి అవసరాలకు రుణాలు మంజూరు చేసే విషయంలో భారతదేశాన్ని చాలీచాలని దినబత్తెం (Starvation rations)తో పస్తులుంచుతున్నారు. తద్వారా విదేశీ వాణిజ్యపు చెల్లింపుల (Balance of payments) విషయంలో తీవ్రమైన సంక్షోభ పరిస్థితిలోనూ, పాశ్చాత్య సహాయంపై ఆధారపడే స్థితిలోనూ భారతదేశాన్ని ఉంచుతున్నారు. ఫలితంగా విదేశీ సహాయం పెరగటం మొదలై కనీవినీ ఎరుగని స్థాయికి చేరింది.

రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో విదేశీ సహాయం కేటాయింపు రూ॥ 2,538.8 కోట్లు (సాలీనా రూ॥ 597.64 కోట్లు), వినియోగం రూ॥ 1430.31 కోట్లు (సగటున సాలీనా రూ॥ 286.06 కోట్లు) ఉన్నది. మూడవ ప్రణాళికా కాలంలో విదేశీ సహాయపు కేటాయింపు రూ॥ 2,898.3 కోట్లు (సగటున సాలీనా రూ॥ 579.44 కోట్లు) మేరకు ఉండగా, వినియోగం రూ॥ 2,867.7 కోట్లకు పెరిగింది. మూడవ ప్రణాళికలో సగటు సాలుసరి వినియోగం రూ॥ 573.54 కోట్లు. మూడవ ప్రణాళిక తర్వాత మూడు సంవత్సరాల్లోనూ (వీటినే ప్రణాళికకు సెలవు ప్రకటించిన సంవత్సరాలుగా పేర్కొన్నారు) కేటాయింపులు రూ॥ 3180.2 కోట్లకు పెరిగిపోగా సగటున సాలీనా కేటాయింపు రూ॥ 1,060.06 కోట్లకు రాకెట్ వేగంతో దూసుకుపోయింది. ఆ కాలంలో వినియోగం కూడా దానితో సమానంగానే హిమాలయాలంతటి ప్రమాణంలో పెరిగి పోయింది. సాలీనా రూ॥ 1032.56 కోట్ల ఘనమైన స్థాయికి అది చేరుకుంది.

విదేశీ 'సహాయం' ఇంత పెద్ద మొత్తాలకు పెరగటం చూస్తే భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ స్వయం - సహాయ స్థాయికి చేరుకొని వుంటుందని సహజంగా ఎవరైనా ఆశిస్తారు. ప్రణాళికా నిపుణుల అధునాతన పడికట్టు పదజాలంతో చెప్పాలంటే నింగికి దూసుకుపోయే "టేక్ ఆఫ్" (Take off) దశకు చేరుకొని ఉండాలి. అంతర్జాతీయ ద్రవ్య నిపుణులైన వైద్యుల ఆడంబరమైన, శాస్త్రీయ పర్యవేక్షణలో ఈ భారతీయ బిడ్డ (భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ) కనీసం తన కాళ్ళ మీద తాను నిలబడటం ప్రారంభించ లేకపోవటం ఎంత దురదృష్టకరం! అది 'దూసుకుపోయే' (Take off) దశను ఎలా చూడగలం? ఈ నిపుణుల ఆర్థిక ప్రయోజనాల కారణంగా ఈ బిడ్డ 'బాల్యావస్థ' నుండి పెరగదని స్పష్టమైంది. ఫలితంగా ఇది చావకుండా మిగిలి ఉండటానికి కూడా విదేశీ సహాయంపై ఆధార పడటం అంతకంతకూ పెరిగిపోతున్నది.

నాలుగవ పంచవర్ష ప్రణాళిక అంచనాల ప్రకారం వడ్డీలను, పాత అప్పులలో కొంత భాగాన్ని తీర్చడానికి అవసరమయ్యే దాన్ని మినహాయించితే వెరసి రూ॥ 1850 కోట్ల విదేశీ సహాయం అవసర మవుతుంది. అయితే పాత అప్పుల్ని తీర్చడానికి నాలుగవ ప్రణాళికా కాలంలో రూ॥ 2280 కోట్లు అవసరమని అంచనా వేశారు. అంటే విదేశీ సహాయం మొత్తం రూ॥ 4,130 కోట్లు కనీసం అవసరం ఉంటుందన్నమాట. సంవత్సరానికి 7% చక్రవర్తి రేటు చొప్పున ఎగుమతుల ఆదాయం పెరుగుతుందనే అంచనాపై ఆధారపడి ఈ కనీస సహాయపు మొత్తం లెక్కగట్టబడింది ("ఇండియా-1970"). ప్రణాళికాకర్తల ఈ అంచనాలు వాస్తవరూపం ధరించి ఎగుమతుల ఆదాయం పెరుగుతుందని మనం అంగీకరించినా, నాలుగవ ప్రణాళికా కాలంలో అవసరమయ్యే విదేశీ సహాయపు మొత్తం మూడవ పంచవర్ష ప్రణాళికా కాలంలో మొత్తం వినియోగించబడిన సహాయం కంటే ఎక్కువే ఉంది. మూడవ ప్రణాళికలో ఏటా సగటున రూ॥ 574 కోట్ల చొప్పున మొత్తం రూ॥ 2,868 కోట్ల విదేశీ సహాయం వినియోగించ బడింది. కాగా నాలుగవ ప్రణాళిక ఏటా సగటున రూ॥ 826 కోట్ల చొప్పున మొత్తం రూ॥ 4,130 కోట్ల విదేశీ సహాయం అవసరాన్ని సూచిస్తున్నది.

సహాయమని చెప్పబడేది వలస దోపిడీకి కొత్త నమూనా తప్ప వేరుకాదు. ముసుగు వేసుకొన్నప్పటికీ ఎంతో తాజా అయినదీ మరింత మృదువైనదీనూ; వినాశనం తథ్యమై మరణశయ్యకు చేరుకొన్న వలస విధానాన్ని పరిరక్షించడానికిది

అత్యంత ఆధునిక పద్ధతి. వెనుకబడిన దేశాలను మరింత నిర్దాక్షిణ్యమైన దోపిడీకి గురిచేయడానికి తోడ్పడే విధంగా రూపాల్లో, పద్ధతుల్లో వచ్చిన మార్పు మాత్రమే. "అమెరికా విదేశీ సహాయం కార్యక్రమాన్ని భారీఎత్తున పునఃపరిశీలించాలని విదేశాలకు మిలటరీ ఆర్థిక సహాయాలను పెంచాల"ని అమెరికా అధ్యక్షుడు నిక్సన్ గత బుధవారం నాడు కాంగ్రెస్‌ని (అక్కడి పార్లమెంటు) కోరడంలో వింతేమీలేదు. తను నూతనంగా ప్రతిపాదిస్తున్న సహాయ విధానాన్ని రేఖామాత్రంగా వివరిస్తూ, ఒక ప్రత్యేక సందేశంలో అధ్యక్షుడు నిక్సన్ ఇలా చెప్పాడు: "విదేశీ సహాయం సుస్పష్టంగా మన జాతి ప్రయోజనాలకు అనుగుణ్యమైంది" (ఎకనమిక్ టైమ్స్ రిపోర్టు, 24 ఏప్రిల్, 1971)

భారతదేశం విదేశీ సహాయంపై ఆధార పడటం అంతకంతకూ పెరిగిపోవటంతో, సహాయం చేసే దేశాలు తమ విదేశీ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి ప్రయోజనాలకు అనుగుణ్యంగా భారత ఆర్థిక విధానాలను మార్చాలనే వత్తిడిని తీవ్రతరం చేశాయి. అమెరికా సహాయ కార్యక్రమాలను అధ్యయనం చేయడానికి నియమించబడిన క్లై కమిటీ ప్రపంచ వ్యాపితంగా జరిపిన మెరుపు పర్యటన అనంతరం 1963లో ఒక నివేదికను తయారుచేసింది. ఇది భారతదేశంలాంటి దేశాలకు అత్యంత ప్రాధాన్యత కలిగినది. "ప్రస్తుతమున్న ప్రైవేటు రంగ పరిశ్రమలతో పోటీపడే విధంగా ప్రభుత్వ రంగంలో పరిశ్రమలను, వాణిజ్య సంస్థలను నెలకొల్పే పథకాలను చేపట్టే ఏ విదేశీ ప్రభుత్వానికీ అమెరికా సహాయం చేయరాద"ని ఆ కమిటీ తన నివేదికలో నిర్వచనంగా ప్రకటించింది. అంటే భారతదేశంలో విదేశీ ప్రైవేటు పెట్టుబడి ఆధిపత్యాన్ని ఇంకా బలీయమొనర్చే విధానానికే సామ్రాజ్యవాదులు దృఢంగా కట్టుబడి ఉన్నారనేది స్పష్టం. పి.జె.ఎల్ డ్రిజ్ "పాలిటిక్స్ ఆఫ్ ఫారిన్ ఎయిడ్" (విదేశీ సహాయపు రాజకీయాలు) అన్న తన గ్రంథంలో ఇలా వ్యాఖ్యానించాడు:

"భారత ఆర్థిక వ్యవస్థలోని లోపాలు, అవసరాల విషయంలో మరింత చురుకైన, మరింత సానుకూలమైన అభిప్రాయాలను అమెరికా రూపొందిస్తోంది. దాని కోసం అమెరికా తనకున్న అనేక జంకుగొంకులను వదిలేస్తోంది. ఆ క్రమంలో ఎక్కువ జటిలమైన ఆర్థిక సమస్యలను పరిష్కరించటంలో తాను మరింతగా తల దూర్చడానికి మూల్యంగా - కొంత మేరకు రాజకీయ అప్రతిష్ట భరించడానికి సిద్ధపడుతోంది." (పాలిటిక్స్ ఆఫ్ ఫారిన్ ఎయిడ్ - పేజీ 35)

“1964 ఆగస్టులో ప్రపంచబ్యాంకు తరపున బెల్ కమిటీ నివేదిక సమర్పించినప్పటి నుండి ఆర్థిక విధానాల మార్పుకై భారతదేశంపై వత్తిడి పెరగసాగింది.” (పై గ్రంథం - పేజీ 34)

భారతదేశపు వనరులను “మహాప్రవాహం” లాగా తరలించుకుపోతున్నట్లువంటి, అంతకంతకూ విదేశీ సహాయంపై ఆధారపడే పరాధీనతను ప్రచున్నమైన అదృష్టంగా చిత్రించటం అపూర్వమైన, గొప్ప అసత్యం. “క్రెసిస్ ఆఫ్ ఇండియా” (భారతదేశపు సంక్షోభం) అన్న గ్రంథంలో రోనాల్డ్ సెగల్ హితవు చెప్పినట్లుగా: “వాళ్ళకు లాభం ఉంటుందనుకొంటే తప్ప ధనిక రాజ్యాలు సాధారణంగా డబ్బు అప్పు పెట్టరు; ఇవ్వనూ ఇవ్వరు. వాళ్ళు ప్రతిఫలాలు కోరుతారు; అవి వ్యూహాత్మక జోక్యం రూపంలో గానీ, రాజకీయంగా లోబర్చుకొనే రూపంలో గానీ లేదా ఆర్థిక లాభాల రూపంలో గానీ కావచ్చు. వాళ్ళ ఉద్దేశాలు ఏమైనప్పటికీ అంచులను తాకే ప్రభావంకన్నా అదనంగా ఉత్పత్తి చేయటానికి సరిపడినంత అప్పు అరుదుగా గాని పెట్టరు; ఇవ్వనూ ఇవ్వరు.” (పేజీ 185)

ఈ పరిశీలన ఎంత వాస్తవికమైనదీ! మన ఆర్థిక వ్యవస్థను భారీఎత్తున తాకట్టుపెట్టి పెద్ద ఎత్తున రుణాలు సంపాదించినా మనకు అది అంచులు తాకే ప్రభావం మాత్రమేనని, ‘స్వయంపోషక’ ఆర్థిక వ్యవస్థ ఇప్పటికే ఎంతో దూరాన వుందనీ; కనుచూపు మేరలో మాత్రం లేదనీ ఈ 20 సంవత్సరాల అనుభవం (నేర్చుకోవటానికి ఇష్టపడే వారికే) నేర్పుతుంది.

అత్యధిక లాభాలు పిందుకొనటానికి విదేశీ సహాయం ఒక ముఖ్య సాధనం. ఇది అంతర్జాతీయ చెల్లింపుల విషయం (విదేశీ వాణిజ్యం)లో ఇబ్బందుల్ని తీవ్రపరుస్తుంది. తమ సరుకుల కోసం మార్కెట్ను నిర్మించుకోవటానికి సామ్రాజ్యవాద దేశాలకు ఈ సహాయం ఒక సాధనం. పరాధీన దేశాల ఉత్పత్తిపై పెత్తనం చేయటానికి, ఆధిపత్యం వహించటానికి, ఆయా దేశాల ఆర్థిక వ్యవస్థపైనే పెత్తనం చెలాయిస్తూ ఉండేలా విదేశీ సహాయం, విదేశీ ప్రైవేటు పెట్టుబడి ఎగుమతికి అది తోడ్పడుతుంది. ఆయా దేశాల దళారీ (బడా) బూర్జువావర్గం భాగస్వామ్యంతోనూ, బడా భూస్వాముల మిత్రత్వంతోనూ ఆయా దేశాల్లో ఆర్థిక రాజకీయ నిర్ణయాలు తీసుకోవటంలో నిర్ణయాత్మక పాత్రను సంపాదించటానికి; ఆవిధంగా తన నయావలస పథకాలను సాధించుకోటానికి విదేశీ సహాయం ఒక సాధనం.

అవీ భారతదేశానికి దక్కిన ప్రమాదకర ఫలితాలు. ‘సహాయము’గా కీర్తించబడేది ముసుగేసుకున్న అయితే తాజాగా వున్న మరింత అనువైన కొత్త రకపు వలసవాద దోపిడీ తప్ప వేరు కాదు. పతనోన్ముఖమైన మరణశయ్య మీద వున్న వలసవాద వ్యవస్థను నిలబెట్టడానికి అనుసరిస్తున్న సరికొత్త మారిన రూపాలు, పద్ధతులు అభివృద్ధి చెందని దేశాలను మరింత బాధాకరమైన దోపిడీ పాలుగావిస్తున్నాయి.

భారతదేశ విదేశీ రుణమొత్తమెంత అన్నది “కన్యాశుల్కం” నాటకంలో కొండుబొట్లు తంతుగా వుంది. 1990 ప్రపంచ బ్యాంకు నివేదిక ప్రకారం ఇది 1988లో 57,513 మిలియను డాలర్లు. రిజర్వు బ్యాంకు ఆఫ్ ఇండియా గణాంకాల ప్రకారం ఇది 50,114 మిలియను డాలర్లు. భారత ప్రభుత్వ గణాంకాల ప్రకారం మరొక 6500 మిలియను డాలర్లు తక్కువ. ఎందుకంటే, విదేశాలలో నివశించే భారతీయుల డిపాజిట్లను లెక్కవేయలేదు. రిజర్వు బ్యాంకు గణాంకాల ప్రకారం, విదేశీ రుణం ఉరుకులు పరుగులతో పెరుగుతున్నది. 1980లో రూ॥ 13,430 కోట్ల నుండి 1989లో రూ॥ 83,835 కోట్లకు చేరింది. అంటే సంవత్సరానికి 58 శాతం చొప్పున పెరిగింది. జనాభా, జాతీయాదాయం, వ్యవసాయ పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి పెరుగుదల రేట్ల కన్నా ఇది ఎంతో హెచ్చు.

విదేశీ రుణ మొత్తంలో వాణిజ్య రుణాల వాటా పెరిగిపోతున్నది. అవి 1985లో రూ॥ 6,908 కోట్ల నుండి 1989లో రూ॥ 19,147 కోట్లకు పెరిగాయి. అంటే విదేశీ రుణ మొత్తంలో 27 శాతం, విదేశీ సహాయంలో 40 శాతం. ఎన్ఆర్ఐ డిపాజిట్లు, వాణిజ్య రుణాలు కలిసి విదేశీ రుణాలకు వడ్డీలను పెంచుకోవచ్చు. అధికారిక చెల్లింపులు కాకుండా, అశించని ఆదాయాలు, సరుకుల ఎగుమతుల ద్వారా వచ్చిన మొత్తంలో రుణ విమోచన చెల్లింపుల (ఎన్.ఆర్.ఐ కాకుండా) శాతాన్ని రుణ చెల్లింపుల నిష్పత్తి అంటారు. ఇది 25 శాతానికి చేరుకుంది. ఎన్ఆర్ఐ డిపాజిట్లను కలిపితే 50 శాతానికి చేరుతుంది.

విదేశీ రుణం పెరుగుదల, భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ పెరుగుతున్న సంక్షోభానికి ఒక ప్రగాఢమైన సూచిక. జాతీయాదాయం, వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక ఉత్పత్తుల పెరుగుదల రేట్ల కంటే విదేశీ రుణం పెరుగుదల ఎక్కువగా వున్నందున, భారతదేశం చేసిన అప్పులను తీర్చివేయగల స్థితిలో లేదు. విదేశీ వాణిజ్యంలో లోటు, రుణ

విమోచన చెల్లింపులు, విదేశీ గుత్త కంపెనీలకు అధిక లాభాలను చేకూర్చే విధంగా పెట్టుబడుల తరలింపుల మూలంగా భారతదేశంలో పెట్టుబడి సంచయం అసాధ్యమౌతున్నది. అందువల్ల జాతీయ పరిశ్రమ స్వతంత్రాభివృద్ధి అసాధ్యమౌతున్నది.

పంచవర్ష ప్రణాళికలు అమలైన కాలంలో ఉత్పన్నమైన భారతదేశ మొత్తం ఆర్థిక సంక్షోభం 1969-70 కాలానికి ప్రభుత్వం ఎరుకలోకి వచ్చింది. దాన్ని గురించి కా॥ నాగిరెడ్డి తన ప్రసిద్ధ పుస్తకం “తాకట్టులో భారతదేశం”లో వివరమైన విశ్లేషణాత్మక చిత్రణ ఇచ్చారు. దాన్ని చదివితేనే భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ ఆ సంక్షోభంలో ఎలా చిక్కుకుపోయిందీ, ఇప్పటికి యాభయేళ్ళ క్రితం “స్వతంత్ర” భారత తొలిదశల్లోనే ఎలా దొర్లిపడి పోయిందో తెలుస్తుంది. మన ప్రయత్నాలకు తోడుగా విదేశీ పెట్టుబడి భారీగా వచ్చి చేరినప్పటికీ అంతటి భారీ ఆర్థిక విన్యాసాల లాభాల ఫలితాలు ఎక్కడికీ తరలిపోయినాయో అర్థం కావాలంటే ఆ గొప్ప గ్రంథాన్ని సొంతం అధ్యయనం చేయాల్సి వుంది.

భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ -

సర్వవ్యాపిత సంక్షోభం

భారతదేశం నేడు తన చరిత్రలోనే కనీవినీ ఎరుగని సంక్షోభంలో చిక్కుకొని ఉంది. 1969 మాంద్యం తరువాత మొదటిసారిగా ఆర్థికవ్యవస్థ ఒక మలుపు తిరిగిందన్న ఆశాభావాన్ని 1971-72 బడ్జెట్లో, ప్రధానమంత్రి, ఆర్థికమంత్రి వెలిబుచ్చి నప్పటికీ 1971లో సర్వవ్యాపిత సంక్షోభం మరింత తీవ్రమవుతోంది తప్ప తగ్గటంలేదు. భారత ఆర్థిక వ్యవస్థలోని ప్రతి రంగం పరిస్థితి అసంతృప్తికరంగా ఉండటంతో ఆర్థిక రుగ్మత మరింత తీవ్రమవు తున్నదన్న భయానికి తావిస్తోంది.

1970 జూలై ఒకటి నుంచి 1971 జూన్ 30 మధ్య గడచిన కాలంలో రిజర్వు బ్యాంకు ప్రకటించిన వార్షిక నివేదిక భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ పనిచేసిన తీరుతెన్నులు “అసమానంగా ఉన్నాయి”ని; ప్రత్యేకించి కొన్ని ముఖ్యమైన రంగాల్లో సంవత్సరం గడిచేకొద్దీ ప్రతికూల ధోరణులు తలెత్తాయని పేర్కొన్నది.

“ప్రతికూల ధోరణులు తలెత్తిన” ముఖ్యమైన రంగాలు ఏమిటి?

1. “పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి పెరుగుదల రేటు క్షీణించింది.”
2. “ఏడాది పొడుగునా ధరల పెరుగుదల కొనసాగింది.”
3. “ప్రస్తుత సంవత్సరంలో (Current Account) ఎగుమతి, దిగుమతుల చెల్లింపుల మధ్య లోటు పెరిగింది.”

4. “గత ఏడాదికంటే పెట్టుబడుల మదుపు తగ్గుముఖం పట్టడంతో నిర్మాణయుత పరిశ్రమల రంగం మందగించింది.”
5. “ఆదాయానికి, కేటాయింపులకు మధ్య అగాధం ఊహించినదాని కంటే మరింతగా పెరిగిందని 1970-71లో బడ్జెట్ కార్యకలాపాలు తెలియజేస్తున్నాయి. ఇది బ్యాంకు రుణాలు మరింతగా పెరిగేందుకు దారితీసింది.”
6. “నెలకొల్పబడిన పారిశ్రామిక ఉత్పాదక శక్తిని తక్కువ వినియోగించుకొనడం మరింత తీవ్రమైంది.”

పారిశ్రామికోత్పత్తి పెరుగుదల రేటు

1962లో 8.8% ఉన్న పారిశ్రామికోత్పత్తి రేటు 1963లో 8%కి, 1964లో 7.5%కి, 1965లో 5.6%కి, 1966లో 2.5%కి తగ్గిందని రిజర్వుబ్యాంకు 1965-66 సంవత్సరానికి చెందిన కరెన్సీ, డ్రవ్స్ పెట్టుబడిని గురించి తన నివేదికలో వెల్లడించింది. మూడవ పంచవర్ష ప్రణాళిక చివరి సంవత్సరమైన 1965-66 “ప్రణాళికా యుగం ఆరంభమైన నాటినుంచి భారత ఆర్థికవ్యవస్థలో అత్యంత క్షిప్రమైన సంవత్సరమని రిజర్వు బ్యాంకు నిర్ధారించింది.

అప్పటి నుండి పరిస్థితిలో గమనార్హమైన మెరుగుదల ఏమీ లేదు. కాగా పారిశ్రామికాభివృద్ధి వేగం గమనించదగినంతగా మందగించింది. 1965-66 నుండి 1968-69 మధ్యన మూడు సంవత్సరాల కాలంలో పెరుగుదల రేటు ఎంతగా పడిపోయిందంటే 1966-67లో ప్రారంభం కావలసిన నాల్గవ పంచవర్ష ప్రణాళిక వాయిదాపడింది. ఆచరణలో ప్రణాళికకు ‘శలవు’ ప్రకటించారు. 1967-68లో 6.4%, 1968-69లో 7.1% పెరుగుదల రేటు సాధించడంతో భారతదేశం సంక్షోభం నుండి కోలుకొన్నదని భావించారు. కానీ 1970లో ఆ రేటు తిరిగి 4.5%కి పడిపోయింది. “ఈ తరుగుదల ఈ ఏడాది రెండవ అర్థభాగంలో మరింత తీవ్రమైంది. అంతకుముందు సంవత్సరం (1969-70) అదేకాలంతో పోల్చుకుంటే 3% మాత్రమే పెరిగింద”ని 1970-71లో రిజర్వుబ్యాంకు వార్షిక నివేదిక తెలిపింది. 1971లో పారిశ్రామికోత్పత్తిలో సంక్షోభం మరింత తీవ్రస్థాయికి చేరుకొంది. అభివృద్ధి రేటు మరింతగా పడిపోయింది. రిజర్వు బ్యాంకు వార్షిక నివేదిక ప్రకారం 1971 జనవరి - మార్చి మధ్య మూడునెలల కాలంలో అభివృద్ధి సూచిక అంతకుముందు సంవత్సరం (1970)-

అదేకాలంలో కంటే 1.5% మాత్రమే పెరిగిందని తాజాగా లభ్యమైన అంకెల వివరాలు వెల్లడిస్తున్నాయి.

ఆ విధంగా భారత ఆర్థికవ్యవస్థ శిథిలమైపోయే దశలో ప్రవేశించిందని స్పష్టమైపోతోంది. పారిశ్రామికోత్పత్తి ధోరణులను చూపుతున్న ఈ క్రింది పట్టిక వాస్తవ పరిస్థితిని వెల్లడిస్తున్నది.

1969-1970 సంవత్సరాలలో పారిశ్రామికోత్పత్తి ధోరణులు		
అంతకుముందు సంవత్సరం కంటే పెరుగుదల శాతం		
	1969	1970
సాధారణ సూచిక	7.1	4.5
మౌలిక పరిశ్రమలు (Basic Industries)	8.9	4.2
ఉత్పాదక వస్తువుల పరిశ్రమలు (Capital Goods)	1.8	4.7
మధ్యంతర సరుకుల పరిశ్రమలు	4.2	2.7
వినిమయ సరుకుల పరిశ్రమలు	10.2	6.3

పై పట్టికలో పేర్కొన్న సాధారణ సూచిక మన దేశపు ప్రధాన పరిశ్రమలు కొన్నింటిలో ఉత్పత్తి అత్యంత ప్రమాదకరంగా పడిపోవడాన్ని వెల్లడి చేయడంలేదు. మన ఆర్థిక మూల్గులను పీల్చి వేస్తున్న ప్రమాదకర వ్యాధిని ఈ క్రింది పట్టిక చాలా స్పష్టంగా బయటపెడుతోంది. నాలుగవ పంచవర్ష ప్రణాళిక రెండో సంవత్సరమైన 1970లో కొన్ని పరిశ్రమలలో ఉత్పత్తి మొత్తం ఖచ్చితంగా తగ్గిపోవడాన్ని ఈ పట్టిక వెల్లడిచేస్తోంది.

1970లో ఉత్పత్తి-మొత్తంగా తగ్గిపోయిన పరిశ్రమలు		
పెరుగుదల రేటు శాతం		
	1969	1970
పరిశ్రమ పేరు		
ఇనుము, ఉక్కు	+8.5	-6.9
ఇత్తడి తయారీ	+28.5	-4.6
ఫ్రైమ్ మూవర్లు, బాయిలర్లు, ఆవిరి ఉత్పాదక సంస్థలు	+0.5	-2.7
రైలు, రహదారి సామగ్రి	-10.6	-19.8
అద్దకం రంగులు	+9.6	-1.4

ఉత్పత్తిలో వచ్చిన ఈ తగ్గుదల సాపేక్షికమైందే కాక ఉత్పత్తి మొత్తంలో కూడా ఉంది. 1965-66 నుండి పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి ఈవిధంగా మందగించడం భారత ఆర్థికవ్యవస్థ నేడు ఎదుర్కొంటున్న సంక్షోభ తీవ్రతను తెలియజేస్తోంది.

ఉత్పాదకశక్తి-తక్కువ వినియోగం సమస్య

ఆ విధంగా ఈ సంక్షోభం దశలో, ఇది పెరుగుదల రేటు పడిపోవడం అనే సమస్యయే

గాక, నెలకొల్పబడిన ఉత్పాదక శక్తిని ఈ సమాజం పూర్తిగా వినియోగించుకోలేకపోవడమనే సమస్యగా కూడా ఉంది. అభివృద్ధి రేటు తగ్గినపుడు సమాజంగానే నెలకొల్పబడిన శక్తి కూడా తక్కువ వినియోగించుకోబడుతుంది. నీటి పారుదల, విద్యుచ్ఛక్తి, రవాణా, ఆరోగ్యం, విద్య తదితర శాఖలలో ప్రభుత్వరంగ పెట్టుబడి పడిపోయినపుడు సాధారణ అభివృద్ధి వేగం మందగించబడే కాక, పారిశ్రామిక ఉత్పాదక శక్తి పూర్తిగా వినియోగించకపోవడం కూడా జరుగుతుంది.

విదేశీ సాంకేతిక పరిజ్ఞానం మీద, విదేశీ ముడిసరుకుల మీద, విదేశీ పెట్టుబడుల మీద, విదేశీ నిర్వహణ మీద ఆధారపడిన భారతదేశం తన ఉత్పత్తిని స్వతంత్రంగా ప్లాను చేసుకోలేదు. సామ్రాజ్యవాదులు భిక్షంగా ఇచ్చే ప్రాజెక్టేతర రుణాలు, సహాయం పైననే మన పారిశ్రామికోత్పత్తి అంతా ఆధారపడి ఉంది. అందువల్లనే పెరిగిపోతున్న అత్యధిక ప్రజల దారిద్ర్యం, జరిగిన ఉత్పత్తిని కొనే శక్తిని తగ్గిస్తున్నది; విదేశాలకు అప్పులు తిరిగి చెల్లింపు, వడ్డీ లాభాల పేరుతో మన దేశం నుండి ధన ప్రవాహం మూలంగా పెట్టుబడులను పెంచగలిగిన శక్తి తగ్గిపోవడం, విదేశీ రుణాలపై మన పరిశ్రమలూ, ప్రభుత్వమూ ఆధారపడటం అంతకంతకూ పెరిగిపోవడం - వీటిన్నింటి మూలంగా, దేశం వినాశనమయ్యే స్థితిలోనికి నెట్టబడింది. నెలకొల్పబడిన స్థాయికంటే తగ్గు స్థాయిలో ఉత్పత్తి కావడం ఈ సంక్షోభపు ఒక ప్రధానాంశంగా తయారైంది. క్రింద ఇచ్చిన రిజర్వు బ్యాంకు వార్షిక నివేదికలోని సమీక్ష (బులెటిన్, ఆగస్టు, 1971) పరిస్థితిని క్లుప్తంగా చూపుతుంది:

“పారిశ్రామికాభివృద్ధి రేటు మందగించడంతో ఉత్పాదక శక్తిని పూర్తిగా వినియోగించుకోలేక పోవడమన్న సమస్య-ప్రత్యేకించి ఇనుము, ఉక్కు, భారీ యంత్రాలు, రైలు, రహదారి సామగ్రి లాంటి రంగాలలో తీవ్రరూపం దాల్చింది. 1969 రెండవ అర్థభాగంలో ఉక్కు ఉత్పత్తుల పరిశ్రమ ఉత్పాదక శక్తి వినియోగం 70% ఉండగా, 1970 అర్థభాగంలో 68% స్థాయికి పడిపోయింది. సిమెంటు, తేయాకు, అద్దకం, తోళ్ళు, రబ్బరు ఉత్పత్తికి వినియోగించే యంత్రాల ఉత్పత్తి పరిశ్రమలలో 1969 కంటే 1970లో ఉత్పాదక శక్తి వినియోగం పడిపోయింది. రైల్వేల నుండి ఆర్డర్లు క్రమంగా తగ్గిపోవడంతో రైల్వే వాగన్ల పరిశ్రమ ఉత్పాదకశక్తిలో 39% మాత్రమే వినియోగించబడింది. 1970లో సిమెంటు, ఉక్కుపోత, ఉక్కు గొట్టాలు, ట్యూబులు, స్టోరేజి

బ్యాటరీలు, డ్రై బ్యాటరీలు ఇంకా ఇతర పరిశ్రమలలో కూడా ఉత్పాదకశక్తి, వినియోగాల నిష్పత్తి పడిపోయింది. ఈ పరిశ్రమలన్నింటిలో ఎక్కువభాగం వినియోగ నిష్పత్తి 1970 మొదటి అర్థభాగం కంటే 1970 రెండవ అర్థభాగంలో తగ్గిపోవడమేగాక మొత్తం 1969 సంవత్సరం కంటే 1970 సంవత్సరంలో కూడా తగ్గిపోయింది”.

గిరాకి తగ్గిపోవడంతో బొగ్గు ఉత్పత్తి పడిపోయింది. వినిమయ వస్తువుల పరిశ్రమల్లో, ముడిప్రత్తి కొరత మూలంగా నూలు వస్త్రాల పరిశ్రమ క్లిష్టదశ నెదుర్కొంటూవచ్చింది.

ఆ విధంగా పారిశ్రామికరంగ అభివృద్ధి బాధాకరంగా అంతరాయాలనెదుర్కొంటూ సాగింది. అభివృద్ధి దాదాపు స్థంభించిపోయింది. గత పదేళ్ళ కాలంలో పారిశ్రామికీకృత 71% పెరిగిందనేది నిజమే. అయినా దశాబ్దానికి సంబంధించిన వివరాల్లో ఇటీవలి సంవత్సరాలలో అభివృద్ధి పెరుగుదల రేటు ఎంత తీవ్రంగా తగ్గిందో మరుగున పడుతుంది. 1971లో అభివృద్ధి పెరుగుదల 3.4%కి పడిపోయింది. 1971 జనవరి-మార్చి నెలల మధ్య అది మరింతగా దిగజారిపోయి 1.5% మాత్రమే వుంది. 1965-66, ఆ తర్వాత సంవత్సరాలు ఉత్పత్తి రేటులో మాంద్యాన్ని చూపుతున్నాయన్నది స్పష్టమే.

వ్యవసాయ ఉత్పత్తి

భారతదేశం వ్యవసాయోత్పత్తిలో బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధి సాధించిందనీ, “సస్య విప్లవం” ప్రారంభమైందనీ చెప్పడం ప్రతిరోజూ మనం వింటూనే వున్నాం. ప్రభుత్వ ప్రకటనలు ఈ బ్రహ్మాండమైన విజయాలను గురించి ఎంతో ఉత్సాహపూరితంగా చాటింపు వేస్తున్నాయి. ఆకాశవాణి తన పంచాయతీ రేడియో ద్వారా దేశంలోని మారుమూల ప్రాంతాలన్నిటికీ ఈ విజయాలను ప్రసారం చేస్తోంది. ఈ విజయానికి కారణమైన గ్రామాలు కృషి పండిట్లను గురించిన వార్తలను పత్రికలు నిత్యమూ ప్రచారం చేస్తున్నాయి. ఈ చప్పుళ్ళ రొద మధ్య కొన్ని వాస్తవాలను పాతిపెద్తున్నారు.

ఆర్బిఐ అందించిన క్రింది సమాచారం ఈ “విప్లవం” అసలు రూపాన్ని బయటపెడుతుంది.

1960-61లో బియ్యం ఉత్పత్తి 3,45,74,000 మెట్రిక్ టన్నులు గానూ, 1969-70లో 4,04,30,000 వుంది.

గోధుమ ఉత్పత్తి అదే కాలాల్లో 1,09,97,000 మెట్రిక్ టన్నులు గానూ, 2,00,93,000 గానూ వుంది. ప్రత్తిదూది 52,98,000 మెట్రిక్ టన్నులు

గానూ, 52,33,000 మెట్రిక్ టన్నులు గానూ వుంది. జనుము మరియు మెస్తా 5,362 బేల్స్ గానూ, 6,750 బేల్స్ గానూ వుంది. వేరుశనగ 48,12,000 మెట్రిక్ టన్నులు గానూ, 51,30,000 టన్నులు గానూ వుంది.

ఆర్బిఐ అన్ని వ్యవసాయోత్పత్తుల గురించిన సమాచారం ఇవ్వలేదు. అయినప్పటికీ “వ్యవసాయోత్పత్తి తగినంత హెచ్చు అభివృద్ధి రేటుతోనే విస్తరించిందన్న” ఆర్బిఐ నిర్ధారణకు ఏమీ ఆధారం లేదు. అది అర్థసత్యాలను మాత్రమే వెల్లడించింది. గోధుమ తప్ప మిగతా ఏ ఒక్క సరుకు విషయంలో ఉత్పత్తిలో గణనీయమైన పెరుగుదల లేదన్నది స్పష్టం. 1964లో 39,308 వేల మెట్రిక్ టన్నులు ఉత్పత్తి కొద్దిగా మాత్రమే పెరిగి 1969-70 నాటికి 40,430కి చేరుకుంది. మన సాంప్రదాయక పరిశ్రమలకు అవసరమయ్యే ప్రధాన ముడిసరుకులైన ప్రత్తి, జనపనార, వేరుశనగ పంటలలో ఉత్పత్తి నిజానికి తగ్గుముఖం పట్టింది. ప్రత్తి ఉత్పత్తి 1964-65లో 5,677 వేల బేళ్ళు వుండగా అది 1969-70 నాటికి 5,233కు పడిపోయింది. జనపనార, మెస్తా విషయంలో ఉత్పత్తి 1961-62లో 8,236 వేల బేళ్ళు కాగా 1969-70 నాటికి 6,570 బేళ్ళకు తీవ్రంగా పడిపోయింది. వేరుశనగ ఉత్పత్తి చాలా వెనుకబడి వుంది. తత్ఫలితంగా అమెరికా నుండి సోయా చిక్కుడు, నూనె దిగుమతి తప్పనిసరి అయిపోయింది. వేరుశనగ ఉత్పత్తి 1964-65లలో 5,888 వేల టన్నులు వుండగా, అది 1969-70 నాటికి 5,130 వేల టన్నులకు పడిపోయింది. అదే ఆర్బిఐ ప్రకారం “పప్పు దినుసుల ఉత్పత్తి స్వల్పంగా తగ్గింది” మరియు “1970-71లో ప్రత్తి, ముడి జనపనార ఉత్పత్తి 1969-70లో కంటే తక్కువగా వుంటుందని అంచనా వేస్తున్నారు”.

పరిశ్రమల అవసరాల రీత్యా గాని, జనాభా పెరుగుదల అవసరాల రీత్యా గాని వ్యవసాయోత్పత్తి పెరగడం లేదన్నది వాస్తవం.

బడ్జెటు సంక్షోభం - ద్రవ్యోల్బణం

పన్నులు అంతకంతకూ పెరిగిపోతున్నా కూడా తన బడ్జెటు అవసరాలకు ప్రభుత్వ వనరులు తీవ్రంగా సన్నగిల్లిపోవటం ప్రారంభమైంది. 1962 తరువాత రక్షణ వ్యయం విపరీతంగా పెరిగిపోవటంతోనూ, విదేశాల నుండి తీసుకొన్న రుణాలను, వాటికి వడ్డీలను చెల్లించటంలోనూ భారం ఏటా పెరిగిపోవటంతోనూ, “1970-71లో కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం బడ్జెటు కార్యకలాపాలు మొత్తం పరిస్థితి గణనీయంగా క్షీణించటాన్ని

సూచిస్తున్నాయి.” (రిజర్వు బ్యాంకు బులెటిన్, ఆగస్టు 1971)

1969-70లో మొత్తం (బడ్జెటు) లోటు స్వల్పంగా 37 కోట్ల రూపాయలు ఉండగా, 1970-71 సంవత్సరపు సవరించబడిన అంచనాలు ఈ లోటు 455 కోట్ల రూపాయల వరకు ఉందని తెలుపుతున్నాయి. ఆర్థిక మాంద్యం నుండి మన ఆర్థిక వ్యవస్థ ఇంకా పూర్తిగా కోలుకోకముందే ఈ లోటు సంభవించిందని, “మొత్తంగా ఆదాయాల పెరుగుదల రేటు గణనీయంగా తక్కువగా వున్న కారణంగా మొత్తం ఖర్చుల పెరుగుదల రేటులో తగ్గుదల వచ్చినప్పటికీ కూడా (లోటు పరిస్థితి ఇలా) క్షీణించిందని” మనం గుర్తుంచుకొన్నట్లయితే, 1971-72లో దేశం ఎలాంటి ప్రమాదకర పరిస్థితిని ఎదుర్కొనవలసి వస్తుందో తేలిగ్గానే ఊహించవచ్చును. వర్తమాన సంవత్సరంలో రాజకీయ, ఆర్థిక సంక్షోభం మరింత తీవ్ర దశకు చేరుకున్నది. 1971-72 సంవత్సరపు బడ్జెటు సహితం 387 కోట్ల రూపాయల లోటు వుంటుందని ఊహించింది. రిజర్వు బ్యాంక్ ప్రకారం ఇప్పటికే, అంటే ప్రస్తుత ఆర్థిక సంవత్సరపు మూడు మాసాలలోనే (1971 ఏప్రిల్ 1 నుండి జూన్ 25 వరకు) రిజర్వు బ్యాంకు ప్రభుత్వ రంగానికిచ్చిన నికరమైన రుణం గణనీయంగా పెరిగింది. అంతకు ముందటి సంవత్సరం అదేకాలంలో ఈ రుణం 65.5 కోట్ల రూపాయలు పెరగగా ఈ సంవత్సరం అది 468 కోట్ల రూపాయల మేర నికరంగా పెరిగింది.

బడ్జెట్లు భారత ప్రభుత్వ స్వాధీనం తప్పిపోయాయనేది; రాష్ట్ర, కేంద్ర ప్రభుత్వాలు నిత్యమూ నిరంతరమూ అంతకంతకు హెచ్చు మోతాదులో పెరిగిపోతున్న నోట్ల ముమ్మరంపై ప్రధానంగా ఆధారపడుతున్నాయనేది వాస్తవం కాదా?

మాంద్య పరిస్థితుల మధ్య ఈ ద్రవ్యోల్బణంతో ఈ సంక్షోభ భరితమైన ఆర్థిక వ్యవస్థలో ధరల పెరుగుదల ఒక ప్రధాన లక్షణమై పోయింది. ‘ది ఎకనమిక్ అడ్వైజరీ’ వారి టోకు ధరల సూచిక 1969 జూన్ చివర్లో 173.5గా ఉండేది - (1961-62లో 100 అనుకొంటే). అది 1970 జూన్ చివరి నాటికి 180.5కి పెరిగి, మరలా 1971 జూన్ చివరి నాటికి మరింతగా పెరిగి 186.1 స్థాయికి చేరుకున్నది. అయితే ఈ ధరల సూచికలు మార్కెట్లో వినియోగదారుల ముక్కు పిండి వసూలు చేస్తున్న నిజమైన ధరలను సూచించవు. దేశాన్ని జలగల్లా పీల్చి పిప్పిచేసే ‘దేశభక్తులకు’ అమితానందం కలిగే రీతిలో

ధరల పెరుగుదల ధోరణి కొనసాగుతూనే ఉంది. బంగ్లాదేశ్ సంక్షోభం, భారతదేశంలో లక్షలాది కాందిశీకులు ప్రవాహంలాగా ప్రవేశించడం, అడ్డా అదుపు లేకుండా పెరిగిపోతున్న నోట్ల ముమ్మరపు ఆర్థిక వ్యవస్థ, పాకిస్థాన్ కి వ్యతిరేకంగా 'దేశభక్తియుత' యుద్ధమూ - ఇవన్నీ వేతనాలను స్తంభింపజేయటానికే కాక ధరలను విపరీతంగా

పెట్టుబడి మదుపు రూపంలో విదేశాలకు రుణపడి ఉండటమన్నది భారీఎత్తున నిరంతరంగా పెరిగిపోతుండటం. దీనివల్ల మన వనరులు అంతకంతకూ ప్రవాహంగా విదేశాలకు తరలించ బడుతున్నాయి. విదేశీ అప్పుల మీద విపరీతమైన వడ్డీరేట్లు - విదేశీ అప్పుల చెల్లింపు భారం పెరిగి పోతుండటం, లాభాల తరలింపు, రాయల్టీల

పరిస్థితి క్షీణించడంతో ప్రస్తుత ఖాతాలో లోటు సంవత్సరకాలంలో 108 కోట్ల రూపాయల నుండి రూ॥ 280.7 కోట్లకు చేరుకొన్నది". "మొత్తం బయటికి తరలించబడుతున్న విదేశీ మారకంలో దాదాపు సగంగా ఉంటున్న పెట్టుబడిపై ఆదాయపు చెల్లింపు క్రమంగా పెరుగుతూ ఒక్క సంవత్సరంలోనే రూ॥ 23.2 కోట్ల నుండి రూ॥ 271.5 కోట్లకు చేరుకొన్నది. 1970లో అదనంగా బయటికి తరలించబడిన విదేశీ మారకంలో సగానికి పైగా అప్పుల రుణాలపై వడ్డీ చెల్లింపులకి ఉపయోగపడ్డాయి. ఇది 1969లో రూ॥ 186.5 కోట్లు ఉండగా, 1970లో రూ॥ 203.5 కోట్లకు పెరిగింది. (రిజర్వు బ్యాంకు వార్షిక నివేదిక)

ఈ విధంగా వలస పాలకుల ప్రత్యక్ష పాలనా కాలంలో మనదేశ వనరులు పెద్దఎత్తున తరలించబడినట్లుగానే నేడు కూడా భారతదేశంలో విభిన్న రూపాల్లో కొనసాగుతున్న సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ విపరీత వేగంతో పెరిగిపోతున్నది. ఇది చివరికి మన దేశాన్ని పాత అప్పుల చెల్లింపు కోసం, కొత్త అప్పులు చేయటానికి బిక్షాందేహి అనటం, అప్పుల చెల్లింపును వాయిదా వేయటం,

విదేశీ వాణిజ్యం ఖాతా ప్రకారం పెట్టుబడులపై ఆదాయం గానూ అప్పుల చెల్లింపు గానూ చేసిన చెల్లింపులు (కోట్ల రూపాయలలో)		
పట్టిక-1	విదాది	పెట్టుబడులపై ఆదాయం
		అప్పుల చెల్లింపు
	1960-61	61.9
	1965-66	134.3
	1966-67	203.9
	1967-68	229.3
	1968-69	239.7
	1969-70	251.6

పెంచుకొనుటకు ఈ పరమ 'దేశభక్తులు' అనబడే వారికి అనుకూల వాతావరణాన్ని ఏర్పర్చాయి. తూర్పు పాకిస్థాన్ లో భారత సైన్యం జోక్యం చేసుకొన్న కొద్ది గంటలలోనే దుకాణాల నుంచి కిరసనాయిలు అదృశ్యమై పోయింది. పంచదార, పప్పులు, బియ్యం ధరలు అంతకు ముందున్న స్థాయికంటే విపరీతంగా పెరిగాయి. ఆంతరంగిక బుద్ధతా చట్టం, అత్యవసర పరిస్థితి ప్రకటన ఈ 'దేశభక్తుల'కు దేవుడిచ్చిన వరాలుగా తయారయ్యాయి. దేశ నాయకులు వల్లించిన చౌకబారు దేశభక్తి భావోద్వేగాల నినాదాల వెల్లువ ఈ సంపన్న రాబందుల నిజమైన కార్యకలాపాల నుంచి సామాన్యుడి దృష్టిని మరల్చడానికి వినియోగ పడింది.

అందువల్లే ఉత్పత్తి పెరుగుదలతో నిమిత్తం లేకుండా ద్రవ్య వనర్లు, డబ్బు సరఫరా విస్తరించడం, పారిశ్రామిక, వ్యవసాయ రంగాల ఉత్పత్తిలో ఎదుగూబొదుగూ లేని స్థితి, ధరలు నిరంతరం పెరిగేలా వత్తిడి చేస్తాయన్నది విదితమే.

విదేశీ వాణిజ్యంలో పెరుగుతున్న లోటు

ఆంతరంగిక ఆర్థిక సంబంధాలు బడ్జెట్ లోటు రూపంలో వ్యక్తమై, ద్రవ్యోల్బణం అంతకంతకు పెరగటానికి ఎలాగైతే దారితీసిందో; అలాగే అంతర్జాతీయ ఆర్థిక సంబంధాలలో కూడా భారత ఆర్థికవ్యవస్థ విదేశీ వాణిజ్యంలో అంతకంతకూ పెరుగుతున్న లోటును ఎదుర్కొని, అంతర్జాతీయ 'సహాయం' పై మరింత ఆధారపడటానికి దారితీసింది. విదేశీ వాణిజ్యం లోటులో అత్యంత కలవరపరచే ప్రమాదకరమైన అంశం-అప్పుల రూపంలో, విదేశీ ప్రైవేటు

చెల్లింపు, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఖర్చుల చెల్లింపు, అంతర్జాతీయ పైనాన్సు పెట్టుబడి అనుసరిస్తూన్న అనేక ఇతర రూపాల అసాధారణ లూటీ -ఎంతగా ఉన్నాయో ఈ క్రింది పట్టికలో చూడవచ్చును. 'పెట్టుబడులపై ఆదాయం'గానూ (Investment

రూపాయి లింగి చెల్లింపు కార్యక్రమం మార్చబడిన రేణు వాయిదా వేయబడిన మొత్తాలు (అమెరికన్ డాలర్లు మిలియన్లలో)					
పట్టిక-2	1966-67	1967-68	1968-69	1969-70	1970-71
జపాన్	3	6	17	19	25
ఐ.బి.ఆర్.డి	-	15	15	15	15
అమెరికా	-	-	9	9	9
కెనడా	-	1	1	1	-
మొత్తం	3	22	42	44	49

Income), 'అప్పుల చెల్లింపు' గానూ (Amortisation) విదేశీ మారకంలో చెల్లింపులు ఎంత విపరీతంగా పెరిగాయో ఈ పట్టిక చూపుతోంది. రిజర్వు బ్యాంకు (1971 ఆగస్టు బులెటిన్ -పేజీలు 1391, 1392) భారతదేశపు విదేశీ వాణిజ్యం ఖాతాలో ఇది ఉదహరించబడినది : (పట్టిక-1 చూడండి)

ఈ అంకెలు భారతదేశంపై అంతర్జాతీయ ద్రవ్య పెట్టుబడి సాగిస్తున్న దోపిడీలో ఒక భాగాన్ని మాత్రమే చూపుతున్నాయి. రిజర్వు బ్యాంకు 1971 వార్షిక నివేదిక ప్రకారం 1970కి సంబంధించిన విదేశీ చెల్లింపుల సమతూకం గురించిన తాజా వివరాలు "ఈ ఏడాది 1969 కంటే భారతదేశం చెల్లింపుల పరిస్థితి మరింతగా దిగజారిపోయిందని రుజువు చేస్తున్నాయి. "వ్యాపారంలోనూ, తెలియని ఇతర విధాలుగానూ

రుణాల చెల్లింపు కార్యక్రమాన్ని మార్చుకోవటం లాంటి దయనీయమైన, అప్రతిష్టాకరమైన దశకు చేర్చింది. పాత అప్పుల చెల్లింపు కోసం మరలా చేసిన అప్పుల గురించి పట్టిక-2 వెల్లడిస్తోంది:

రిజర్వు బ్యాంకు వార్షిక నివేదికలో ఉదహరించిన పై పట్టికలో 1968-69, 1969-70 సంవత్సరాలలో ఏటా 3 మిలియన్ డాలర్లు చొప్పున అమెరికా వాయిదా వేసిన వడ్డీ మొత్తాలు కూడా చేరి ఉన్నాయి.

భారత ఆర్థిక వ్యవస్థని ఇంత హీనస్థాయికి దిగజార్చిన తర్వాత భారతదేశపు పరువు ప్రతిష్టలు అవమానకరంగా అతిహీన స్థాయికి చేరుకోవడం ఆశ్చర్యకరమైందేమీ కాదు.

ఘృడల్ వ్యతిరేక, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ప్రజాతంత్రవిప్లవాన్ని విజయవంతం చేయకుండా జాతి జీవనంలోని ఏ ఒక్క రంగంలోనూ

అవసరమైన వేగంతో పురోభివృద్ధిని సాధించటం సాధ్యంకాదని ప్రపంచ చరిత్ర రుజువు చేసింది. మధ్యయుగాల నాటి ఫ్యూడల్ సమాజాన్ని పూర్తిగా నాశనం చేయడానికి దారితీసిన ఫ్యూడల్ వ్యతిరేక విప్లవమే పశ్చిమ యూరపులో పెట్టుబడిదారీ విధానం, పారిశ్రామికీకరణ పెద్ద అంగలు వేసుకుంటూ ముందుకు సాగిపోవటానికి, విద్యావిజ్ఞానాల పెరుగుదలకు పెద్ద ఊపునిచ్చింది. అమెరికాలో సాగిన సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, బానిస వ్యతిరేక విప్లవాలు సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ, ఇతర పెట్టుబడిదారీయేతర దోపిడీ రూపాల నుండి బయటపడి బ్రహ్మాండంగా పురోగమించడానికి బాటలు వేశాయి.

సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ వలన మన దేశం నుంచి తరలిస్తున్న సంపద గురించి లెక్కగట్టటం అసాధ్యం. దాని పద్ధతులు చట్టబద్ధంగా, చట్టవిరుద్ధంగా తెలిసే విధంగా, తెలియనివిధంగా బహుముఖంగా ఉన్నాయి. సామ్రాజ్యవాదం బ్రహ్మరాక్షసిగా వందల వేల పద్ధతులలో మనదేశాన్ని పీల్చిపిప్పి చేస్తున్నది. పెట్టుబడి తరలింపు, లాభాలు, రాయల్టీలు, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం వగైరా రూపంలో తరలిస్తున్న సంపద గురించి భారత ప్రభుత్వం రిజర్వ్ బ్యాంకు ద్వారా ఇస్తున్న లెక్కలు దుర్మార్గమైన తక్కువ అంచనాలని ఇది వరకే గమనించాము. రుణపెట్టుబడి, దానిపై వడ్డీలు తిరిగి చెల్లించే మొత్తాలలో అంతర్జాతీయ ద్రవ్య నిధి (IMF) సంస్థకు చెల్లిస్తున్న సర్వీసు ఛార్జీలు, పి.యల్-480 నుంచి తీసుకొన్న రూపాయి రుణాల అసలు వడ్డీల తిరిగి చెల్లింపులు సైతం చేర్చడం లేదు. ఆదాయం పన్ను, మోటారు వాహనాల పన్ను తదితర అనేక పన్నుల మినహాయింపుల ద్వారా విదేశీ పెట్టుబడిదారులకు కల్పిస్తున్న సౌకర్యాలు, రాష్ట్ర కేంద్ర ప్రభుత్వాలు బడ్జెటులపై వీటి ప్రభావం అంచనా వేయడానికి వీలు కావడం లేదు. ఈ విదేశీ పెట్టుబడుల మూలంగా విదేశీ రుణాల మూలంగా మన దేశంలోని ఆర్థిక, సామాజిక పరిపాలనా రంగాలలో తిష్టవేసి, బ్రహ్మాండమైన జీతాలు తదితర సౌకర్యాల రూపంలో కోట్ల రూపాయలని పీల్చివేస్తున్న అసంఖ్యాక నిపుణులని పిలవకుండానే మనపై రుద్దుతున్నారు.

షరతులతో కూడిన రుణాలను స్వీకరించడం మూలంగా రుణాలు ఇచ్చిన దేశాల నుండి, ఉదాహరణకు అమెరికా నుండి అంతర్జాతీయ ధరల కంటే అతి హెచ్చు ధరలకు సరుకులను కొనుగోలు చేయవలసి రావడం వలన దేశం ఎంత మొత్తం అదనంగా చెల్లించవలసి వస్తుందో;

షరతులతో కూడిన రుణాల వలన ఉదాహరణకు అమెరికా వద్ద కొనుగోలు చేసిన సరుకులలో 50% అమెరికన్ ఓడలలోనే అంతర్జాతీయ రేట్ల కంటే హెచ్చు రేట్లు పెట్టి రవాణా చేయించుకోవాలనే నిబంధనలాంటి అనేక నిబంధనలవల్ల దేశం అదనంగా ఎంత సంపదను కోల్పోతున్నదో; మిలాఖత్ ఒప్పందాలలో సరఫరా వనరు గురించి షరతులు విధించడం వలన రవాణా, చమురు, రసాయనిక తదితర పరిశ్రమలలో మనం ఎంత అదనపు మొత్తాలు బలవంతంగా చెల్లించవలసి వస్తుందో; విదేశీ గుత్త కంపెనీలు బయట ప్రపంచంలో వ్యాపారం చేసేటప్పుడు సర్వ సాధారణంగా తమకు అనుకూలంగా ఇన్వాయిస్ను(వస్తువుల, సేవల ధరల లిస్టు) తగ్గించడం లేదా హెచ్చించడంలాంటి పద్ధతుల వలన మన దేశానికి వస్తున్న నష్టమెంతో; భారతదేశంతో సహా అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలన్నింటితో వ్యాపారం చేసే సందర్భంగా సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడి ఈ దేశాలపై విధించే అననుకూల వ్యాపార షరతుల మూలంగా వచ్చే నష్టమెంతో లెక్కగట్టడం అసలు ఎన్నటికైనా సాధ్యమేనా? విదేశీ బ్రాంచి కంపెనీలు తమ మాతృ సంస్థల నుంచి స్వీకరించిన రుణాలకుగాను తిరిగి చెల్లించిన అసలు, వడ్డీ మొత్తాలకు సంబంధించిన వివరాలు అసలు ప్రభుత్వం వద్ద ఉన్నాయా? ఉంటే వాటిని ఎన్నడయినా దేశానికి ప్రభుత్వం వెల్లడించగలదా? విదేశీ సంస్థలకు సంబంధించిన ఈ బ్రాంచీలు, ఉపసంస్థలు కేంద్ర కార్యాలయ ఖర్చుల (హెడ్డాఫీసుల) నిమిత్తం తమ వంతుగా చెల్లిస్తున్న ఛార్జీలు మొత్తం ఎంత? ఎగుమతులపై సర్వీసు ఛార్జీల పేరుతో చెల్లిస్తున్న మొత్తమెంత?

ఈ విధంగా అసంఖ్యాక పద్ధతుల ద్వారా విదేశీ ఫైనాన్సు పెట్టుబడి మనదేశాన్ని పీల్చిపిప్పి చేస్తున్నది. ఈ పద్ధతులలో కొన్నింటిని పరిశీలిస్తే మనదేశపు లిబరల్ | జాతీయవాదులలో కురువృద్ధుడనదగిన కీర్తిశేషుడు దాదాభాయ్ నౌరోజీ వర్ణించిన “గొప్ప సంపద తరలింపు” (Great Drain) ఈనాటికీ కొనసాగుతున్నదనీ, అయితే భిన్న రూపాలలో మరింత పెద్దయెత్తున అది సాగుతున్నదనీ, దీని మూలంగానే దేశం అతిదారిద్ర్య స్థితికి నెట్టబడిందని స్పష్టం కాగలదు. ఈ విధంగా జాతి కోల్పోతున్న అమూల్యమైన సంపదను అంచనా వేయడానికి వామపక్ష పార్టీలు అనబడేవారితో సహా ఎవరూ ప్రయత్నించకపోవడం చాలా దురదృష్టకరం.

ఇవీ వెనుకబడిన దేశాలను కొల్లగొట్టడంలో సామ్రాజ్యవాదులు అవలంబించే వివిధ రూపాలు. ఆ దోపిడీ ఖచ్చితంగా ఎంత పరిమాణంలో జరుగుతున్నదన్న ఎవరికీ, బహుశా ప్రభుత్వ శ్రేణులకు కూడా తెలియదు. అయితే ఈ కొల్లగొట్టుడు మూలంగా తన బడ్జెట్ను సంతృప్త పరచుకోవడానికి విదేశీ రుణాలను పోగేసుకోవలసి వస్తుంది. దీనివల్ల మన విదేశీ రుణ భారం ఎన్నడూ లేని స్థాయికి క్రమంగా చేరుకుంటున్నది.

గూగుల్లో తటస్థపడిన ఒక నివేదిక ప్రకారం భారతదేశ విదేశీ రుణభారం విదేశీ రుణాలు, ఎన్ఆర్ఐ డిపాజిట్లు మూలంగా 2.63% పెరిగి 2019 మార్చి చివరకు 543 బిలియన్ల డాలర్లకు చేరింది. విదేశీ రుణం 2018 మార్చి అంతం నుండి 2019 మార్చి అంతానికి 13.7 బిలియన్లు పెరిగి 543 బిలియన్ డాలర్లకు చేరిందని ఆర్బిఐ ప్రకటించింది.

అప్పటి డాలర్ విలువ రూ॥ 73.14గా తీసుకొంటే 2019 మార్చి అంతానికి విదేశీ రుణభారం దాదాపు 39.88 లక్షల కోట్లుగా వుంటుంది. విదేశీ రుణ సహాయంపై ఆధార పడడం వల్ల భారతదేశం చేరుకున్న వాస్తవ ఆర్థిక దివాలాకోరు చిత్రమిది. భారత జనాభా 138 కోట్లు అనుకుంటే తలసరి రుణ భారం రూ॥ 28,986 అవుతుంది. ఈ విదేశీ రుణభారం నిరంతరం పెరుగుతుండడం వల్ల మన దేశ బడా బూర్జువా వర్గం కానీ, ప్రభుత్వం కానీ దాన్ని ఎన్నటికైనా తగ్గించగలరన్న సూచనలు ఏవీ లేవు. అందుకు భిన్నంగా అది ఏటేటా పెరుగుతూ పోతున్నది.

ఇటీవల గూగుల్ సర్చ్ ద్వారా తెలిసిన సమాచారం ఇలా వుంది.

త్రైమాసికానికి 1.2% చొప్పున పెరుగుదలతో 31 డిసెంబర్ 2019 నాటికి విదేశీ రుణం మొత్తం 563.9 బిలియన్ అమెరికన్ డాలర్లుగా వుంది. ఆర్థిక శాఖ ఒక రిపోర్టు ప్రకారం ప్రధానంగా వాణిజ్య రుణాల పెరుగుదల వల్ల విదేశీ రుణం ఏటా 2.8% చొప్పున పెరుగుతూ 31 మార్చి 2020 నాటికి 558.5 బిలియన్ డాలర్లకు చేరుకుంది. 2019 మార్చి అంతానికి విదేశీ రుణం 543 బిలియన్ డాలర్లుగా వుంది. విదేశీ నగదు నిల్వలకు విదేశీ రుణభారానికి మధ్య గల నిష్పత్తి 2020 ఆర్థిక సంవత్సరంలో 85.5% వద్దకు చేరింది.

మన దేశం అంతకంతకూ అంతర్జాతీయ ద్రవ్య పెట్టుబడి సముద్రంలో పడి మునిగిపోతున్న వాస్తవాన్ని ఇదంతా స్పష్టంగా సూచిస్తున్నది.

(ఇంకావుంది)

రైతాంగానికి విద్రోహం చేసిన మోడీ ప్రభుత్వం

రైతాంగ వ్యతిరేక, వ్యవసాయ వ్యతిరేక మూడు నల్లచట్టాలకు వ్యతిరేకంగా ఢిల్లీ శివారు రహదార్లనే ఆవాసాలుగా చేసుకొని సంవత్సర కాలం పాటు రైతాంగం ఐక్యంగా ఉద్యమం సాగించిన విషయం మనందరి దృష్టిలో వున్నదే. ఈ ఉద్యమ క్రమంలో 700 మంది పైగా రైతులు ప్రాణత్యాగం చేయవలసి వచ్చినా, కరోనా మహమ్మారి విజృంభించి ప్రపంచాన్ని కలవరపెట్టినా, గడ్డకట్టించే చలి. జోరున వర్షాలను లెక్కచేయకుండా సాగిన ఉద్యమమిది. పలు ధపాలుగా ప్రభుత్వం బూటకపు చర్చల తతంగం నిర్వహించినప్పటికీ, తమ డిమాండ్లు నెరవేరేవరకు ఉద్యమం కొనసాగుతుందని సంయుక్త కిసాన్ మోర్చా నాయకత్వం తేల్చి చెప్పింది. ఆందోళనకారులకు ఆహార సరఫరాలను అందకుండా నిరోధించటం మొదలుకొని జాతీయ రహదార్లపై ప్రభుత్వమే మేకులు దిగగొట్టి, అగడ్తలు తవ్వించి, ముళ్ళ కంచెలు వేయటంతోపాటుగా, సాగుతున్న ఉద్యమంపై అనేక తప్పుడు ఆరోపణలతో ప్రధాన స్రవంతి మీడియా ద్వారా ప్రచారాలు కావించింది. అయినా రైతాంగ మనోధైర్యాన్ని దెబ్బతీయలేక పోయింది. జనవరి 26న గణతంత్ర దినోత్సవ సందర్భంగా ఎర్రకోటపై శిక్కు మతపరమైన జెండాను తమ అనుయాయులతో ఎగుర వేయించటం ద్వారా ఉద్యమానికి మత రంగు పులమాలని కుట్రపూరితంగా ప్రభుత్వం ప్రయత్నించి అభాసుపాలైంది. ఈ ఘటనను సాకుగా చేసుకొని వేలాదిమందిపై రాజద్రోహ నేరారోపణలతో కేసులు బనాయించి వారిని వేధింపులకు గురిచేసింది. గత సంవత్సరం అక్టోబర్ 3న లఖింపూర్ ఖేరీలో కేంద్రమంత్రి తనయుడు అశిష్మిశ్రా శాంతియుతంగా నిరసన తెలుపుతున్న రైతాంగంపైకి కారును వేగంగా నడిపి నాలుగు నిండు ప్రాణాలను బలిగొన్నాడు. ఈ మొత్తం క్రమంలో నిరంతరాయ ఆందోళనోద్యమాలను దేశవ్యాపితంగా విస్తరించే ప్రయత్నం చేస్తూ సంయుక్తమోర్చా ఉద్యమాన్ని నడిపింది.

ఈ నేపథ్యంలో, పంజాబ్ లో జరగనున్న రాష్ట్రశాసన సభ ఎన్నికలు తదితర రాజకీయ కారణాలతో నవంబర్ 19న మోడీ మూడు నల్లచట్టాలను ఉపసంహరించుకుంటున్నట్లుగా ప్రకటించాడు. అత్యంత మొండిగా, నిరంకుశంగా వ్యవహరిస్తూన్న కేంద్రప్రభుత్వాన్ని ఆ మేరకు వెనక్కుగొట్టటంలో ఉద్యమం విజయం సాధించింది. అయితే ఇది మోసపూరితమైన ప్రకటన అనీ, దీనిని శంకించాల్సిన అవసర ముందనీ 5-12-21 'జనశక్తి' హెచ్చరించింది. ఈ హెచ్చరికను నిజంచేసేదిగానే గత 8 నెలల కేంద్రప్రభుత్వ రైతాంగ విద్రోహ ఆచరణ స్పష్టమౌతోంది. వెల్లువలాగా ముందుకొచ్చి స్థిరపడుతూ, నూతన ప్రాంతాలకు విస్తరిస్తూ, దేశవ్యాపిత సంఘభావాన్ని కూడగట్టుతూ ఉద్యమాన్ని ఏదో విధంగా విరమింపజేసి వెనక్కు పంపటాన్ని ప్రభుత్వం ప్రధాన ఎత్తుగడగా అనుసరించింది. హామీలను ఆచరణలో పెట్టకుంటే, తిరిగి మరలా ఈ స్థాయిలో ఉద్యమాన్ని కూడగట్టటం వెనువెంటనే కష్టసాధ్యమౌతుందనే అంచనాతోనే కేంద్రప్రభుత్వం కుట్రపూరితంగా వ్యవహరించింది. నూతన ఆర్థిక విధానాలను వేగంగా అమలుచేస్తున్న కేంద్రంలోని బిజెపి ప్రభుత్వం రైతాంగాన్ని, వ్యవసాయాన్ని సామ్రాజ్యవాద సంస్థలకు, బడాకార్పొరేట్లకు కట్టబెట్టటానికి చర్యలు చేపడుతోంది. వాస్తవానికి మోడీ ప్రభుత్వం ముందుకు తెచ్చిన మూడు నల్లచట్టాల లోని వివిధ అంశాలు-ప్రభుత్వ వ్యవసాయ మార్కెట్ల రద్దు, ఈ-నామ్ల ఏర్పాటు, కాంట్రాక్టు/కార్పొరేటు వ్యవసాయం, ప్రభుత్వ పంపిణీ వ్యవస్థకు మంగళం, పంటలన్నింటికీ చట్టబద్ధంగా గిట్టుబాటు ధరలు ప్రకటించక పోవటం, నిత్యావసరాలపై ప్రభుత్వ నియంత్రణను తొలగించటం వంటివన్నీ కాంగ్రెస్ పాలనా కాలం నాటినుండీ అనేక రాష్ట్రాలలో ఇవిధ స్థాయిల్లో అమలువుతూ వస్తున్నవే. వీటన్నింటినీ క్రోడీకరించి సామ్రాజ్యవాద సంస్థలకు మరింత సులభతరం చేసే లక్ష్యంతో మోడీ ప్రభుత్వం ఆ మూడు చట్టాలను తెచ్చింది తప్ప, ఈ

చట్టాలలోని అంశాలు ఇప్పటిదాకా అమలులో లేనివి కావు. మూడు చట్టాల ఉపసంహరణ ప్రకటనలో భాగంగా గిట్టుబాటు ధరలపై నిర్ణయానికి ఉన్నతస్థాయి కమిటీని ఏర్పాటుచేస్తామని, విద్యుత్ సవరణ బిల్లునుండి వ్యవసాయాన్ని మినహాయితామన్న హామీలు నేటికీ ఉద్యమం విరమించి 8 నెలలు గడుస్తున్నా ప్రభుత్వం కార్యరూపం ఇవ్వలేదు. రైతాంగ ఉద్యమ కారులపై బనాయించిన కేసులను ఎత్తివేయ లేదు. కేంద్రప్రభుత్వం ఇచ్చిన హామీలను అమలు చేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ జులై 31న జాతీయోద్యమ నాయకుడు షహీద్ ఉద్దంసింగ్ వద్దంతి రోజున దేశవ్యాపితంగా కేంద్రప్రభుత్వ రైతాంగ విద్రోహ దినంగా జరపాలని కిసాన్ సంయుక్త మోర్చా ఇచ్చిన పిలుపుమేరకు దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో ఆందోళనలు సాగాయి. ఈ డిమాండ్లపై రైతాంగ ఉద్యమాన్ని పునర్నిర్మించే ప్రయత్నం హర్షణీయం. ఈ సందర్భంగా ప్రపంచ బ్యాంకు షరతులలో భాగంగా వ్యవసాయ పంపుసెట్లకు మీటర్లు బిగించే ప్రక్రియను వ్యతిరేకిస్తూ, ఇటీవల పాలు, పాల ఉత్పత్తులపై కేంద్ర ప్రభుత్వం విధించిన జిఎస్ టీని రద్దుచేయాలని, కేంద్రప్రభుత్వం రైతాంగానికిచ్చిన హామీలను రద్దుచేయాలని ఆందోళనకారులు డిమాండ్ చేశారు. 75 సంవత్సరాల 'ఆజాదీ కా అమృత్ మహోత్సవ్' అంటూ సంబరాలలో ప్రజలను ముంచి, సామ్రాజ్యవాదులకు దేశాన్ని తెగనమ్మి వేస్తున్న పాలకుల కార్మిక, రైతాంగ, ప్రజావ్యతిరేక స్వభావాన్ని రైతాంగ ఉద్యమ నాయకత్వం ప్రజలకు విడమరించి వివరించగలగాలి. అప్పుడే వ్యవసాయంలో విత్తనాలు మొదలుకొని గిట్టుబాటు ధరల వరకు సామ్రాజ్యవాదుల చొరబాటుకు వ్యతిరేకంగా రైతాంగ ప్రజానీకాన్ని సరైన దిశగా విద్యావంతం చేయటం ద్వారా నిలకడైన ఉద్యమనిర్మాణం సాధ్యమౌతుంది. ★

Read ! **Subscribe!!**

వర్గ సంఘర్షణ కా పుకార్

Hindi Organ of Central Committee of CPI (ML)

Read ! **Subscribe!!**

Class Struggle

Organ of Central Committee of CPI (ML)

జనశక్తి పత్రిక చందాలు పంపవలసిన ఎకౌంట్ వివరాలు:

Account Holder: SUNKARA
SESHAMMA
Account Number: 50100399862852
IFSC: HDFC0004188
Branch: MADHURAWADA
Account Type: SAVING

బీహార్ లోని రోహతాస్, కైమూర్ జిల్లాల లోని వివిధ బ్లాక్ లలో పూర్వ భూస్వాములు ప్రభుత్వ భూములను స్వాధీనం చేసుకోవటాన్ని నిరసిస్తూ ఏఐకెఎమ్ కెఎస్ ఆందోళనా కార్యక్రమం చేపట్టింది. జూన్ 7న దఫ్తార్ బ్లాక్ లోనూ, కైమూర్ లో జూన్ 17న, రోహతాస్ జిల్లా కేంద్రంలో జూన్ 22న, శివసాగర్ బ్లాక్ లో జూన్ 24న ఈ ఆందోళనా కార్యక్రమాలు నిర్వహించారు. వందలాదిమంది భూమిలేని నిరుపేదలు, కౌలురైతులు ఈ ధర్నాలలో పాల్గొని 'ప్రభుత్వ భూములన్నీ ప్రజల భూమిలే' అని నినదించారు. ఏ ప్రాంతంలో ఎంత భూములను భూస్వామ్య పెత్తందార్లు కబ్జా చేశారో ఆ వివరాలన్నింటినీ అధికారులకు అందజేశారు.

అధికారుల అవినీతి, లంచగొండితనాలకి వ్యతిరేకంగా 2022 జూన్ 22న ఏఐకెఎమ్ కెఎస్, సిపిఐ(ఎం-ఎల్), కొబాస్ బ్లాక్

కమిటీల ఆధ్వర్యంలో ప్రదర్శన, సభ నిర్వహించారు. భూమిలేని నిరుపేదలకు నివాసయోగ్యమైన భూమిని పంపిణీ చేయటంలో ఈ అధికారులు, భూమాఫియా, పోలీసు ఉన్నతాధికార యంత్రాంగము అనేక అవకతవకలకు పాల్పడ్డారు. బీహార్ లో ఎక్కడ చూసినా మాఫియా రాజ్యం నడుస్తోంటుంది. పోలీసు స్టేషన్ లో, న్యాయస్థానాలలో అవినీతి, లంచ గొండితనం పెచ్చుమీరిపోయాయి. వారంతా పీడకులకు, రౌడీగూండాలకు అనుకూలంగా వ్యవహరిస్తున్నారు. బీహార్ లోని ప్రతి జిల్లాలోనూ, ప్రతి బ్లాక్ లోనూ బాహటంగా లూటీ జరుగుతోంది. కొన్ని ప్రాంతాలలో భూమి పేదల పేరిటే వున్న పెత్తందారులు, గూండాలే ఆ భూములపై యాజమాన్యం చెలాయిస్తున్నారు. కొబాస్ నగర్ గ్రామ పంచాయత్ ప్రాంతంలో తాత్కాలిక గుడిశెలలో రోజులు వెళ్ళదీస్తున్నారు.

వారికి కనీస నివాస భూమిని కూడా ప్రభుత్వం కల్పించకపోవటమే కారణం. అయితే భూస్వాముల పనుపున స్థానిక పోలీస్ అధికారులు, జిల్లా ఉన్నతాధికారులు ప్రొక్లేయినర్లతో ఆ గుడిశెలను కూడా తొలగించి వారికి నిలువ నీడలేకుండా చేస్తున్నారు. దీనిని నిరసించినవారిపై పోలీసులు తప్పుడు కేసులు బనాయిస్తున్నారు. నితిష్ ప్రభుత్వంతో ప్రజలు విసిగిపోయి వున్నారు. బిజెపి ప్రభుత్వం మతగోడవలు, కుల కొట్లాటలు సృష్టిస్తోంది. ముస్లిములపై, దళితులపై, ఆదివాసీ పేదలపై అత్యాచారాలకు పాల్పడుతూన్న వారికి దన్నుగా నిలుస్తోంది. ఈ ఫాశిస్టు తరహా ప్రజావ్యతిరేక కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల విధానాలపై సంఘటితంగా ఉద్యమించాలని సభలో వక్తలు పిలుపునిచ్చారు. ★

(చివరి పేజీనుండి)

వ్యవస్థ ఏర్పాటు చేయవలసిన ఆవశ్యకతను వివరించారు. సామ్రాజ్యవాదులకు ఊడిగం చేస్తూ దేశ సంపదలను మరింతగా దోచిపెడుతూ మోడీ నాయకత్వంలోని కేంద్ర ప్రభుత్వం, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రపంచీకరణ విధానాలను వేగంగా అమలుచేస్తూ వెళ్తున్నారని, ఫలితంగా ప్రజా జీవితం తీవ్ర సంక్షోభంలో చిక్కుకుందని, దీనికి వ్యతిరేకంగా ఐక్య ప్రజాఉద్యమాలు నిర్మించాల్సిన కర్తవ్యం కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులపై వుందన్నారు. నానాటికీ దళితులపై పెరుగుతున్న దాడులు, పూర్వ దౌర్జన్యాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలను సంఘటితం చేయాలన్నారు.

జనసాహితి రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా॥ దివి కుమార్ పాలకుల మతోన్మాద రాజకీయ కుట్రలను వివరించారు. స్త్రీవిముక్తి సంఘటన రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా॥ సి.విజయ ప్రజలపై నానాటికీ పెరుగుతోన్న నిత్యావసర వస్తువుల భారాలకు, మహిళలపై సాగుతున్న దాడులు, అత్యాచారాలకు వ్యతిరేకంగా సాగే పోరాటాలను వ్యవస్థ మార్పుదిశగా ఎక్కుపెట్టాలన్నారు.

ఒంగోలు, 31-7-22:

కామ్రేడ్ టి.ఎన్. 46వ వర్ధంతి సందర్భంగా సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ప్రకాశంజిల్లా కమిటీ ఆధ్వర్యంలో స్థానిక మల్లయ్యలింగం భవన్ లో జరిగిన సభకు టి.ఎన్.మెమోరియల్

ట్రస్టు సభ్యులు కారుమంచి సుబ్బారావు అధ్యక్షత వహించారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ డివిఎస్ స్వామి మాట్లాడుతూ ధరల పెరుగుదల, నిరుద్యోగం సమాజాన్ని పట్టి పల్లారుస్తున్నాయని, ఈ సంక్షోభం నుండి బయటపడాలంటే కా॥ టి.ఎన్. చూపిన మార్గంలో శ్రామిక వర్గాల్ని సంఘటిత పోరాటాలకు సంసిద్ధం చేయటమే ఏకైక మార్గమని చెప్పారు. ఈ సభలో ఇంకా రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ ఎన్.లలితకుమారి, ఏఐఎఫ్ టియు(న్యూ) నాయకులు ఎం.ఎస్. శాయి; ప్రగతిశీల మేధావుల వేదిక కన్వీనర్ పంగులూరి గోవిందయ్య ప్రసంగించారు. ★

స్వంతకాళ్ళపై నిలబడదామన్న ఆలోచనేలేని సామ్రాజ్యవాదులకు ప్రజల బడ్డెట్టు సొమ్మును కట్టబెట్టి దళారీ బూర్జువా వర్గాన్ని వారి కనుసన్నలలో నిలబెట్టింది అభివృద్ధి! అభివృద్ధి నిరోధకత్వం ఊడలుదిగి ప్రజాజీవన రంగాలన్నింటిలోకి వెలుగురేకలు ప్రసరించకుండా ప్రకాశించింది అభివృద్ధి!

అందుకే ఇది మృతజీవనం! సామ్రాజ్యవాద, భూస్వామ్య విధానాలు అంతంకాకుండా సమాజం ఒక్కడుగు కూడా ముందుకు వేయదని గుర్తించి వాటిని పెళ్లగించేందుకు పోరాటంలో కురికిన భారత ప్రజలు వంచనకు గురయ్యారు. భారత బడా బూర్జువావర్గం-భూస్వామ్యవర్గంతోనూ, వలస పాలకులతోనూ నీచ ఒప్పందం చేసుకుని భారత ప్రజల ఆకాంక్షలను వమ్ముచేసింది; విద్రోహం చేసింది.

భూస్వాముల, సామ్రాజ్యవాదుల ఆస్తులను కాపాడటమే కాదు. వారి పాలనకు ఆలంబనగా వున్న రాజ్యవ్యవస్థను ఏమాత్రం చెక్కుచెదరకుండా కాపాడింది. సామ్రాజ్యవాదులతో చేతులు కలిపి ప్రజలను దోచుకునేందుకు భూస్వామ్య బడాబూర్జువాలు చేసిన ఈ విద్రోహం ఫలితంగా వచ్చింది స్వాతంత్ర్యం కాదు. అధికారమార్పిడి. అందుకే స్వాతంత్ర్య పోరాట కర్తవ్యాలు పరిపూర్తి కాకుండా మిగిలిపోయాయి. భూస్వామ్య వ్యవస్థను రద్దుపరిచే వ్యవసాయ విప్లవోద్యమం, సామ్రాజ్యవాదాన్ని తరిమికొట్టే జాతీయ విప్లవమూ కలగలిసి సాగే నూతన ప్రజాతంత్రవిప్లవం మాత్రమే ఈ వైరుధ్యాలను పరిష్కరించి భారత సమాజాన్ని పురోగమనంవైపు, దోపిడీ పీడనాలులేని సోషలిస్టు సమాజంవైపు నడిపించగలుగుతుంది. ఈ దిశగా పడిలేస్తూ సాగుతున్న ప్రజాతంత్ర, విప్లవోద్యమ వెల్లువను ఏ శక్తులూ అడ్డలేవు. ఈ విప్లవాన్ని అరికట్టామని దోపిడీ వర్గాలెంత విర్రవీగినా, ప్రగతి రథచక్రాల గమనాన్ని మార్చలేవు. విప్లవ విజయం తథ్యం. ఇది చరిత్ర చెప్పిన సత్యం!

61 ఏళ్ళ మృతజీవనం (20-8-2008 'జనశక్తి' సంచిక సంపాదకీయం నుండి...)

- కా॥జస్వంత్

మార్క్సిస్టు ఆర్థికవేత్త, విప్లవ యోధుడు కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి 46వ వర్ధంతి సభలు

అనంతపురం సభలో ప్రసంగిస్తున్న కా॥సి.పెద్దన్న వేదికపై ఇతర వక్తలు; పట్టణంలో ప్రదర్శన

(కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల ప్రముఖ నాయకుడు, మార్క్సిస్టు ఆర్థికవేత్త, విప్లవయోధుడు కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి 46వ వర్ధంతి సభను ఏ.పి.లోని పలు ప్రాంతాల్లో జరిపి సిపిఐ(ఎం-ఎల్) శ్రేణులు, రైతు, కూలీ, పేదలు కా॥టి.ఎన్.కు ఘన నివాళులర్పించారు. అనంతపురం, నెల్లూరు, వెంకటగిరి, ఒంగోలు, విజయవాడలలో వర్ధంతి సభలు నిర్వహించారు. రిపోర్టులను సంక్షిప్తంగా అందిస్తున్నాం. - సం॥)

అనంతపురం, 28-7-22 :

కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి 46వ వర్ధంతిసభ 28-7-22న సిపిఐ(ఎం-ఎల్) అనంతపురంజిల్లా కమిటీ ఆధ్వర్యంలో స్థానిక లలితకళాపరిషత్ హాల్లో జరిగింది.

సభకు ముందుగా వందలాదిమంది కష్టజీవులు ఎర్రజెండాలు చేబూని ప్రియతమ నాయకునికి జోహార్లర్పిస్తూ స్థానిక కృష్ణ కళామందిర్ నుండి ప్రదర్శనగా బయలుదేరి సభాస్థలికి చేరుకున్నారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా కార్యదర్శి కామ్రేడ్ సి. పెద్దన్న ఈ సభలో మాట్లాడుతూ తన తుదిశ్వాస వరకు పేదల పక్షాన నిలిచి పోరాడిన త్యాగధనుడిగా కా॥టి.ఎన్.ను పేర్కొంటూ జోహార్లర్పించారు. జైలు జీవితం, అజ్ఞాతవాసం, అపనిందలు మొదలైన వేదినీ లెక్కచేయని వజ్రకరూర్ వైధూర్యంగా పేర్కొన్నారు. దేశంలో విప్లవ విజయానికి విప్లవకారుల ఐక్యత అవశ్యకతను గుర్తెరిగి వారిని ఒక తాటిమీదకు తెచ్చేందుకు కడదాకా కృషి సలిపారన్నారు. ముఖ్యంగా దేశ రాజకీయ ఆర్థిక పరిస్థితులను శాస్త్రీయంగా విశ్లేషణ చేసిన కామ్రేడ్ నాగిరెడ్డి ప్రఖ్యాత రచన 'తాకట్టులో భారతదేశం' ఈనాటి పరిస్థితులకు అన్వయించు కోవటానికి చక్కగా తోడ్పడుతుందన్నారు. 'దున్నేవానికే భూమి' నినాదంతో జనతా ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి ప్రజలను సన్నద్ధం చేయటమే అమరులకు అర్పించే నివాళిగా పేర్కొంటూ ఆయన తన ఉపన్యాసం ముగించారు.

ఈ సమావేశంలో ఇంకా మానవహక్కుల వేదిక రాష్ట్ర నాయకులు ఎస్.ఎం.భాషా, మానవతారక్తదాతల సంస్థ చైర్మన్ తరిమెల అమరనాథరెడ్డి, రైతుకూలీసంఘం జిల్లా అధ్యక్షుడు చంద్రశేఖర్, ఏఐఎఫ్ టియూ(న్యూ) జిల్లా నాయకులు రహంతుల్లా తదితరులు మాట్లాడారు. కా॥టి.ఎన్. వర్ధంతి సభకు 10 రోజుల ముందునుండి జిల్లాల్లోని పలు ప్రాంతాల్లో కార్యకర్తలు కరపత్రాలతో ప్రచారం

నిర్వహించారు. కా॥టి.ఎన్. సాహిత్యాన్ని విస్తృతంగా ప్రజలవద్దకు, మేధావుల వద్దకు తీసుకువెళ్ళారు. ఆగస్టు 4న కణేకల్లో కా॥టి.ఎన్. వర్ధంతి సభకు ప్రచార కార్యక్రమం చేపట్టారు.

నెల్లూరు, 28-7-22 :

విప్లవ కమ్యూనిస్టు యోధుడు కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి 46వ వర్ధంతిని పురస్కరించుకొని స్థానిక రీడింగ్ రూమ్ లో సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఆధ్వర్యంలో సభ జరిగింది. ఈ సభలో పార్టీ రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ జె. కిషోర్ బాబు మాట్లాడుతూ కేంద్ర ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానాలతో దేశ ఆర్థికవ్యవస్థ నానాటికీ సంక్షోభంలో కూరుకుపోతోందని నాడు కా॥ టి.ఎన్. చెప్పిన మాట అక్షర సత్యమని పేర్కొన్నారు. కార్మిక నాయకులు కా॥ పి.యానాదయ్య అధ్యక్షతన ఈ కార్యక్రమం జరిగింది.

వెంకటగిరి, 31-7-22:

వెంకటగిరి ఆర్ విఎం హైస్కూల్ లో పార్టీ ఆధ్వర్యంలో జరిగిన కా॥టి.ఎన్.వర్ధంతి సభకు రైతుకూలీసంఘం నాయకులు కా॥వి.వి. రమణయ్య అధ్యక్షత వహించి మాట్లాడుతూ కా॥టి.ఎన్. విద్యార్థి దశలో జాతీయోద్యమ ప్రభావం నుండి కమ్యూనిస్టు విప్లవకారునిగా మారిన తీరుని వివరించారు. పార్టీ రాష్ట్రనాయకులు కా॥కిషోర్ బాబు దేశ రాజకీయ పరిస్థితులు, శ్రీలంక పరిణామాలు, రూపాయి విలువ పతనం తదితర అంశాలను వివరిస్తూ టి.ఎన్.చూపిన దారిలో పయనిద్దామని పిలుపునిచ్చారు.

విజయవాడ, 31-7-22 :

జులై 28న కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి వర్ధంతి సందర్భంగా స్థానిక గిరిపురంలోని కా॥ టి.ఎన్. భవన్ వద్ద కా॥ టి.ఎన్. చిత్రపటం నుంచి పార్టీ శ్రేణులు జోహార్లర్పించారు.

జులై 31న స్థానిక స్వాతంత్ర్య సమరయోధుల భవనంలో ఉమ్మడి కృష్ణాజిల్లా సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కమిటీ ఆధ్వర్యంలో జరిగిన కామ్రేడ్ టి.ఎన్. వర్ధంతిసభకు కా॥ వీరబాబు అధ్యక్షత వహించారు. టి.ఎన్. మెమోరియల్ ట్రస్ట్ సభ్యుడు కా॥పాండురంగవరప్రసాద్ మాట్లాడుతూ కా॥టి.ఎన్. ఎంతో ముందుచూపుతో చేసిన విశ్లేషణ ఈనాడు స్పష్టంగా రుజువువుతోందన్నారు. స్వాతంత్ర్యోద్యమాన్ని ముందుకు సాగించి నూతన ప్రజాస్వామిక

(తరువాయి 23వ పేజీలో)

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಪುಸ್ತಕ ಸಂಖ್ಯೆ	KLVA102M257
ಪುಸ್ತಕ ವಿರುದ್ಧ	ಜನಪ್ರತೀಕ
ತಾರೀಖು	07 February 2025
ಮುಂದು ರಲ್ಲಿ	NO
ವಿರುದ್ಧ ರಲ್ಲಿ	NO
ಮುಂದು ವಿರುದ್ಧ	25
ವಿರುದ್ಧ ವಿರುದ್ಧ	NO
ಖಾಸಗಿ ವಿರುದ್ಧ	NO
ಲೇಖನ ವಿರುದ್ಧ	NO
ಕಾರ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ	SLC - Sharmila
ವಿರುದ್ಧ ವಿರುದ್ಧ	SLC - Sharmila
ವಿರುದ್ಧ ವಿರುದ್ಧ	APSA
ವಿರುದ್ಧ ವಿರುದ್ಧ	HEMA
ವಿರುದ್ಧ ವಿರುದ್ಧ	
ವಿರುದ್ಧ ವಿರುದ್ಧ	
ವಿರುದ್ಧ ವಿರುದ್ಧ	
ವಿರುದ್ಧ ವಿರುದ್ಧ	
ವಿರುದ್ಧ ವಿರುದ್ಧ	61006